

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

PLAVECKÁ VÝUKA SLUCHOVĚ POSTIŽENÝCH ŽÁKŮ

Diplomová práce

Autor: Bc. Bohumil Vaněk; obor: Aplikované pohybové aktivity

Vedoucí práce: Mgr. Svatava Panská

Olomouc 2018

Jméno a příjmení autora: Bc. Bohumil Vaněk

Název diplomové práce: Plavecká výuka sluchově postižených žáků

Pracoviště: Katedra aplikovaných pohybových aktivit, Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého v Olomouci

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Svatava Panská

Rok obhajoby diplomové práce: 2018

Abstrakt:

Diplomová práce je zaměřena na specifika výuky plavání sluchově postižených žáků na základních školách pro sluchově postižené v České republice. Zabývá se aktuálním edukačním procesem a získaná data jsou porovnána s daty získanými v roce 1995. Výzkumu se zúčastnilo dvanáct z třinácti základních škol pro sluchově postižené z České republiky.

Komparace výsledků ukazuje, že edukační proces plavání nabývá na kvalitě a má pozitivní dopad na schopnost žáků naučit se plaveckým dovednostem. Počet dětí, které zůstanou neplavci, je mnohem nižší než v roce 1995.

Výzkumné šetření bylo dále zaměřeno na srovnání časů v jednotlivých plaveckých disciplínách i ve štafetových závodech v rozmezí let 1996 až 2017 z výsledků z Celostátních her sluchově postiženého žactva. Z výsledků je patrné, že plavecká úroveň žáků základních škol pro sluchově postižené se postupně snižuje a není už dosahováno stejně dobrých plaveckých časů jako v dřívějších letech.

Z celkového výzkumného šetření vyplývá, že kvalita a časová dotace plavecké výuky na školách se zvyšuje, současně se snižuje počet neplavců, ovšem hodnoty dosažených výsledků stagnují nebo se zhoršují.

Klíčová slova: sluch, sluchové postižení, sport, plavání, tělesná výchova, plavecká výuka, plavecké závody, Celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva, základní školy pro sluchově postižené

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Author's first name and surname: Bohumil Vaněk

Title of the master thesis: Swimming education for hearing impaired children

Department: Department of Adapted Psychological Activity

Supervisor: Mgr. Svatava Panská

The year of presentation: 2017

Abstract:

The thesis is focusing on a specification of the swimming education of a hearing-impaired students who are in the Czech Republic attending the primary schools for the hearing impaired. In the theoretical part I am describing the issues of hearing impairment, structure of education for the hearing-impaired students, physical education on primary schools for the hearing impaired, sport of the hearing impaired and other circuits. In the practical part is described the research concerning the present educational process of swimming lessons on the primary schools for the hearing impaired. The data which are obtained are compared to a data acquired in the 1995. In this research participated 12 primary schools for the hearing impaired from the Czech Republic.

Comparison of results is showing, that educational process of swimming lessons is increasing its quality and has a positive impact on ability of students to learn the swimming skills. The number of children who will stay non-swimmers is much lower than in the 1995.

The research was focused on comparison of individual swimming disciplines including relay races between years 1996 to 2017. The research was made from the scores of the National games of the hearing impaired primary school students. From the results is obvious, that the swimming standard of the hearing impaired primary school student is step by step decreasing and the achievements are not as good as in the past years.

The outcome of the research is, that the quality and the time given to a swimming lessons in schools is increasing, but in the same time is decreasing number of non-swimmers, however the achievements are stagnating or are getting worse.

Keywords: hearing, hearing impairment, sports, swimming, physical education, swimming lessons, Swimming competitions, nationwide sports games for hearing impaired pupils, elementary schools for the hearing impaired.

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně pod vedením Mgr. Svatavy Panské, uvedl jsem všechny použité literární a odborné zdroje a dodržel zásady vědecké etiky.

V Ostravě dne 16. dubna 2018

.....

Děkuji Mgr. Svatavě Panské a pedagogům základních škol pro sluchově postižené za pomoc a cenné rady, které mi poskytli při zpracování diplomové práce.

Obsah:

1	Úvod.....	8
2	Komplexní pohled na žáky se sluchovým postižením a jejich vzdělávání.....	10
	2.1. Problematika sluchového postižení.....	10
	2.1.1. Anatomie sluchového orgánu.....	10
	2.1.2. Komunikace osob se sluchovým postižením.....	15
	2.1.3. Problematika integrace a inkluze u sluchově postižených.....	17
	2.2. Struktura školství pro žáky se sluchovým postižením.....	20
	2.2.1. Preprimární školy pro sluchově postižené.....	20
	2.2.2. Primární školy pro sluchově postižené.....	22
	2.2.3. Sekundární školy pro sluchově postižené.....	22
	2.2.4. Terciální školy pro sluchově postižené.....	23
	2.2.5. ZŠ pro sluchově postižené a MŠ pro sluchově postižené, Ostrava..	23
	2.3. Tělesná výchova na základních školách.....	28
	2.3.1. Cíle a metody tělesné výchovy.....	28
3	Sport sluchově postižených.....	32
	3.1. Historie a současnost sportu sluchově postižených	32
	3.2. Struktura sportovních organizací SP.....	33
	3.3. Celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva.....	34
4	Plavání sluchově postižených.....	36
	4.1. Významné mezinárodní závody pro plavce s postižením sluchu.....	36
	4.2. Specifika plavání SP.....	36
	4.3. Plavání – výuka plavání na školách pro SP.....	38
	4.4. Plavání na celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva.....	38
5	Cíle.....	40
6	Metodika.....	42
	6.1. Úkoly práce.....	42
	6.2. Metodologie výzkumu.....	42
7	Výsledky.....	44
	7.1. Úroveň výuky plavání na základních školách pro SP v ČR.....	44
	7.2. Srovnání výuky v ČR a v zahraničí.....	54
	7.3. Porovnání úrovně výsledků na CSH za posledních 25 let.....	58
	7.4. Porovnání časů v jednotlivých disciplínách – znázornění na grafech.....	59

8	Diskuze.....	69
9	Závěr.....	79
10	Souhrn.....	80
11	Summary.....	81
12	Referenční seznam.....	82
13	Seznamy.....	86
13.1.	Seznamy použitých zkratk.....	86
13.2.	Seznam obrázků	86
13.3.	Seznam tabulek	87
13.4.	Seznam grafů.....	88
14	Přílohy.....	89
14.1.	Kompletní propozice CSH SPŽ v Praze Ječné 2017.....	89
14.2.	Výsledky plaveckých závodů na CSH SPŽ v Praze Ječné 2017....	99
14.3.	Audiogram regulations.....	104
14.4.	Audiogram.....	105
14.5.	Porovnání s výkony na plaveckých závodech tělesně postižených.	106
14.6.	Ukázka ŠVP, tělesná výchova, ZŠ pro SP, Ostrava.....	107

1 Úvod

V diplomové práci se zaměřuji zejména na edukační proces plavání na základních školách pro sluchově postižené.

Jednou z nejvšestrannějších pohybových aktivit je plavání. Plavání je významným prostředkem zdravotní rehabilitace a rekondice. Důležitou roli hraje i při prevenci zdravotních problémů a dovede uvolnit jak fyzicky, tak i psychicky. Je to všestranný prostředek k získání fyzické zdatnosti, který je prospěšný skoro pro všechna zdravotní postižení, ale také dovede lidi se zdravotním postižením přiblížit zdravé populaci. Při plavání se mohou minimalizovat výkonnostní rozdíly mezi intaktní populací a lidmi se zdravotním postižením.

Téma diplomové práce jsem si zvolil z důvodu své dvaceti pětileté pedagogické praxe na Základní škole pro sluchově postižené v Ostravě – Porubě. Zde jsem nejdříve působil jako vychovatel na internátě a později jsem začal učit tělesnou a pracovní výchovu. Zabývám se sportovními a pohybovými aktivitami dětí se sluchovým postižením (SP), mimo jiné také výukou plavání.

V dětství i období dospívání jsem byl aktivním plavcem a vzhledem ke svému tělesnému postižení jsem absolvoval různé plavecké závody pro tělesně postižené (TP). Mám tedy zkušenosti, abych mohl porovnat i rozdílnost ve výuce plavání mezi TP a SP.

Tématu „výuka plavání u dětí se SP“ jsem se věnoval už ve své bakalářské práci v roce 1995, kdy jsem se zabýval především mapováním plaveckých dovedností dětí se sluchovým postižením. Diplomovou prací bych chtěl navázat na téma bakalářské práce. Snažil jsem se zjistit, jaké možnosti výuky plavání mají žáci na základních školách pro sluchově postižené v současnosti a pokusil je porovnat s výsledky zjištěnými před dvaceti pěti lety. A následně porovnat s výsledky z Celostátních sportovních her sluchově postiženého žactva v rozmezí roků 1996 až 2017. Diplomovou práci jsem doplnil o mapování výuky plavání sluchově postižených dětí na školách v zahraničí, např. na Slovensku, Polsku, Německu, Slovinsku a Švédsku. Jedná se zejména o školy, které jsem měl možnost během let i osobně navštívit.

O specifikách výuky plavání dětí se SP je velmi málo odborné literatury. Již při psaní bakalářské práce bylo obtížné shromáždit odbornou literaturu a během následujícího čtvrt století se situace neposunula k lepšímu. Téma „problematika plavání neslyšících“ je opravdu velmi málo odborně popsáno.

V diplomové práci se v úvodní kapitole věnuji problematice sluchového postižení, anatomii sluchového orgánu a klasifikaci sluchových vad. Dále seznamuji čtenáře se systémem a strukturou škol pro SP a možnou integrací sluchově postižených žáků.

V nadcházejících kapitolách nacházíme deskripci tělesné výchovy a plavecké výuky na základních školách pro sluchově postižené. V souvislosti s plaveckým sportem jsou zmiňovány Celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva (CSH SPŽ). V přípravě na CSH SPŽ se školy věnují i tréninkům dalších sportů, které jsou na zmíněnou celostátní školní soutěž zařazeny.

Práce sumarizuje a analyzuje výsledky žáků se sluchovým postižením podle disciplín a pohlaví na CSH SPŽ od roku 1996 až 2017. Získané výsledky porovnává s výsledky plaveckých závodů žáků běžné populace a s výsledky žáků s tělesným postižením.

Na základě výsledků docházím k poznatku, že celková plavecká výkonnost sluchově postižených žáků má sestupnou tendenci. Odpovídám na stanovené výzkumné otázky a vyvozují z nich doporučení pro praxi.

2 Komplexní pohled na žáky se sluchovým postižením a jejich vzdělávání

2.1. Problematika sluchového postižení

Sluchem je získáváno přibližně 60 % informací. Při ztrátě sluchu dochází ke vzniku komunikační bariéry, omezení sítě sociálních vztahů a deficitu v orientačních schopnostech. „Sluchové postižení je následek organické nebo funkční vady v kterékoli části sluchového analyzátoru, sluchové dráhy a sluchový korových center, příp. funkcionálně percepčních poruch“ (Slowík, 2007, p. 72).

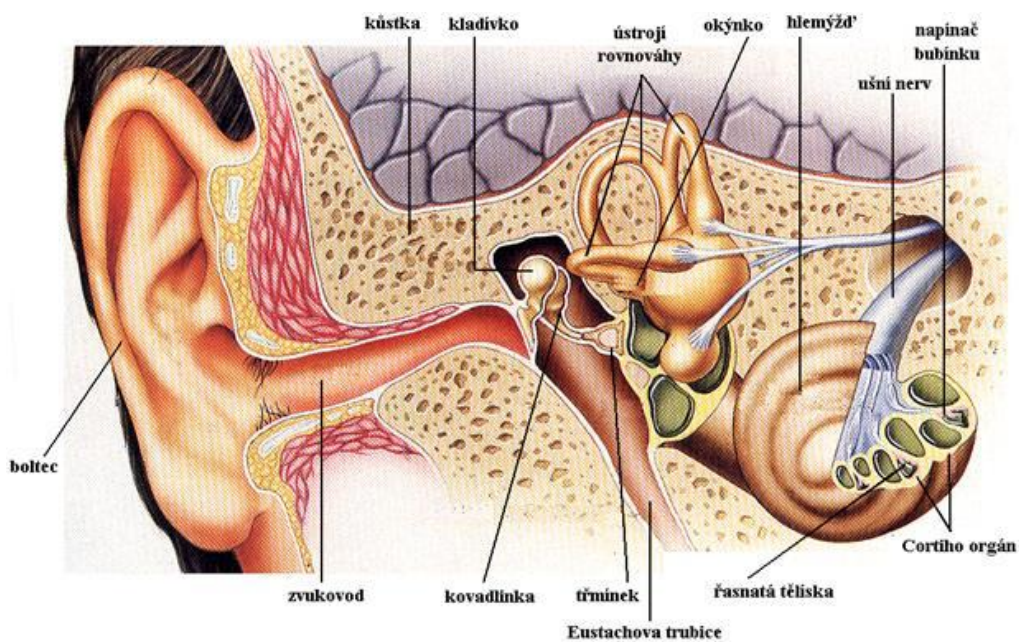
2.1.1. Anatomie sluchového orgánu

Část přívodní – boltec, zvukovod

Část převodní – bubínek, dutina bubínková (středoušní), sluchové kůstky, Eustachova trubice, oválné okénko

Část vnímací – hlemýžď, ústrojí Cortiho v hlemýždi, sluchový nerv v dolní části

Obrázek 1. anatomie sluchového orgánu (www.pomoc-nemoc.cz)

Klasifikace sluchových vad

Sluchové vady můžeme klasifikovat podle několika kritérií. Nejčastější klasifikací je členění dle velikosti sluchové ztráty. „Kvantita jednotlivých stupňů sluchové vady je vyjadřována v decibelech, hlasitost zvuků, které se vyskytují v prostředí člověka, je vyjádřena stupnicí od 0 do 140 dB (např. šepot – 30 dB, tichý rozhovor – 40 dB, běžný rozhovor – 50-60 dB, diskotéka – 110 dB). Velikost sluchové ztráty pak znamená, že jedinec neslyší zvuky, jejichž intenzita je nižší než hodnota sluchového prahu“ (nejmenší intenzita, kterou lze vnímat), (Souralová, Langer, 2005, p. 11).

To, jak velkou sluchovou ztrátu jedinec má, je velmi důležité z hlediska ovlivnění způsobu komunikace s ním. Také je to důležitá informace pro to, jaké kompenzační pomůcky jsou pro člověka se sluchovou vadou vhodné. U těžkých sluchových poruch se již lidé neobejdou bez sluchadel, u lidí s úplnou ztrátou sluchu již sluch s pomocí sluchadel vůbec korigovat nelze.

Následující členění je převzato od Světové zdravotnické organizace (WHO), která sestavila škálu sluchových poruch. Členění do kategorií je podle velikosti sluchové ztráty, jež je vyjádřena v decibelech (dB).

Tabulka 1. Velikost ztráty sluchu podle WHO (www.kochlear.cz)

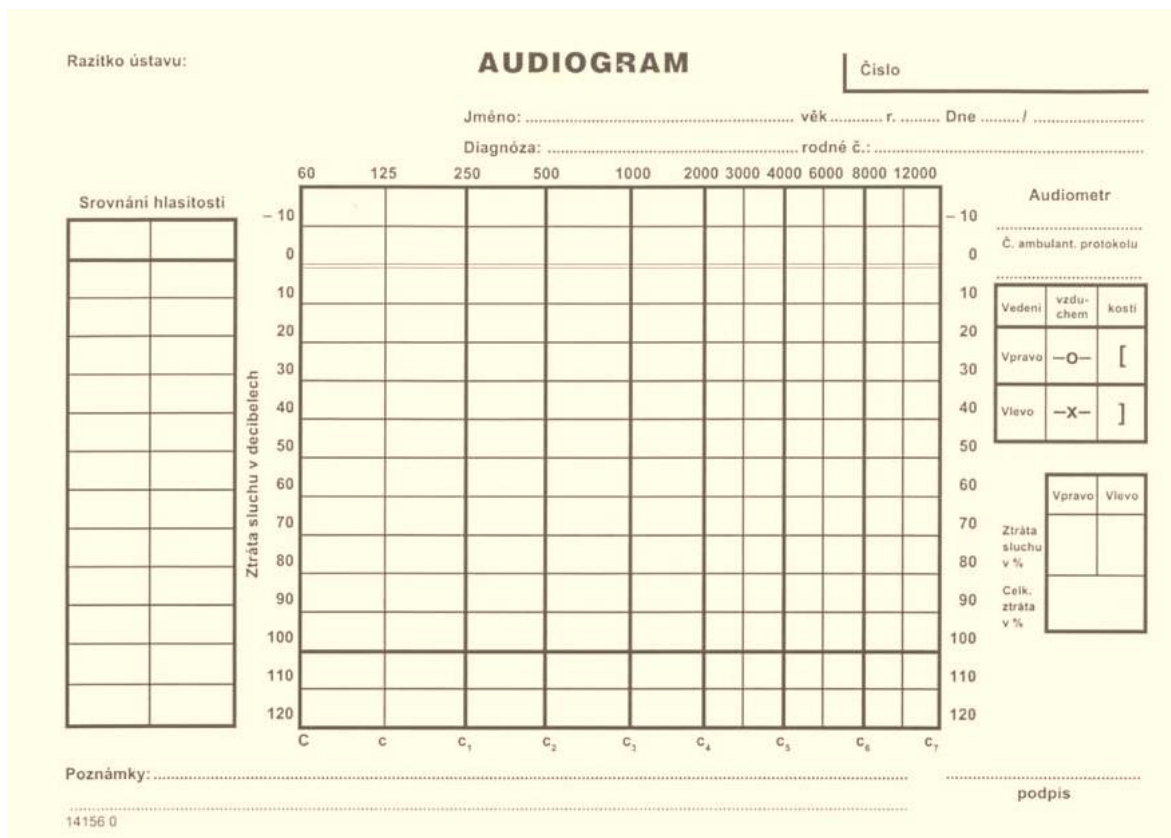
Velikost ztráty sluchu podle WHO	Název kategorie ztráty sluchu	Název kategorie podle Vyhl. MPSV č. 284/1995 Sb.
0–25 dB	normální sluch	
26–40 dB	lehká nedoslýchavost	lehká nedoslýchavost (již od 20 dB)
41–55 dB	střední nedoslýchavost	středně těžká nedoslýchavost
56–70 dB	středně těžké poškození sluchu	těžká nedoslýchavost
71–90 dB	těžké poškození sluchu	praktická hluchota
více než 90, ale body v audiogramu i nad 1 kHz	velmi závažné poškození sluchu	úplná hluchota
v audiogramu nejsou žádné body nad 1 kHz	neslyšící	úplná hluchota

Diagnostika sluchového postižení

Oblast zvuků, kterou je člověk schopen vnímat, můžeme vyjádřit pomocí dvojice údajů – intenzita a frekvence. Sluchové buňky jsou u mladého člověka schopny zaznamenat kmitočet v rozmezí 20 - 20 000 Hz a intenzitu od 5–120 dB. Pro komunikaci je nejdůležitější pásmo 500 - 2 000 Hz s hlasitostí 20–50 dB, postižení sluchu v této zóně má nejhorší dopad na verbální komunikaci (Lejska, 2003).

Ke zjištění sluchové ztráty, správnému výběru a nastavení protetiky se používá prahová tónová audiometrie. Jedná se o standardizované vyšetření, které zjišťuje nejnižší slyšitelnou intenzitu. V praxi vypadá prohlídka následovně: člověk se posadí do zvukově izolované místnosti, na uši se mu nasadí sluchátka, do kterých lékař pouští čisté tóny o určité frekvenci a intenzitě. Obě sledované veličiny se mění a vyšetřovaný člověk dává signál, kdy tón uslyšel. Vyšetření probíhá pro každé ucho zvlášť. Výsledkem je graf, nazývaný audiogram (obr. 2), ze kterého vyčteme, jaké zvuky pacient vnímal a jaké ne (Lejska, 2003).

Obrázek 2. Audiogram (www.galenica.cz)

Podle místa postižení sluchového orgánu:

Dle místa patologického nálezu a místa vzniku sluchové poruchy rozlišujeme

Periferní poruchy:

- Převodní poruchy – způsobeny narušením přenosu (převodu) mechanické energie ve vnějším nebo středním uchu (po oválné okénko včetně). Je neporušena funkce kochley a je zachováno kostní vedení sluchu, převodní porucha tedy nikdy nezpůsobí úplnou hluchotu.
- Percepční poruchy – jsou způsobeny poruchou funkce Cortiho orgánu v hlemýždi nebo vzniknou narušením sluchové dráhy ve sluchovém nervu. Obvykle jsou nevratné a mohou způsobit úplnou ztrátu sluchu.
- Smíšené poruchy – kombinace obou předchozích typů (Hložek, 1995).

Centrální vady:

Tyto vady představují obvykle komplikované patologické vady v podkorovém nebo korovém systému sluchové dráhy a projevují se velmi rozmanitými příznaky (Hložek, 1995).

Hledisko doby vzniku sluchové poruchy:

- vady vzniklé v prenatálním období života
- vady vzniklé v perinatálním období života
- vady vzniklé v postnatálním období života

Vady sluchu vzniklé v prenatálním období, před porodem, můžeme pojmenovat jako vrozené. Jejich příčinami může být dědičnost, nemoc nebo působení nějakého druhu léku či jedu. Získané vady vznikají po narození například důsledkem těžkého porodu (klešťový porod, přidušení), úrazu, podávání ototoxických látek aj. (Hložek, 1995).

To, kdy porucha sluchu vznikla, můžeme chápat ještě z jednoho hlediska, a to se zřetelem ke komunikaci:

- **prelingvální sluchová porucha** – vznikla před ukončením základního vývoje řeči a neumožňuje anebo alespoň omezuje spontánní osvojení mluveného jazyka. Dosud nabyté vědomosti a informace získané o jazyku se mohou postupně začít vytrácet a není-li včas zahájena péče (surdopedická, logopedická), může schopnost užívat mluvený jazyk zaniknout.
- **postlingvální sluchová porucha** – vznikla až po ukončení základního vývoje lidské řeči. Dítě nebo i dospělý již má jazykové i řečové dovednosti dostatečně fixovány a nikdy tedy nedojde k úplnému vymizení. V důsledku absence zpětné sluchové kontroly však může docházet k artikulačním nebo prozódickým změnám. Na rozvoji řeči se dá dále pracovat, opět je potřebná vhodná surdopedická a logopedická péče.

2.1.2. Komunikace osob se sluchovým postižením

Osoby se sluchovým postižením využívají několik způsobů, jak se domluvit. Při výuce osoby se sluchovým postižením se vždy vychází z toho, co daná osoba preferuje a jaké jsou její schopnosti. Z praxe lze říci, že většinou se jedná o různé kombinace metod. Metody komunikace můžeme rozdělit takto:

Orální metoda:

Nejstarší ze všech metod vylučuje posunky a znaky ze vzdělávání neslyšících osob se SP). Podle Hrubého (1999, p. 57) „orální metoda považuje za vůbec nejdůležitější charakteristiku člověka jeho schopnost ovládnutí mluvené řeči“. Výhodou orální metody je, že nejvíce nahrává socializaci sluchově postižených osob. Při této metodě je však velmi důležité aktivní zvládnutí mluveného jazyka, a toho ani zdaleka nejsou všichni sluchově postižení žáci schopni. Tato metoda je vhodnější pro děti s částečnou ztrátou sluchu nebo se zbytky sluchu. Důležitou roli pro volbu orální metody hraje také fakt, že nejvíce sluchově postižených dětí se rodí slyšícím rodičům. Cílem orální metody je rozvinou mluvenou řeč v maximální možné míře a umožnit tak komunikaci mezi dítětem, jeho rodinou i širším okolím. Všechno je zde podřízeno jedinému cíli – naučit dítě se sluchovou poruchou mluvit. „Primárním cílem orálního přístupu je tedy podporovat srozumitelný mluvený jazyk a schopnost porozumět mluvenému jazyku. Současně se předpokládá, že děti budou schopny mluvený jazyk používat jednak jako jazyk myšlení, jednak jako oporu pro rozvíjení gramotnosti a přístup k dalším oblastem vzdělávání“ (Gregory a kol., 2001, p. 72). V této metodě by měl mít sluch (nebo jeho zbytky) primární roli před zrakem. Nicméně nedílnou součástí orální metody je vizuální percepce mluvené řeči, tedy odezírání. Nezbytný je také soustavný trénink a velmi důležitá je systematická a dlouhodobá individuální logopedická péče. Přesto tato metoda není zdaleka vhodná pro všechny a její plošné uplatňování bez respektování individuálních potřeb sluchově postižených žáků se v minulosti ukázalo jako nevhodné. Velmi přínosné může být pro nedoslýchavé žáky, žákům s velmi těžkou sluchovou vadou však upírá vizuálně motorické prostředky a mnohdy jim přímo znemožňuje plnohodnotně komunikovat. Proto vznikly další vzdělávací systémy, které vizuálně motorických prostředků plně využívají.

Totální komunikace:

Významově správněji spíše „globální komunikace“ je jedním z přístupů, který vede k vytvoření plnohodnotné komunikace při využití všech dostupných komunikačních prostředků. Dvořák (1998, p. 217) ji definuje jako „komplexní komunikaci, která zahrnuje široké spektrum způsobů komunikace – mluvenou řeč, psaní, čtení, zpěv, pohyby celého těla, mimiku, gesta, znakovou řeč, prstovou abecedu, odezírání i další specifické způsoby komunikace“ (Dvořák, 1998, p. 217). Není to pouze vzdělávací metoda, je to ucelený přístup k výchově i vzdělání sluchově postiženého člověka. Je to metoda velmi přirozená a flexibilní, která se nesnaží přeměnit neslyšící děti na slyšící a nenutí jim náš většinový systém. Nastupuje, je-li zjevné, že dítě ani při maximální péči není schopno zvládnout mluvený jazyk. I tak je cílem totální komunikace zvládnout v co nejvyšší možné míře majoritní mluvený jazyk (ve významu produkce). Totální komunikace nemá jasná pravidla, není vymezen její přesný obsah a jednotlivé složky se volí podle přání a schopností klienta tak, aby nebyl narušen harmonický vývoj jeho osobnosti. Předpokládá se, že systém totální komunikace je aplikován na většině školských zařízení pro sluchově postižené (výzkum z roku 2006, MŠMT ČR).

Bilingvální přístup:

Bilingvismus charakterizujeme jako schopnost užívat dva jazyky. V případě osob se sluchovým postižením nastupuje jako první jejich přirozený a plnohodnotný znakový jazyk (rovnocenný s národním jazykem). Později se přidává jazyk většinové společnosti, v našich podmínkách český jazyk. Je obtížné přesně zde naplnit definici bilingvismu, která předpokládá, že bilingvní osoba ovládá všechny složky obou jazyků (čtení, psaní a mluvení), znakový jazyk navíc své písmo nemá. Těžce sluchově postižený člověk také obvykle nemůže dokonale ovládnout mluvenou řeč. Přesto všechno, pokud je naplněn hlavní cíl komunikace a sluchově postižený člověk umí do určité míry ovládat jazyk znakový a mluvený jazyk většinové společnosti, je tento přístup velice prospěšný. Měl by vést nejen k ovládnutí komunikace, ale i k orientaci v obou kulturách. Tento způsob vyučování je dosti náročný ekonomicky i personálně, v ideálním případě předpokládá přítomnost školeného neslyšícího pedagoga, který by výuku v národním znakovém jazyce vedl.

Klade také velké nároky na spolupráci rodičů, dalších pedagogů. Znakový jazyk je pro zcela neslyšící a těžce sluchově postižené žáky často přirozeným a velmi vhodným nástrojem pro získávání nových poznatků (Krahulcová, 2002).

2.1.3. Problematika integrace a inkluze

Věcný význam a rozdíl mezi termíny integrace a inkluze není ve všech českých obdobných pramenech zřejmý. V Pedagogickém slovníku (Průcha, Walterová, Mareš, 2003) je inkluze ve vzdělávání definována jako výsledek hnutí, kterým je usilováno o vytváření podmínek pro integrované vzdělávání i těžce postižených. Klade velký důraz na proměnu atmosféry a práce celé třídy (školy) tak, aby byly respektovány individuální potřeby každého, nejen postiženého žáka.

Základní rozdíl mezi integrací a inkluzí spočívá v rozdílném pojetí dítěte – žáka. Pojetí integrační respektuje odlišnosti skupiny dětí s postižením a skupiny intaktních dětí, ale hlavní snahou je zařadit nebo spojit dvě odlišné (zdravotní kondicí nebo vzdělávacími potřebami) skupiny v rámci výchovy a vzdělávání a poskytnout potřebnou speciálně pedagogickou podporu tam, kde je jí zapotřebí. Inkluzivní pedagogika se dívá na děti či žáky z takové pozice, ve které není rozdílů z důvodů shora uvedených, ale předpokládá se práce se skupinou, ve které má každý nějaké individuální potřeby (Potměšil, 2014).

Integrace je zaměřena na potřeby jedince s postižením, expertízy specialistů, speciální intervenci, speciální programy pro žáka s postižením, prospěch pro integrovaného žáka, dílčí změnu prostředí. Na rozdíl od inkluze, která se zaměřuje na potřeby všech vzdělávaných, expertízy běžných učitelů, dobrou výuku pro všechny, prospěch pro všechny žáky, celkovou změnu prostředí školy. Inkluze na rozdíl od integrace bere ohled na individuální potřeby všech dětí, nejen dětí sluchově postižených. Tyto individuální potřeby dětí jsou v dnešní době často přehlíženy, např. u dětí z horšího sociálního prostředí, levorukých dětí, dětí s nesprávnou metodou dvojjazyčné výchovy nebo u nadaných dětí (Lechta, 2010).

V případě integrace a inkluze žáků se sluchovým postižením se jedná v poslední době o hodně diskutované téma, a i mezi odborníky se názory značně liší. Diskutuje se, zda je integrace a inkluze vhodná i pro neslyšící žáky. Podle Vítkové (2004, p. 102) se odborníci

shodují, že „kromě nedoslýchavých žáků by tímto způsobem měli být vzděláváni ti neslyšící, kteří vyrůstají v podnětném rodinném prostředí a jejichž inteligence a schopnost odezírání je na velice dobré úrovni.“

Vhodnost integrace či inkluze dítěte se sluchovým postižením nezávisí pouze na velikosti sluchové vady, jak by se mohlo zdát, i když má zásadní postavení, ale na více faktorech jako na kompenzaci vady sluchu, na komunikačním systému dítěte, na rodinném zázemí, na osobních vlastnostech a schopnostech dítěte (Jungová, 2014).

Při integraci je potřeba sledovat nejen školní prospěch, ale i sociální vztahy se spolužáky, na což upozorňuje Andrea Hudáková, ředitelka Ústavu jazyků a komunikace neslyšících Filosofické fakulty Univerzity Karlovy. Suralová (2003) rovněž považuje za jeden z hlavních faktorů přijetí žáka se sluchovým postižením kolektivem třídy a učitelem. Tento faktor patří bohužel k těm obtížněji realizovatelným a ovlivnitelným. Je samozřejmě možnost vybrat třídu s učitelem, který má již dostatek zkušeností, úspěšně koriguje dění ve třídě, přizpůsobuje svoje zvyky při vyučování a podílí se na úspěšném začlenění žáka se sluchovým postižením do jeho třídy. Hudáková (2016, p. 4) vnímá jako důležité umožnit žákům se sluchovým postižením, aby měli kromě slušného vzdělání také možnost najít si ve třídě kamarády. „Často se hledí na známky a na to, jak to udělat, aby děti prospívaly v hodině. To se jim často daří. Trpí ale nedostatečným sociálním kontaktem“.

Nejčastěji chodí do integrace a inkluze do běžné základní školy žáci se sluchovým postižením, u nichž byla zvolena orální komunikace. U bilingvální a totální komunikace je integrace a inkluze také možná v případě, že žáci se sluchovým postižením kromě českého znakového jazyka a psané formy českého jazyka, ovládají i mluvenou formu českého jazyka (Kocurova, 2002). Z práce Jungová (2014, p. 53) vyplývá, že pro úspěšnost integrace „je důležitá rozvinutá řeč. Stav sluchu není úplně podstatný. Integraci mohou zvládat i děti s těžkou vadou sluchu. Je ale lepší, když má dítě sluchovou ztrátu menší.“

Velmi složitá je integrace u dětí, které ke komunikaci využívají znakový jazyk. Aby se dítě domluvilo v běžné třídě se svými spolužáky a učiteli, nutně potřebuje tlumočnicka. Ve třídě si tak neustále může připadat jako cizinec. Navíc kolem sebe nemá žádné neslyšící vzory. Z tohoto hlediska je pro znakoví děti velice důležité, aby se setkávalo se znakovými dospělými. Zde může být speciální škola velmi prospěšná (Vysuček, 2016).

„Díky kvalitnímu vzdělávání v prostředí třeba speciální školy, kde jsou obklopeni jazykem, který je jim smyslově dostupný, a v prostředí, kde vidí dospělé neslyšící učitele, se kterými se mohou identifikovat, a kde se přirozeně učí sociální dovednosti, se budou lépe orientovat ve světě, budou mít pevně ukotvený mateřský jazyk, své přátele a lépe se včlení do slyšící společnosti“ (Vysuček, 2016).

2.2. Struktura vzdělávání sluchově postižené

Vzdělávání můžeme rozdělit do čtyř stupňů.

- a) preprimární vzdělávání pro sluchově postižené
- b) primární vzdělávání pro sluchově postižené
- c) sekundární vzdělávání pro sluchově postižené
- d) terciální vzdělávání pro sluchově postižené

2.2.1. Preprimární školy pro sluchově postižené

Tento předškolní stupeň vzdělávání žáků je velice důležitý. Podle novely školského zákona (č. 561-2004 Sb.) vydanou pod číslem 178-2016 Sb. je jeden rok předškolní docházky pro dítě dokonce povinný. U dětí se sluchovým postižením je velmi důležité, aby se na problém přišlo včas (včasné odhalení vady vede k brzké diagnóze a poskytnutí vhodné kompenzace). V předškolním věku se dítě velmi snadno přirozeně učí a jsou zde položeny základní kameny motoriky, řeči a dalších dovedností.

Raná péče

Preprimární stupeň vzdělávání zabezpečují střediska rané péče, ačkoli nepatří pod Ministerstvo školství, ale pod Ministerstvo práce a sociálních služeb. Je to preventivní sociální služba, která pracuje s celou rodinou a dává rodině jedny z prvních informací o sluchovém postižení a možnostech komunikace a rehabilitace. V současné době působí v České republice pouze jediný poskytovatel rané péče pro sluchově postižené: Centrum pro dětský sluch Tamtam o.p.s., který působí ve všech krajích České republiky a nabízí včasnou edukační intervenci a odbornou pomoc zainteresovaným rodinám. Organizace kromě rané péče poskytuje rodinám s dětmi se sluchovým a kombinovaným postižením i sociálně aktivizační služby, odborné sociální poradenství a informační a vzdělávací služby (<http://www.detskysluch.cz>).

Mateřská škola

Mateřská škola pro sluchově postižené je v tomto ohledu nejlépe vybavena, ať už školeným personálem nebo pomůckami. Je zde zajištěna úzká spolupráce se speciálně pedagogickým centrem pro SP, dětem je poskytována logopedická péče a velmi komplexně se zde pracuje na rozvoji dorozumívání a rozvoji slovní zásoby. Dítě je zde v kontaktu s vrstevníky, kteří komunikují podobně jako on. Je časté, že je v kolektivu méně dětí, pracovníci mají s dětmi úzký vztah a velmi úzká spolupráce bývá i s rodinou dítěte. Pro rodiče je takové zařízení velkou oporou a někdy může předškolní výchova představovat pokračování programu časného zásahu nebo může být prvním rehabilitačním programem, se kterým se dítě i jeho rodina setkává (Freeman, 1991).

Kromě mateřských škol zřizovaných MŠMT existuje už přes dvacet let bilingvní mateřská škola (BMŠ) Pipan, která má sídlo v Praze – Stodůlkách. BMŠ Pipan mohou navštěvovat děti neslyšící, nedoslýchavé i děti s kochleárním implantátem, přijímají také slyšící děti, které z nejrůznějších důvodů potřebují menší kolektiv a individuální přístup. Dobré zkušenosti mají i se zařazováním slyšících sourozenců nebo kamarádů. Přijímají děti od dvou do sedmi let. Děti pracují v malých skupinkách. Pravidelnou součástí programu je individuální logopedická péče. BMŠ Pipan je škola rodinného typu, dětem i rodičům nabízí individuální přístup (www.pipan.cz).

Speciálně pedagogické centrum

Speciálně pedagogické centrum pro sluchově postižené je školské poradenské zařízení zřizované u škol pro sluchově postižené. Speciálně pedagogické centrum poskytuje poradenské služby pro děti se zdravotním postižením i pro jejich rodiče. Funguje ambulantně i nabízí terénní služby do rodin nebo škol, kde je dítě integrováno. Na rozdíl od střediska rané péče se speciálně pedagogické centrum věnuje i vyhledávání žáků se zdravotním postižením, tzv. depistáž.

Speciálně pedagogické centrum pro sluchově postižené vykonává standardní činnosti, které mají společná všechna speciálně pedagogická centra a standardní činnosti speciální, která jsou specifická pro cílovou skupinu speciálně pedagogického centra, v tomto případě se jedná o žáky se sluchovým postižením (Horáková, 2012).

2.2.2. Primární školy pro sluchově postižené

Primární vzdělávání žáků se sluchovým postižením aktuálně zajišťuje na území České republiky třináct základních škol. Docházka do takového zařízení je desetiletá (učivo prvního ročníků je rozděleno do dvou let, aby děti se sluchovou vadou měly dostatek času a klidu na pochopení a upevnění základů vzdělávání).

Ve třídě je vždy snížený počet dětí (vyhláška č. 27/2016 Sb.), nejčastěji třídy čítají od 6 do 10 žáků. Pedagogům můžou být k dispozici asistenti pedagoga, kteří pomáhají ve výuce ve chvíli, kdy se tempo nebo schopnosti žáků ve třídě různí. Vše záleží, jaké doporučení žákovi vystaví SPC. Pokud má žák se SP ještě jinou diagnózu, může být jeho vzdělávání upraveno individuálním vzdělávacím plánem. Na základní škole pro SP volí školní vzdělávací program ředitel tak, aby zohlednil specifické požadavky žáků se SP na výuku.

V základní škole pro žáky s poruchami sluchu jsou těmto dětem uzpůsobeny všechny prostory. Třídy mají méně lavic, ale více místa. Často jsou lavice uspořádány do půlkruhu, aby děti měly přehled, dobře viděly na tabuli a na znakovícího pedagoga. Třídy bývají dobře osvětleny a vybaveny mnoha vizuálními pomůckami.

2.2.3. Sekundární školy pro sluchově postižené

Žáci s poruchami sluchu mají samozřejmě možnost ve vzdělávání pokračovat i po ukončení ZŠ. Mají možnost integrace do běžné třídy střední školy nebo učiliště (kde mají právo na podporu asistenta nebo tlumočnicka) nebo si mohou vybrat obor na středních školách, odborných učilištích a praktických školách pro sluchově postižené. Prakticky zaměření žáci nejčastěji volí učební obory dle svých zájmů a manuálních schopností. Častými obory pro žáky se sluchovou vadou jsou kuchař nebo cukrář, zámečnick, lakýrník, zahradník, elektrikář nebo strojní mechanik. Pokud žák zvolí vzdělávání zakončené maturitní zkouškou, má na výběr nejčastěji obory realizované na střední zdravotnické škole (zubní technik), střední průmyslové škole oděvní, střední průmyslové škole pedagogické nebo střední průmyslové škole elektrotechnické nebo také na gymnáziu.

2.2.4. Terciální školy pro sluchově postižené

Co se týká terciálního vzdělání, sluchově postižení žáci mají v České republice následující možnosti. Stejně jako u sekundárního vzdělávání mohou sluchově postižení zvolit obor na vysoké škole nebo vyšší odborné škole běžného typu, kde je jim umožněno studovat v denní, dálkové, distanční i kombinované formě. Studenti se sluchovým postižením mají ze zákona o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob (č. 384/2008 sb.) nárok na podporu tlumočnicka, a to bezplatně. Mnoho univerzit nabízí také podporu ve formě tlumočnictví či přepisování přednášek. Jako například Centrum pomoci handicapovaným – Univerzita Palackého Olomouc, Teiresiás Masarykova Univerzita v Brně, Centrum Pyramida Ostravská Univerzita atd.

Mezi vzdělávací obory, kde je vysoké procento studentů se sluchovým postižením najdeme například v Brně na JAMU (Výchovná dramatika neslyšících, bakalářský obor) a také v Praze na Filosofické fakultě UK, kde mladí lidé se sluchovým postižením mohou studovat obor Čeština v komunikaci neslyšících (bakalář i magistr).

2.2.5. ZŠ a MŠ pro sluchově postižené, Ostrava

V této kapitole bych chtěl představit Základní školu pro sluchově postižené a mateřskou školu pro sluchově postižené, Ostrava Poruba, příspěvkovou organizaci, ve které působím už od roku 1992. Nejdříve jsem zde pracoval jako vychovatel, později jako vedoucí vychovatel a od roku 1998 jako učitel tělesné výchovy, informatiky a pracovní výchovy.

Ostravská základní škola byla založena v roce 1982 jako poslední z tehdejších 20 podobných školských zařízení v tehdejší Československé republice. Důvodem byla absence podobného zařízení v Moravskoslezském kraji. I dnes, kdy se z původní základní školy pro nedoslýchavé stala základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, která vzdělává sluchově postižené žáky bez rozdílu postižení (nedoslýchaví – neslyšící), jsme jediným zařízením pro žáky se sluchovým postižením v kraji. Postupně se naše škola rozrostla o školu mateřskou, přibyl také internát, školní družina, školní klub pro děti se sluchovým postižením a součástí našeho zařízení je i speciálně pedagogické centrum, které poskytuje komplexní péči sluchově postiženým dětem a jejich rodinám.

V současnosti studuje na škole 146 žáků, o které se stará 82 zaměstnanců školy. V mateřské škole je 25 dětí. Žáci základní školy jsou vzděláváni podle Školního vzdělávacího programu pro sluchově a řečově postižené děti. Jak už vyplývá z názvu našeho vzdělávacího programu, věnujeme se v současné době také vzdělávání dětí s řečovým postižením, převládá vývojová dysfázie. Třídy na naší škole jsou zřízeny buď pro děti s poruchami sluchu, nebo pro děti s poruchami řeči, výjimečně je nějaká třída smíšená.

Při výchově a vzdělávání školení pedagogové a asistenti pedagoga používají jak metodu orální, tak znakový jazyk. Komunikace i vzdělávací proces je vždy přizpůsoben schopnostem a stupni postižení dítěte. Výuka je často velmi individuální, praktická, s velkou vizuální oporou. Učitelé dbají na to, aby žáci pracovali v klidném prostředí a nepociťovali zbytečný tlak a stres. Je snížený počet žáků ve třídě, učitel má tak na každého dostatek času a také je mu často k dispozici školený asistent pedagoga. Žáci na naší škole používají osobní sluchadla, zesilovací kolektivní techniku a čím dále více také kochleární implantáty. Žákům jsou k dispozici speciálně upravené učebnice a jiné výukové materiály, stejně tak je škola dobře zajištěna po technické stránce (počítače a televize v každé třídě, interaktivní tabule, tablety).

Žáci na ostravské škole pro sluchově postižené mají také mnoho možností sportovního a kulturního vyžití. Škola pravidelně pořádá lyžařský výcvik, třídy jezdí se svými učiteli na školy v přírodě nebo na zajímavé výlety. Žáci často navštěvují divadelní představení, realizují se v dramatické tvorbě, mají kroužek tichého zpívání a kroužek tance. Ve škole se mohou žáci zapsat do několika dalších zájmových kroužků: počítače, florbal, basketbal, keramika. Mohou také chodit v rámci školy do plaveckého kroužku. Naše škola se také pravidelně a s velkými úspěchy účastní každý rok Celostátních sportovních her pro sluchově postižené žáky (www.deaf-ostrava.cz).

Zaměření školy

S laskavým souhlasem vedení ZŠ pro sluchově postižené v Ostravě, zde poskytnu informace o Školním vzdělávací plánu (ŠVP) pro žáky se sluchovým postižením.

Škola poskytuje výchovu a vzdělání dětem s narušenou komunikační schopností a sluchovým postižením. Předává žákům základní informace o světě a jejich postavení v něm. Zprostředkovává je co nejvíce srozumitelnou formou, nejen z hlediska obsahového, ale hlavně z hlediska pochopení – komunikace. Snaží se zapojit a vybudovat u dítěte několik kanálů, kterými informace přijímá. Škola vyvíjí snahu a vytváří podmínky, aby i nejbližší okolí dítěte zvládlo základy komunikace s dítětem. Pořádá bezplatné besedy pro rodiče žáků s narušenou komunikační schopností a kurzy znakového jazyka pro rodiče a rodinné příslušníky sluchově postižených žáků.

Školní vzdělávací program vychází z rámcového vzdělávacího programu, výstupy jsou však v některých oblastech vzdělávání přizpůsobeny specifickým potřebám žáků.

Účelem podpory vzdělávání žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními je jejich plné zapojení a maximální využití vzdělávacího potenciálu každého žáka s ohledem na jeho individuální možnosti a schopnosti.

Prostřednictvím školního vzdělávacího programu je řešeno společné vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami – se sluchovým postižením, s narušenou komunikační schopností, často pak v kombinaci s jinými handicapami (PAS, LMP, DMO, poruchami chování a učení aj.).

Základní vzdělávání ve škole je desetileté, prodloužení školní docházky o jeden rok se realizuje v prvním a druhém ročníku, kdy se rozkládá učivo první třídy do dvou let.

Jako podpůrná opatření pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou v naší škole využívána podle doporučení školských poradenských zařízení a přiznaného stupně podpory v oblasti metod výuky:

- respektování odlišných stylů učení jednotlivých žáků
- metody a formy práce, které umožní častější kontrolu a poskytování zpětné vazby žákovi
- důraz na logickou provázanost a smysluplnost vzdělávacího obsahu
- respektování pracovního tempa žáků a poskytování dostatečného času k zvládnutí úkolů.

V oblasti organizace výuky se realizuje:

- střídání forem a činností během výuky
- u mladších žáků využívání skupinové výuky
- postupný přechod k systému kooperativní výuky
- v případě doporučení může být vložena do vyučovací hodiny krátká přestávka.

Do školního vzdělávacího programu jsou zařazeny předměty speciálně pedagogické péče rozvíjející oslabené složky výkonů jednotlivých žáků:

- individuální logopedická péče
- individuální zdravotní cvičení

Znaky školního vzdělávacího programu (ŠVP) a jeho odlišnosti od rámcového vzdělávacího programu (RVP)

- ŠVP je koncipován na deset let, jelikož školní docházka na tomto typu školy je desetiletá. Učivo prvního ročníku je rozprostřeno do dvou let.
- V předmětu hudebně-dramatická výchova je hudební složka realizována především u žáků s narušenou komunikační schopností a složka dramatická převážně u žáků se sluchovým a jiným kombinovaným postižením.
- Druhý cizí jazyk je nahrazen konverzací v českém jazyce. Opatření bylo zavedeno v souladu s prohlášením MŠMT na základě obtížnosti výuky pro žáky.
- Předmět estetická výchova zahrnuje výtvarnou výchovu a hudebně-dramatickou výchovu. Vyučující citlivě vybírají, které učivo zařadit, aby bylo žákům srozumitelné.
- Proti běžným školám je zařazen předmět individuální logopedická péče, ve kterém se učí žáci rozvíjet řeč a rozumět jí. Předmět se neklasifikuje.

Učební plán

- Učební plán je rozdělen na první (1. - 6. ročník) a druhý stupeň (7. - 10. ročník).
- Obsahuje vzdělávací oblasti a vzdělávací obory dle RVP a předměty, které se ve škole vyučují.
- Jsou v něm uvedeny časové dotace jednotlivých předmětů, minimální časové dotace a disponibilní časové dotace.
- Je zde vyjádřena povinná časová dotace pro 1. a 2. stupeň a poznámky k učebnímu plánu.
- Celková povinná časová dotace je v RVP stanovena pro první stupeň základního vzdělávání na 118 hodin. Na druhém stupni je časová dotace 122 hodin.
- Nesmí být překročena max. týdenní hodinová dotace stanovená pro jednotlivé ročníky základního vzdělávání školským zákonem (1. a 2. ročník – 22 hodin, 3. až 5. ročník – 26 hodin, 6. a 7. ročník- 30 hodin, 8. a 9. ročník – 32 hodin).
- Současně se stanovuje minimální týdenní hodinová dotace pro jednotlivé ročníky základního vzdělávání takto: 1. a 2. ročník – 18 hodin, 3. až 5. ročník – 22 hodin, 6. a 7. ročník – 28 hodin, 8. a 9. ročník – 30 hodin.
- Celková povinná časová dotace je tvořena minimální časovou dotací pro vzdělávací oblasti a disponibilní časovou dotací. Minimální časová dotace je závazná.

2.3. Tělesná výchova na základních školách pro sluchově postižené

V této kapitole jsou opět podány informace, které jsme sestavovali pro potřeby Základní školy pro sluchově postižené, Ostrava – Poruba. Zde je náhled na vytvořený ŠVP pro hodiny tělesné výchovy. Obor tělesná výchova je součástí vzdělávací oblasti – Člověk a zdraví.

Člověk a zdraví

Vzdělávací obsah vzdělávacího oboru tělesná výchova je realizován ve všech ročnících základního vzdělávání v časové dotaci dvou hodin týdně.

Vzhledem k nižšímu počtu chlapců a dívek ve třídách na druhém stupni je nutné sdružovat třídy, případně ročníky, do společných skupin a příp. zařazovat hodiny do odpolední výuky.

Součástí výuky jsou plavecké a lyžařské kurzy.

Součástí vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru tělesná výchova je také zdravotní tělesná výchova. (ŠVP, ZŠ pro SP)

2.3.1. Cíle a metody tělesné výchovy

Cíle:

1. Dodržovat zásady bezpečnosti a ochrany svého zdraví a zdraví ostatních.
2. Vytvářet si návyky zdravého životního stylu a řídit se jimi, vzhledem ke svým individuálním možnostem a schopnostem.
3. Získat kladný vztah k rozličným sportovním aktivitám – prožít a zažít „na vlastní kůži“.
4. Dodržovat pravidla sportovní etiky a pravidel fair-play.

Charakteristika předmětu tělesná výchova

Tělesná výchova je předmět, jehož cílem je osvojování pohybových dovedností s přihlédnutím k individuální vybavenosti žáka, radosti z pohybu a vlivu pohybové aktivity na zdraví a práceschopnost člověka.

Nedílnou součástí tělesné výchovy je:

- Zvládnutí základních hygienických návyků při tělesné námaze a pohybu
- Poznávání vlastního organismu
- Zvládání tělesné zátěže a zvyšování zdatnosti
- Bezpečnost při cvičení
- Vědomí sociálních vztahů a rolí ve sportu
- Poznávání pravidel sportů a podřízení se jim

Předmětem se naplňují všechny klíčové kompetence:

Kompetence k učení

- žáci si osvojují základní pohybové dovednosti a návyky z různých sportovních oblastí, učí se používat vhodné náčiní a pomůcky při pohybových aktivitách

Kompetence k řešení problémů

- učitel zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých řešení problémů
- žáci promýšlejí postupy, jak se sami zdokonalovat při pohybových aktivitách
- učitel se snaží rozvíjet u žáků tvořivost, vede je k uplatňování vlastních nápadů

Kompetence komunikativní

- žáci si rozšiřují slovní zásobu v oblasti sportu a jednotlivých sportovních pravidel
- učitel vede žáky k užívání správné terminologie

Kompetence sociální a personální

- učitel vede žáky ke spolupráci a vzájemné pomoci
- žáci pracují ve skupině, společně zvládají zadané sportovní úkoly, při kterých se učí spolupracovat a respektovat nápady druhých, společně se snaží o dosažení kvalitního výsledku

Kompetence občanské

- učitel vytváří u žáků pozitivní vztah k pohybovým aktivitám a vede je k odpovědnosti za kvalitu svých i společných sportovních výsledků
- učitel umožňuje žákům, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky
- učitel umožňuje každému žákovi zažít úspěch

Kompetence pracovní

- učitel vede žáky k dodržování obecných pravidel bezpečnosti a hygieny včetně používání sportovního oděvu a obuvi
- učitel vede žáky ke správným způsobům přípravy a užití sportovního náradí a sportovních potřeb
- učitel zohledňuje rozdíly v tempu a schopnostech jednotlivých žáků a podle potřeby žákům v činnostech pomáhá

Výchovně – vzdělávací strategie:

- Učivo předmětu tělesná výchova je převážně vyučováno v tematických blocích. Proto je učivo členěno do tematických celků. Ty, které vyžadují specifické podmínky (plavání, lyžování, bruslení) jsou praktikovány formou kurzů. Vzhledem k nízkému počtu žáků ve třídách je výuka většinou prováděna ve skupinách, obsahujících více tříd, ročníků, často v odpoledních hodinách.
- Základní výuka plavání se realizuje na 1. stupni v celkovém rozsahu nejméně 40 vyučovacích hodin. Očekávané výstupy lze splnit již v 1. období 1. stupně. O zařazení do ročníků rozhoduje ředitel školy.
- Na školní tělesnou výchovu navazuje řada sportovních kroužků (plavání, florbal, fotbal, basketbal), které mají na škole vybudovanou tradici.
- Řada žáků je postižena i tělesně (DMO), někteří mají oslabený pohybový aparát. U těchto žáků je praktikována zdravotní tělesná výchova.
- Nezbytná je úzká spolupráce s ostatními pedagogy, speciálně pedagogickým centrem, internátem a rodiči.

Obsah učiva – ukázka ŠVP, tělesná výchova, ZŠ pro SP, Ostrava viz přílohy.

3 Sport sluchově postižených

3.1. Historie a současnost sportu sluchově postižených

Sport sluchově postižených má dlouhodobou tradici. Lidé se sluchovým postižením byli pravděpodobně první ze skupiny se zdravotním postižením, kteří sportovali organizovaně. V roce 1888 byl v Berlíně založen první sportovní klub pro neslyšící a brzy tuto myšlenku napodobili i v dalších zemích Evropy. Mezi jinými založili svůj oddíl také neslyšící sportovci z tehdejšího Československa. V Praze byl ustanoven „1. pražský sportovní klub hluchoněmých“.

V roce 1924 je založen Mezinárodní výbor neslyšících sportovců – Comité International des Sports des Sourds (CISS) v Paříži, mezi jehož zakladatele patří i Český svaz neslyšících sportovců vedle s výbory z Belgie, Francie, Velké Británie, Nizozemí a Polska. Organizovaný sport neslyšících byl v té době na našem území provozován pouze v Praze. V roce 1932 však vznikl druhý sportovní klub v Brně, a proto v roce 1934 vzniká celorepubliková řídicí složka pod názvem Československý svaz neslyšících sportovců (Pánek, 2009).

Mezinárodní výbor sportů pro neslyšící – The International Committee of Sports for the Deaf (ICSID) je hlavním řídicím orgánem zodpovědným za organizaci letních i zimních deaflympijských her. Tyto hry pro sluchově postižené sportovce, jejichž zakladatelem byl neslyšící francouz Eugène Rubens-Alcais, se poprvé uskutečnily 10. -17. srpna 1924 v Paříži jako první Světové hry neslyšících – International Silent Games.

Deaflympijské hry se řadí mezi nejstarší akce zorganizované pro zdravotně postižené sportovce. Prvních her se kromě zakládajících členů účastnili navíc také sportovci z Maďarska, Itálie a Rumunska. Soutěžilo se v sedmi sportech: v atletice, cyklistice, fotbale, střelbě, tenise, potápění a také plavání (Štěpánek, 2011).

Sportovní klasifikace ICSID poskytuje základní olympijskou myšlenku pro neslyšící sportovce a má své vlastní heslo: „Rovni ve sportu“. Z tohoto důvodu se všech mezinárodních akcí, jako jsou letní a zimní deaflympiáda, mistrovství světa či Evropy mohou zúčastnit pouze závodníci se sluchovou ztrátou činící nejméně 55 dB na lepším uchu ve třech pásmech tónové audiometrie průměrem frekvencí 500, 1000 a 2000 Hz při vzdušném vedení, dle standardu ISO 1969 viz příloha 5. 3. Stejně pravidlo platí i pro akce pořádané Českým svazem neslyšících sportovců (ČSNS, 2017).

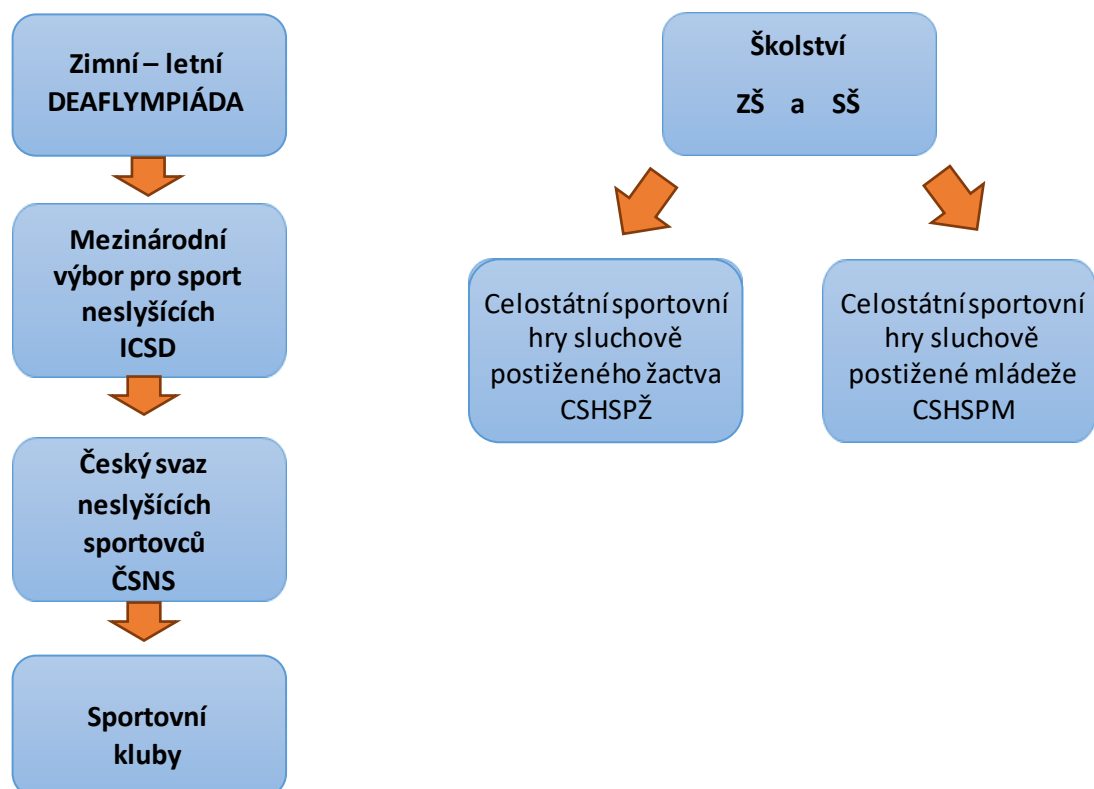
Aby se zamezilo zvýhodnění sportovců s menší sluchovou ztrátou, je během závodu zakázáno používání sluchadel a kochleárních implantátů. I přesto, že má sportovec řádně vyplněný a schválený audiogram v databázi ICSD, funkcionáři a techničtí ředitelé mohou v případě pochybností žádat o audiometrický test i během soutěže („Audiogram regulations,“ 2016 viz příloha).

Deaflympiáda je vrcholná soutěž, která se koná každé čtyři roky a od roku 1969 vždy v lichých letech po olympijských a paralympijských hrách. Od roku 1949 se konají také zimní deaflympiády.

Deaflympiády se vzhledem k odlišné komunikaci konají odděleně od paralympijských her. Soutěžními disciplínami letních deaflympiád jsou: atletika, badminton, basketbal, bowling, cyklistika, fotbal, házená, orientační běh, plavání, stolní tenis, střelba, tenis, vodní pólo, volejbal a zápas. Na zimních deaflympiádách se soutěží v alpském lyžování, běhu na lyžích, ledním hokeji, snowboardingu a curlingu (Pánek, 2009).

3.2. Struktura sportovních organizací a soutěží SP

Tabulka 2. Struktura organizací a soutěží SP

3.3. Celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva

Celostátní sportovní hry sluchově postiženého žactva (CSH SPŽ) je pravidelné setkání žáků základních škol pro sluchově postižené z celého Československa, od roku 1996 pouze České republiky (Kratochvíl, 1996).

Na začátku historie Celostátních sportovních her sluchově postiženého žactva se setkaly jen tři školy v rámci přípravy na Spartakiádu v roce 1963. O rok později už to byl první oficiální ročník CSH SPŽ, který v počtu ročníků nemá ve školním prostředí obdoby. V prvních ročnících se scházela většina základních škol pro sluchově postižené z celé tehdy Československé republiky.

CSH SPŽ se může účastnit každý, kdo je žákem školy a v daném roce nemá víc než 17 let. Nejsou zde stejná kritéria jako při akcích ČSNS a ICSD, kde se můžou účastnit pouze závodníci se sluchovou ztrátou činící nejméně 55 dB na lepším uchu.

Seznam škol, které se postupně CSH SPŽ účastnily:

České školy:

1. Praha Ječná
2. Praha Výmolova
3. Praha Holečkova
4. Liberec
5. Plzeň
6. Hradec Králové
7. České Budějovice
8. Vodňany (do roku 1998)

Moravské školy:

1. Olomouc
2. Valašské Meziříčí
3. Brno
4. Ivančice
5. Kyjov
6. Ostrava (od roku 1982)

Slovenské školy:

1. Bratislava – Drotárska
2. Bratislava – Hrdličkova
3. Levoča
4. Kežmarok
5. Prešov
6. Lučenec

Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách

1. atletika
2. kopaná chlapců
3. házená dívek
4. stolní tenis (později nahrazen branným závodem)

Po roce 1990 se zrušil branný závod, který nahradilo v roce 1991 plavání.

V roce 2000 házenou dívek nahradil basketbal.

Do roku 1995 včetně se her účastnily české, moravské i slovenské školy. Od roku 1997 byly na hrách zástupci pouze z ČR – 14 českých a moravských škol. O rok později jedna česká škola – Vodňany zanikla.

- Školy se pravidelně střídají v pořádání CSH SPŽ.
- Každá škola vysílá max. 16 žáků (max. 8 chlapců a 8 dívek) + 3 doprovod.

Sportovní hry řídí organizační výbor (8 lidí), který spolupracuje s pořádající školou. (Kratochvíl, 2006).

4 Plavání sluchově postižených

4.1. Významné mezinárodní závody pro plavce s postižením sluchu

Nejvýznamnější plavecké závody pro plavce se sluchovým postižením se konají v rámci deaflympiády.

V roce 2001 reprezentoval na deaflympiádě v Římě Českou republiku plavec Otakar Urban, který se v disciplíně 100 m motýlek probojoval do finále B. V plavání se na deaflympiádách soutěží podle pravidel Mezinárodní plavecké federace (FINA, francouzsky: Fédération Internationale de Natation, anglicky: International Swimming Federation), startovní povely jsou světelné. Deaflympiády se v dalších letech musely obejít bez české účasti v plaveckých soutěžích.

Od roku 1967 se každé dva roky koná také Mistrovství Evropy v plavání sluchově postižených, které je od roku 1983 organizováno Evropskou federací neslyšících sportovců (EDSO). Na ME v plavání sluchově postižených v roce 2006 v Soluni startovali za Českou republiku dva plavci – Otakar Urban a Milan Janča. Nominace na deaflympiádu i mistrovství Evropy zajišťuje Český svaz neslyšících sportovců (Pánek, 2009).

4.2. Specifika plavání SP

Specifikum plavání sluchově postižených dětí je především v komunikaci. Plavci s tímto handicapem jsou ve vodním prostředí odkázáni pouze na znakový jazyk, gesta, mimiku nebo na odezírání. Většina uživatelů sluchadel, nebo kochleárních implantátů je v bazénu nucena použít jiné komunikační kanály, než je běžně zvyklá. Působí na ně taky směs různých, pro ně nepříjemných a nezvyklých zvuků, které můžou vznikat díky atypické akustice v bazénech (Pathyová, 2012).

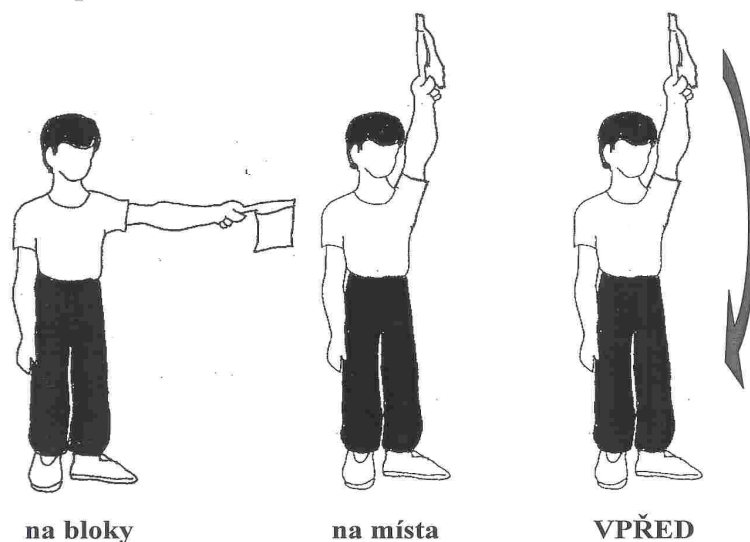
Odezírání je pro ně taky mnohem těžší, protože pokyny dává trenér z větší vzdálenosti, tím je zrakové vypětí mnohem těžší. Je tudíž vhodné, aby pokyny trenéra byly doprovázeny znakem tak, aby bylo mnohem jasnější, co mají děti dělat.

Kontraindikací sluchově postižených žáků ve vodním prostředí může být i to, že většina jich je náchylná na případné záněty středního ucha, které jsou rizikovější při pobytu ve vodě. V některých případech může být i nevhodné, aby dítě skákalo ze startovního můstku, nebo se potápělo do větších hloubek, aby se nepoškodilo sluchové ústrojí.

Dalším specifikem je startování sluchově postižených. Na obrázku jsou demonstrovány pokyny startéra, které se používají na CSH SPŽ (Kratochvíl, 2004).

Obrázek 3. Ukázka startu – plavecké závody CSH SPŽ

Start – plavání

Na některých plaveckých soutěžích pro SP se testovalo startování pomocí světelného startovacího zařízení, ale toto zařízení není homologované a jsou s ním stále spojené určité organizační problémy. Jedná se o soubor reflektorů, každý s třemi diodami, které se rozsvítí při stisknutí startovního klaksonu. Jednotlivé reflektory jsou umístěny pod startovním blokem a plavci je při startovním postoji dobře vidí.

4.3. Plavání – výuka plavání na školách pro SP

Od 1. září 2017 upravuje MŠMT RVP pro ZŠ, kdy zavádí povinné plavání ve dvou ročnících na prvním stupni ZŠ, a to v rozsahu 40 hodin (MŠMT, 2015). Na většině škol, kromě povinného plavání na prvním stupni, zařazují celoročně výuku plavání i do hodin tělesné výchovy. Dále jsou v rámci školní družiny, školních klubů, popř. v rámci internátu kroužky plavání.

4.4. Plavání na Celostátních sportovních hrách sluchově postiženého žactva

Plavání se dostalo na program celostátních sportovních her až od roku 1991, kdy nahradilo disciplínu – branný závod. Ale zařazení plavání nebylo vůbec jednoduché, protože naráželo na nevoli některých menších škol, které neměly bazén buď blízko školy, nebo vůbec ve městě. Tyto školy to braly jako velké znevýhodnění při přípravě a taky pak při celkovém vyhlášení výsledků škol.

Šlo též o to, že tyto školy měly problém i se zajištěním vyhovujícího bazénu při vlastním organizováním celostátních sportovních her. Zajištění vhodné délky bazénu, drah, rozhodčích atd.

I přesto všechny tyto problémy plavání zůstalo na programu a jeho úroveň se postupně zvyšovala. Většina škola začala s celoroční přípravou v rámci hodin TV, nebo zavedla plavecké kroužky. Čas od času se našlo i několik žáků, kteří navštěvovali plavecké oddíly a trénovali a závodili se slyšícími plavci na národní úrovni, viz výsledky plavání CSH SPŽ v příloze.

Propozice plavání na CSH SPŽ (vzor výňatek z propozic CSH v Ostravě v roce 2014)

Startující: Za každou školu mohou startovat v každé disciplíně 2 závodníci. Ve štafetě startují 4 závodníci (2 chlapci + 2 dívky)

Disciplíny:	Děvčata :	50 m prsa a 50 m volný způsob
	Chlapci :	50 m prsa a 50 m volný způsob
	Smíšená štafeta	4 x 50 m volný způsob

Organizace závodů: Soutěží se podle platných pravidel plavání, startuje se skokem. Pořadí se určuje podle dosažených časů. Závodníci musí mít řádný úbor pro plavecké soutěže. Látka úboru nesmí být z průhledného materiálu.

Start : Provádí se skokem. Slovní pokyny: „na bloky“, „na místa“, „vpřed“- jsou doprovázeny pohybem praporku. První chybný start se vrací, druhý špatný start - diskvalifikace (kterýkoliv závodník, který pokazí druhý start).

Dle možností bude využito světelné startovací zařízení.

Volný způsob: Závodník může plavat jakýmkoliv způsobem a provést řádným způsobem dohmat stěny v cíli.

Prsa : Tělo plavce spočívá na prsou, pohyby paží i nohou jsou prováděny současně a ve stejné vodorovné poloze. V cíli se plavec musí dotknout stěny bazénu oběma rukama současně. Závodník musí plavat celou trať stejným způsobem (doslovný výpis z Pravidel plavání).

Štafeta: Další závodník může odstartovat teprve po dotyku předchozího závodníka stěny bazénu.

Hodnocení: Pořadí závodníků bude bodované tak, že první závodník dostane tolik bodů, kolik závodníků je přihlášených do plavecké soutěže. Druhý dostane o bod méně atd. Pokud závodník závod nedokončí, získá 1 bod. V pořadí štafet je rozdíl 4 bodů (počet štafet krát 4, příklad 7 škol krát 4 = 28, 2. místo 24....). Pro porovnání provedeme zvlášť vyhodnocení chlapců a dívek.

5 Cíle práce

Rádi bychom touto prací poskytli kvalitní informace o edukačním procesu plavání na základních školách pro sluchově postižené.

Hlavní cíle

- analýza stavu plavecké výuky sluchově postižených dětí na základních školách pro sluchově postižené.
- vyhodnocení výsledků plaveckých disciplín na CSH SPŽ v období 1996–2017

Parciální cíle

- porovnání výsledků vytvořeného dotazníku s výsledky bakalářské práce z roku 1995, v níž jsem se rovněž zabýval touto problematikou (Vaněk, 1995), práce má také historický konstrukt.
- deskripce edukačního procesu a jeho konfrontace s výukou na školách pro SP v zahraničí
- komparace úrovně plavců s majoritní populací

Výzkumné otázky – byly strukturovány dle parciálních cílů, edukačních procesů a výsledků sluchově postižených plavců

- Výzkumná otázka č. 1: Počet SP žáků na škole?
- Výzkumná otázka č. 2: Existuje na škole povinný plavecký výcvik?
- Výzkumná otázka č. 3: Je plavání zařazeno do vyučovacích jednotek TV?“
- Výzkumná otázka č. 4: Existuje na školách pro sluchově postižené plavecký kroužek?
- Výzkumná otázka č. 5: Navštěvují někteří žáci plavecké oddíly?
- Výzkumná otázka č. 6: Kolik procent žáků uplave 100 metrů?
- Výzkumná otázka č. 7: Kolik procent žáků jsou neplavci?

Výzkumné otázky – analýza plaveckých disciplín CSH SPŽ

- Výzkumná otázka č. 1: Má struktura plaveckých disciplín na CSH SPŽ během 21 let konstantní, nebo variabilní charakter?
- Výzkumná otázka č. 2: Nastává ve zkoumaném období stagnace, zlepšování, nebo zhoršování výsledků nejlepších výkonů?
- Výzkumná otázka č. 3: Nastává ve zkoumaném období stagnace, zlepšování, nebo zhoršování výsledků průměrných výkonů?
- Výzkumná otázka č. 4: Existuje odlišnost ve zkoumaném období mezi výsledky chlapců a dívek?
- Výzkumná otázka č. 5: Jsou trendy vývoje obdobné u všech plaveckých disciplín?

6 Metodika

6.1. Úkoly práce

Na základě vytýčených cílů práce a mnou formulovaných výzkumných otázek jsem si stanovil následující úkoly:

- Zpracovat dostupnou literaturu a další prameny zabývající se daným problémem
- Vytvořit dotazníky vlastního konstruktů pro učitele TV na ZŠ pro SP
- Přeložit dotazník do anglického jazyka pro učitele v zahraničí
- Provést dotazníkové šetření
- Vyhodnotit zjištěné údaje
- Na základě výsledků šetření odpovědět na výzkumné otázky a formulovat závěry pro teorii a praxi

6.2. Metodologie výzkumu

Pro účel diplomové práce a řešení dané problematiky byl zvolen kvantitativní pedagogický výzkum, na jehož podkladě byly zpracovány výsledky empirické části práce. Nástrojem sběru dat byl dotazník. Dotazník, jako častá metoda získávání dat v pedagogickém výzkumu, je soustava předem připravených a pečlivě formulovaných otázek, na které respondent odpovídá písemně (Gavora, 2000). Získaná data je nutné dále zpracovat (Chrástka, 2009).

Při zpracování výsledků výzkumů budeme realizovat následné kroky:

- uspořádání dat a sestavení tabulek
- grafické znázornění naměřených dat

Charakteristika použitého dotazníku

Dotazník se skládá z 11 položek. Byly použity jak otevřené položky, kdy respondent mohl odpovídat volně, tak položky uzavřené, kdy z předložené škály předem připravených odpovědí mohl respondent vybírat.

Výzkumný vzorek činil soubor pedagogů 12 ZŠ pro SP v České republice, kteří se výukou plavání zabývají.

Stejný dotazník byl přeložen do anglického jazyka za účelem zjištění potřebných dat na školách pro sluchově postižené v zahraničí, s nimiž jsem v minulých letech spolupracoval nebo v současnosti spolupracuji.

S ohledem na použitelnost dotazníku a možnost pozdější analýzy jsem dotazník sestavil podobně, jako ten, který jsem použil v roce 1995.

Všichni respondenti byli seznámeni s příčinou, proč jsou žádáni o vyplnění dotazníku a možností po ukončení práce obdržet výsledky v elektronické podobě. Rovněž byli uvědoměni o anonymitě odpovědí, které slouží pouze pro tento účel.

Zpracování výzkumného šetření

Výsledky dotazníkového šetření jsou vyhodnoceny a pro přehlednost zpracovány do grafů a doplněny komentářem.

Charakteristika výzkumného vzorku

Výzkumné šetření bylo realizováno v období od 1. 9. 2016 do 30. 6. 2017 a bylo zaměřeno na problematiku výuky plavání žáků na ZŠ pro SP. Výzkumný vzorek tvořily ZŠ pro SP České republiky, školy pro SP ve Švédsku, Německu, Slovinsku a Slovenské republiky. Dotazník vyplnili pedagogové celkem 12 základních škol pro sluchově postižené z celkového počtu 13 škol, které v ČR existují a celkem pedagogové z 6 základních škol pro sluchově postižené ze zahraničí. Níže jsou uvedeny grafy s charakteristikou zkoumaného vzorku.

7 Výsledky

7.1. Úroveň výuky plavání na základních školách pro SP v ČR.

Výuka plavání na základních školách pro sluchově postižené byla vždy závislá na tom, jestli se škola nachází v blízkosti krytého plaveckého bazénu nebo v jeho dobré dostupnosti. Školy ve větších městech měly a mají vždy výhodu lepší možnosti organizovat plaveckou výuku nebo kroužky plavání než například školy z Kyjova, Ivančic, ale např. v minulosti ještě škola v Olomouci, jež měla původní budovu na Sv. Kopečku.

V diplomové práci porovnávám data zjištěná dotazníkovým šetřením z bakalářské práce z roku 1995, která byla zpracována na téma „Zvláštnosti plavecké výuky sluchově postižených dětí“, v níž jsem také analyzoval plavecké zdatnosti na školách pro SP, s daty získanými výzkumem v roce 2017 pro účel této diplomové práce. Výzkumu v roce 1995 se zúčastnilo celkem 8 škol, z celkového počtu 14 škol v ČR. Jedna ze škol, která v roce 1995 na dotazování odpovídala, a to škola z Vodňan, bohužel v roce 1998 zanikla.

Seznam škol, které se v roce 1995 zúčastnily výzkumného šetření, a lze u nich porovnat některá data se současností:

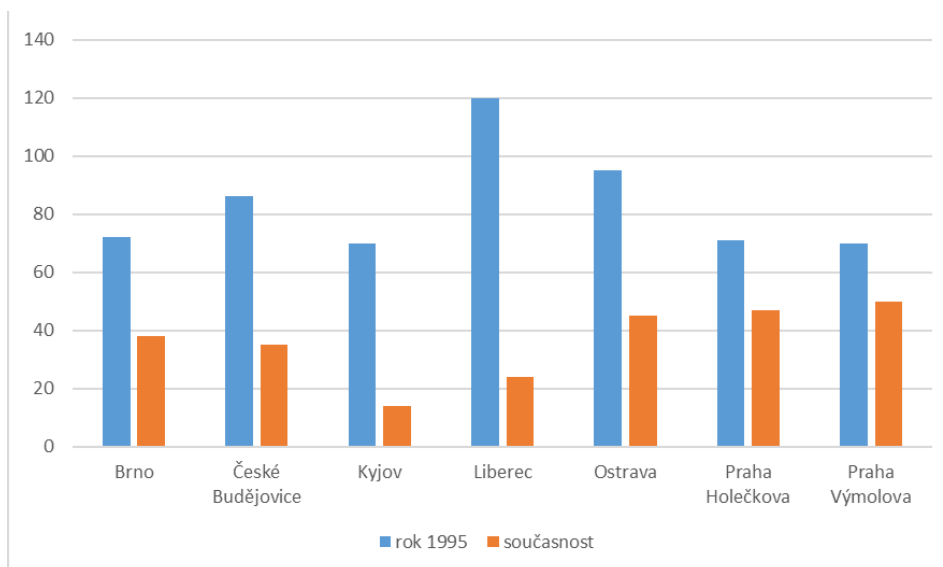
- ZŠ pro SP Praha Výmolova
- ZŠ pro SP Praha Holečkova
- ZŠ pro SP České Budějovice
- ZŠ pro SP Brno
- ZŠ pro SP Ostrava
- ZŠ pro SP Liberec
- ZŠ pro SP Kyjov

Otázka – „Počet SP žáků na škole“

Tuto otázku položenou v roce 1995, kdy byly na školách výhradně žáci se sluchovým postižením, budu porovnávat s daty, které školy uvedly ve školním roce 2016/2017 jako počty SP žáků na školách.

Tabulka 3. „Počet SP žáků na škole“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	72	38
České Budějovice	86	35
Kyjov	70	14
Liberec	120	24
Ostrava	95	45
Praha Holečkova	71	47
Praha Výmolova	70	50
celkem	584	253

Graf 1. „Počet SP žáků na škole“

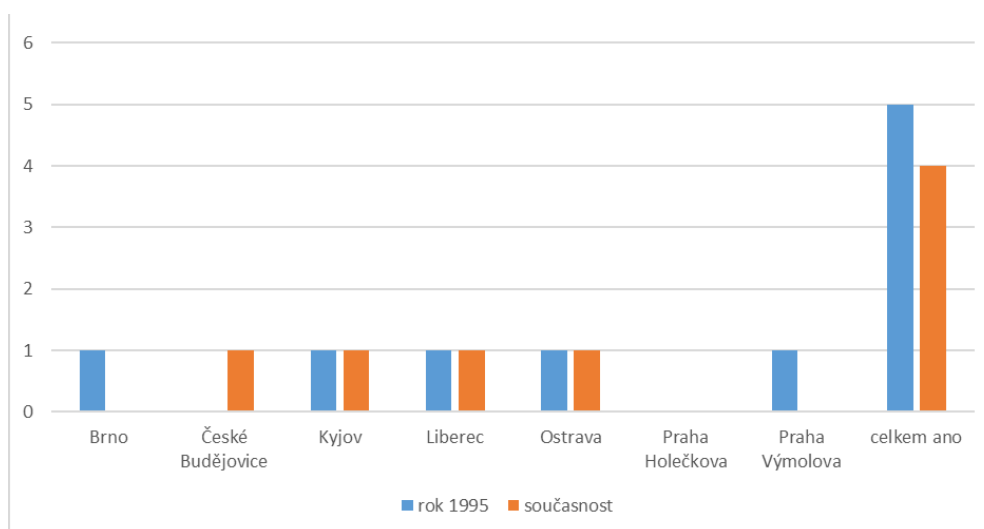
Z grafu je patrné, že počet žáků na porovnávaných základních školách pro sluchově postižené se snížil přibližně na polovinu počtu z roku 1995. Důvodem úbytku žáků se budu zabývat v diskuzi.

Otázka – „Existuje na škole povinný plavecký výcvik?“

V tabulce jsou porovnávány pouze informace škol, které odpovídaly na dotazník i v roce 1995. Respondenti odpovídali na otázku v době, kdy nebylo v platnosti nařízení MŠMT, že plavecký výcvik je povinný na všech základních školách včetně základních škol pro sluchově postižené. Viz kapitola 4.3.

Tabulka 4. „Existuje na škole povinný plavecký výcvik?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	ano 2. - 9. tř.	ne
České Budějovice	ne	ano 3., 4. tř.
Kyjov	ano 3. tř.	ano 3., 4. tř.
Liberec	ano 4. tř.	ano 2. tř.
Ostrava	ano 4. tř.	ano 3., 4. tř.
Praha Holečkova	ne	ne
Praha Výmolova	ano první stupeň	ne
školy, které mají výcvik	5	4

Graf 2. Existuje na škole povinný plavecký výcvik?

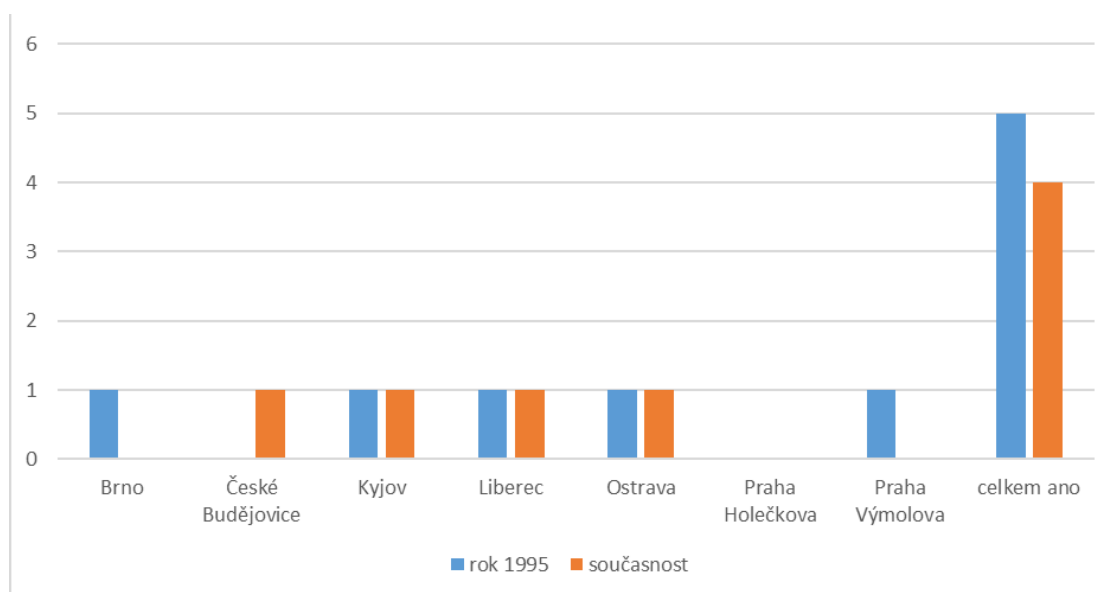

Tato otázka je v době zpracovávání dat již redundantní, jelikož v dnešní době mají všechny základní školy plavecký výcvik povinný. Viz kapitola 4.3.

Otázka - „Je plavání zařazeno do vyučovacích jednotek TV?“

Tabulka 5. „Je plavání zařazeno do vyučovacích jednotek TV?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	ano	ne
České Budějovice	ano	ano
Kyjov	ano	ano
Liberec	ne	ano
Ostrava	ano	ano
Praha Holečkova	ne	ne
Praha Výmolova	ano	ne
celkem	5	4

Graf 3. „Je plavání zařazeno do vyučovacích jednotek TV?“

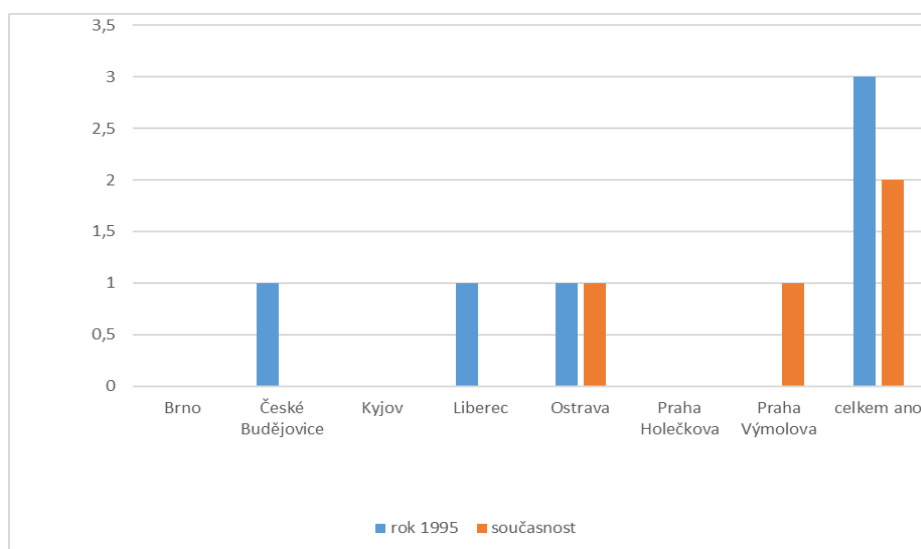

Z výsledků vyplývá, že počet škol, které zařazují výuku plavání do vyučovacích jednotek TV je podobný s rokem 1995.

Otázka – „Existuje na škole plavecký kroužek?“

Tabulka 6. „Existuje na škole plavecký kroužek?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	ne	ne
České Budějovice	ano	ne
Kyjov	ne	ne
Liberec	ano	ne
Ostrava	ano	ano
Praha Holečkova	ne	ne
Praha Výmolova	ne	ano
	3	2

Graf 4. Existuje na škole plavecký kroužek?

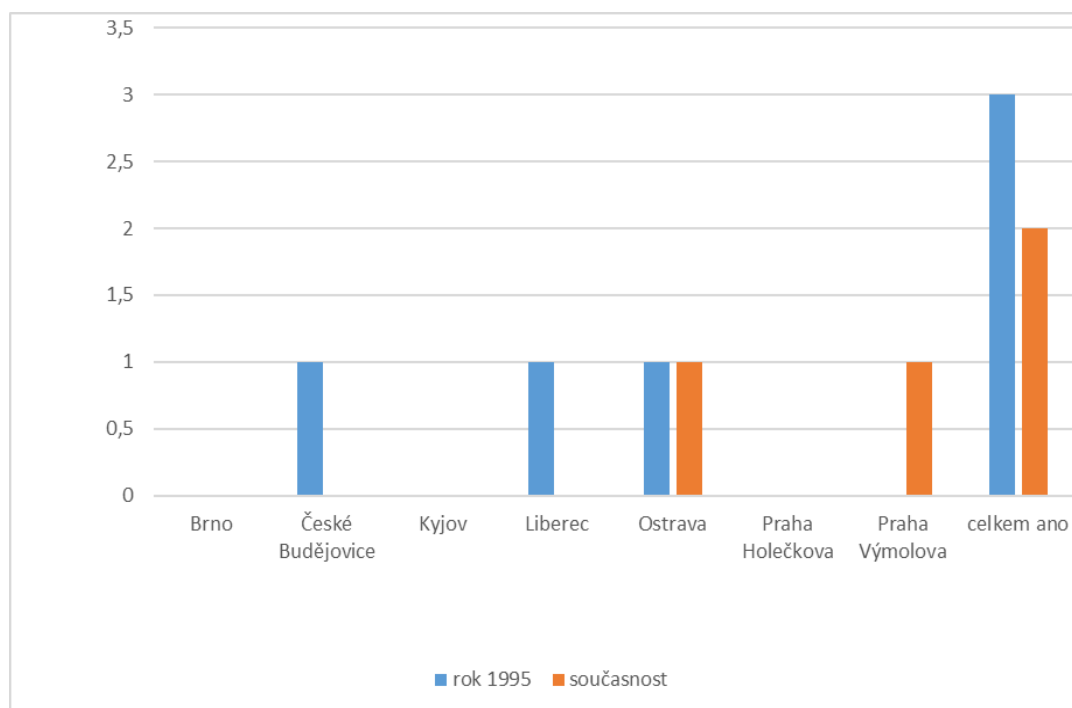
Tuto otázku podrobněji rozebírám v kapitole 8 diskuze, nicméně se domnívám, že založení plaveckého kroužku závisí hlavně na vůli samotných pedagogů. Mají-li zájem o lepší sportovní výsledky svých žáků nejen na CSH SPŽ.

Např. škola v Olomouci, která se na průzkumu v roce 1995 nepodílela, má po několik let vytvořený plavecký kroužek, ve kterém vyrostlo hodně zdatných plavců, kteří měli a stále mají velké plavecké úspěchy. Je to dáno hlavně tím, aby se na škole našel pedagog, který je zanícený sportovec a plavec a který tuto možnost žákům nabídne.

Otázka – „Navštěvují někteří vaši plavci plavecké oddíly?“

Tabulka 7. „Navštěvují někteří vaši plavci plavecké oddíly?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	0	0
České Budějovice	0	0
Kyjov	0	0
Liberec	2	0
Ostrava	1	0
Praha Holečkova	0	0
Praha Výmolova	0	0
	3 žáci	0 žáků

Graf 5. Navštěvují někteří vaši plavci plavecké oddíly?

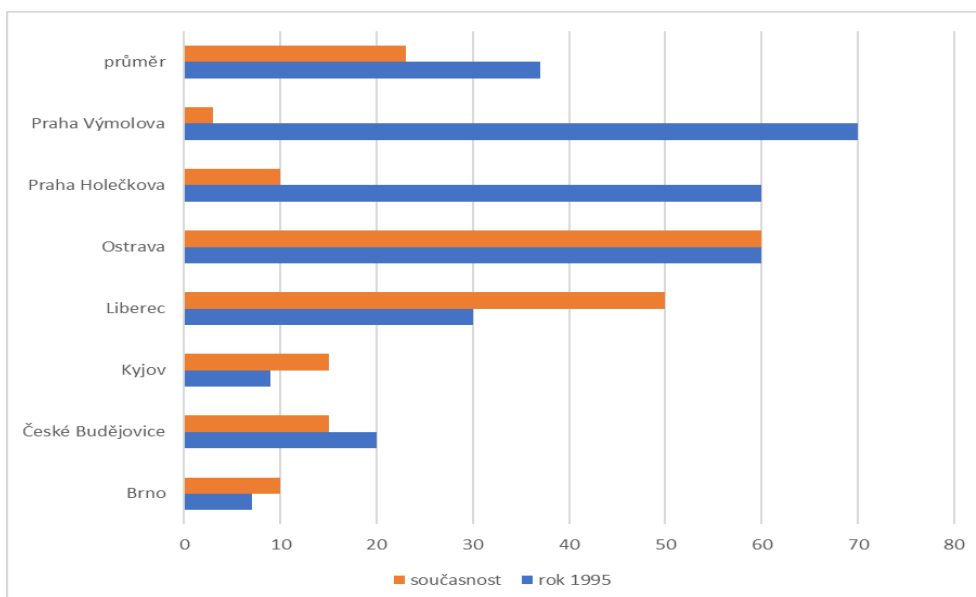
Počet žáků, kteří se zapojili do tréninku v plaveckých oddílech, je velmi nízký, což je dáno specifiky daného postižení, které popisují v kapitole 4.2. V případě zapojení žáků do tréninků plaveckých oddílů se stali tito plavci většinou i reprezentanty České republiky.

Otázka – „Kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů?“

Zde šlo o odhad respondentů, kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů.

Tabulka 8. „Kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	7	10
České Budějovice	20	15
Kyjov	9	15
Liberec	30	50
Ostrava	60	60
Praha Holečkova	60	10
Praha Výmolova	70	3
průměr	37	23

Graf 6. Kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů?

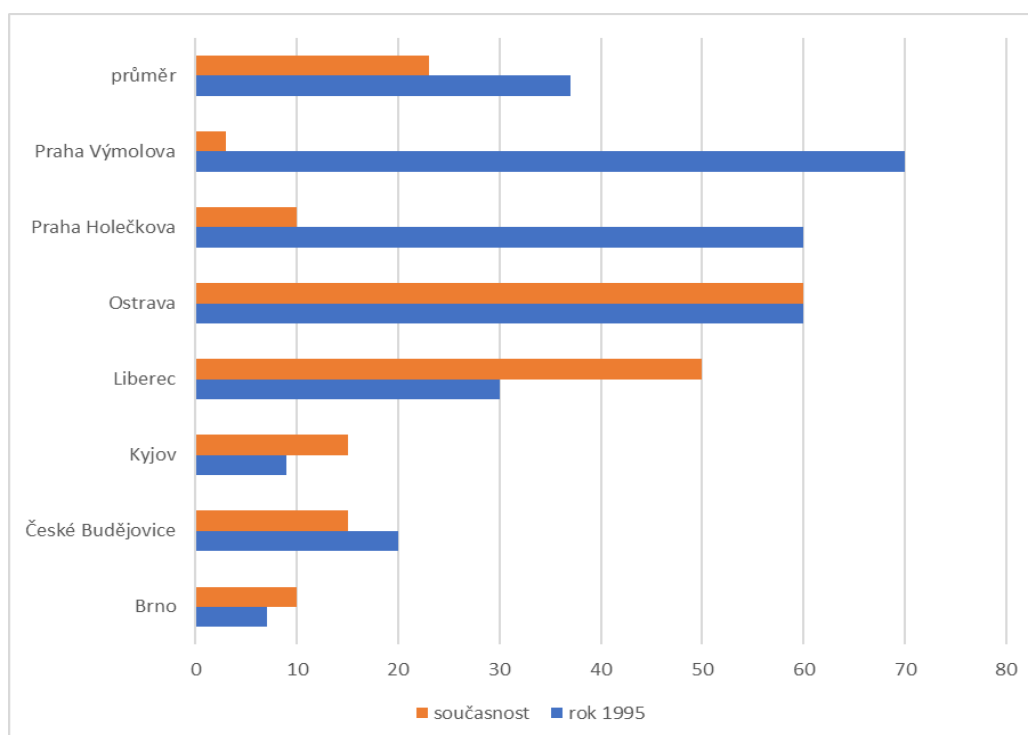
U této otázky jde o odborný odhad respondentů a musíme brát tyto údaje spíš orientačně. Zajímavý je především údaj u škol Praha-Výmolova a Praha-Holečkova, kde se jedná o velký výkonnosti propad zkoumané dovednosti u žáků. Uvedená skutečnost může být ovlivněna situací, že u některých škol už byli respondenty jiné osoby, vzhledem k tomu, že doba obou výzkumů činí rozdílnost 22 let.

Otázka – „Kolik % žáků jsou neplavci?“

Zde šlo o odhad respondentů, kolik % žáků jsou neplavci.

Tabulka 9. „Kolik % žáků jsou neplavci?“		
	rok 1995	rok 2017
Brno	2	20
České Budějovice	30	40
Kyjov	25	20
Liberec	30	nevím
Ostrava	10	5
Praha Holečkova	40	10
Praha Výmolova	nevím	nevím
průměr	23	19

Graf 7. Kolik % žáků jsou neplavci?

Ze získaných dat je patrné, že se v průměru počet neplavců snížil. Výsledek však není tak výrazný, jak by se dalo předpokládat, což může v dalších letech změnit zavedená povinná výuka plavání na všech ZŠ, která se v získaných výsledcích ještě zcela nemohla projevit.

Tabulka 10.a Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v ČR

Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v ČR						
škola	celkový počet žáků	pouze žáci SP	z toho žáci s KI	povinný plavecký výcvik + ročník	plavání v hod. TV	ZTV + počet
1. Hradec Králové	50	50	10	ano 2,3,4 tř.	ne	ano 4
2. Valašské Meziříčí	115	48	4	ano 2,3 tř.	ano	ne
3. Liberec	170	24	7	ano 2. tř.	ano	ne
4. Brno	45	38	7	ne	ne	ano 4
5. České Budějovice	66	35	7	ano 3,4 tř.	ano	ano 6
6. Praha Holečkova	54	47	7	ne	ne	ne
7. Praha Výmolova	70	50	1	ne	ne	ne
8. Ostrava	145	45	15	ano 2,3 tř.	ano	ano 4
9. Kyjov	91	14	3	ano 3,4 tř.	ano	ne
10. Plzeň	130	30	12	ano 4,5 tř.	ne	ne
11. Praha Ječná	166	78	21	ano 4. tř.	ano	ano 10
12. Olomouc	77	34	12	ano 3,4 tř.	ano	ne

Tabulky 10.a, 10.b přehledně zobrazují všechny položky, které byly uvedeny v dotazníku. Hodnoty, které byly získány z 12 škol z celkového počtu 13 škol pro sluchově postižené, rozebíráme v kapitole 8.

Tabulka 10.b Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v ČR

Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v ČR					
škola	plavecký kroužek + počet	chodí do plaveckých oddílů	kolik % žáků uplave 100 m	kolik % jsou neplavci	kolik máte žáků s kontraindikací se SP
1. Hradec Králové	ano 12	ne	50 %	10 %	nikdo
2. Valašské Meziříčí	ano 10	1	24 %	7 %	nikdo
3. Liberec	ne	ne	50 %	nevím	nikdo
4. Brno	ne	1	10 %	20 %	nikdo
5. České Budějovice	ne	ne	15 %	40 %	nikdo
6. Praha Holečkova	ne	ne	10 %	10 %	1
7. Praha Výmolova	ano 9	ne	3 %	nevím	nikdo
8. Ostrava	ano 40	ne	60 %	5 %	nikdo
9. Kyjov	ne	ne	15 %	20 %	nikdo
10. Plzeň	ano 4	ne	10 %	50 %	4
11. Praha Ječná	ne	ne	20	30	nikdo
12. Olomouc	ano 20	ne	10 %	20 %	nikdo

Z poskytnutých dat např. vyplývá zajímavé zjištění, že plavání už pro sluchově postižené není tolik považováno jako kontraindikace. Další výsledky jsou popsány v kapitole 8.

7.2. Srovnání výuky v ČR a zahraničí

Stejně dotazníky, které byly rozeslány na všechny české školy pro SP, jsem rozeslal i do spřátelených škol po Evropě, abych mohl porovnat výuku plavání se zahraničím.

Tabulka 11.a Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v zahraničí

Tabulka 11.a Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v zahraničí						
škola	počet žáků	žáci SP	žáci s KI	povinný plavecký výcvik + ročník	plavete v hod. TV	ZTV
1. SWE Kristinaskolan	29	29	15	ano 1,2,3 tř.	ano každá třída 7,5 hod/rok	ano
2. SVK Bratislava	92	42	6	ne	ano všechny třídy	ano
3. SVK Kremnica	58	13	2	6. třída 1 týden	ne	ne
4. POL Bydgoszc	24	24	9	ne	ano	ne
5. GER Halle	147	135	15	ano 3,4 tř.	ano	ano
6. SLO Ljubljana	190	25	18	ano 1,2,3 tř.	ne	ano

Data, která vyplývají z dotazníku podrobněji, popisují v další části v odstavce „Zajímavosti z jednotlivých zahraničních škol při výuce plavání“

Tabulka 11.b Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v zahraničí

Tabulka 11.b Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v zahraničí					
škola	plavecký kroužek + počet	chodí do plaveckých oddílů	kolik % žáků uplave 100 m	kolik % jsou neplavci	kolik žáků s kontraindikací
1. SWE Kristinaskolan	ne	ano	60 %	30 %	1
2. SVK Bratislava	ano 18	ne	35 %	10 %	nikdo
3. SVK Kremnica	ne	ne	10 %	25 %	ne
4. POL Bydgoszc	ne	ne	30 %	0 %	2
5. GER Halle	ne	ne	60 %	10 %	nikdo
6. SLO Ljubljana	ne	ne	30 %	10 %	nikdo

Zajímavosti jednotlivých zahraničních škol při výuce plavání

Kremnica – Slovensko

Plavecký povinný výcvik probíhá až v šesté třídě formou týdenního plaveckého výcviku, kdy škola využije možnosti poskytnutí ubytování a bazénu ve škole v Bratislavě Hrdličkova, která má vlastní bazén.

Ljubljana – Slovinsko

Žáci po skončení povinné plavecké výuky mohou získat plavecké osvědčení. Za těchto podmínek musí zvládnout uplavat 50 metrů prsa, kdy se v půlce bazénu musí zastavit a splývat 5 sekund na zádech bez dotyku okraje, nebo dna bazénu. Potom dokončit plavání stejným stylem na konec bazénu. Dále musí provést skok z bloku do hluboké vody. Toto plavecké osvědčení platí plošně v celém Slovinsku.

Švédsko – Kristinaskolan

Ve Švédsku jsou prsa první plavecký styl, který se žáci učí. Je to kvůli výcviku záchrany lidského života. Když člověk plave prsa, může se dívat na člověka, který potřebuje zachránit a neztratí ho z dohledu. Dříve organizovali plavecké soutěže mezi školami pro sluchově postižené. Před pár lety jim ale bylo nadřízeným orgánem řečeno, že škola by se měla věnovat pouze výuce. Proto škola už neorganizuje žádné soutěže. Plavecké soutěže jsou nyní v kompetenci sportovních klubů pro sluchově postižené. Soutěže se pořádají ve volném čase studentů.

Polsko – Bydgoszcz

Škola vnímá výuku plavání jako formu zábavy pro žáky. Žáci mezi sebou nesoutěží, neměří se časy, aby děti od plavání neodradily, zaměřují se na rekreační plavání. Plavání probíhá v malých skupinách 10 dětí (7-11 let).

Halle – Německo

Žáci ve 3. a 4. třídách mají výuku plavání s instruktory. Děti se učí plavecký způsob – prsa, ti zdatnější se pak učí plavecký způsob – znak. Na konci 4. třídy děti obdrží certifikát. Existují dva typy certifikátů: "Mořský koník" a "Bronzová medaile"

Chce-li získat "mořského koníka", musí být dítě schopno:

1. skočit z okraje bazénu
2. uplavat nejméně 25 m
3. získat předmět potopením do 1 metr hluboké vody

Chce-li získat „Bronzovou medaili“, dítě musí být schopno:

1. zaplavat nejméně 200 m během 15 minut
2. potopit se pro předmět do 2 metrů hluboké vody
3. skok z výšky 1 m do vody

Tabulka č. 12 zobrazuje výsledky výuky plavání 4. tříd za posledních 5 let na německé škole.

Tabulka 12. Výsledky výuky plavání 4. tříd – Německo					
školní rok	počet dětí ve třídě	neplavci	plavci	mořský koník	bronzová medaile
2010/2011	9	-	8	4	5
2011/2012	17	1	16	5	11
2012/2013	14	-	14	3	11
2013/2014	7	-	7	3	4
2014/2015	12	-	12	2	8

Z uvedené tabulky lze vyčíst, že úroveň výuky plavání v Německu je vynikající. Úspěšnost schopnosti, že se žáci naučí plavat je vysoká a též podíl plavců, kteří obdrží náročnější certifikát je větší.

7.3. Porovnání úrovně plaveckých výsledků na CSH za posledních 25 let

Tabulka 13. CSH SPŽ – plavání, vítězné časy 1996-2017

rok pořádní	pořádající škola	celkový vítěz plavání	štafeta 4x50m VZ	50 m P dívky	50 m P chlapani	50 m VZ dívky	50 m VZ chlapani
1996	Praha Výmolova	Brno	2:32,8 Brno	0:48,2 Ostrava	0:44,1 Brno	0:33,6 Ostrava	0:34,8 Výmolova
1997	Ivančice	Ostrava	2:24,14 Ostrava	0:44,92 Val Mez	0:42,05 Brno	0:36,7 Ostrava	0:32,9 Liberec
1998	Hradec Králové	Praha Výmolova	2:38,0 Brno	0:46,3 Plzeň	0:41,8 Liberec	0:37,1 Brno	0:31,4 Liberec
1999	Brno	Praha Výmolova	2:45,5 3. Olomouc	0:46,6 Plzeň	0:44,0 Plzeň	0:37,6 Výmolova	0:29,40 Ostrava
2000	Praha Holečkova	Praha Výmolova	2:26,8 2. Olomouc	0:44,5 Ječná	0:40,3 Výmolova	0:34,81 Ječná	0:32,8 Olomouc
2001	Olomouc	Praha Výmolova	2:26,82 4. Ostrava	0:42,84 Ječná	0:38,23 Výmolova	0:33,54 Ječná	0:32,60 Výmolova
2002	Valašské Meziříčí	Praha Výmolova	2:23,14 3. Brno	0:43,1 Ječná	0:39,24 Brno	0:33,52 Ječná	0:31,50 Brno
2003	Kyjov	Ostrava	2:19,21 2. Olomouc	0:44,76 Ostrava	0:38,44 Brno	0:36,39 Výmolova	0:30,54 Ostrava
2004	Liberec	Ostrava	2:34,6 Ostrava	0:46,8 Ostrava	0:45,6 Ječná	0:35,7 Ostrava	0:32,3 Ostrava
2005	Plzeň	Plzeň	2:32,52 Plzeň	0:43,79 Ostrava	0:43,53 Ječná	0:35,70 Plzeň	0:33,0 Ostrava
2006	Ostrava	Ostrava	2:45,9 Ostrava	0:45,3 Ostrava	0:44,4 Ostrava	0:35,4 Ostrava	0:35,0 Holečkova
2007	České Budějovice	Ostrava	2:34,0 Ostrava	0:45,2 Ostrava	0:42,6 Plzeň	0:33,3 Holečkova	0:32,0 Holečkova
2008	Praha Ječná	Ječná	2:49,34 Ostrava	0:50,32 Ječná	0:44,0 Plzeň	0:40,98 Ječná	0:31,80 Ostrava
2009	Praha Výmolova	Ječná	2:42,86 Ječná	0:44,45 Ječná	0:44,42 Ječná	0:32,64 Ječná	0:34,09 Výmolova
2010	Valašské Meziříčí	Brno	2:53,37 Brno	0:47,12 Brno	0:47,69 Liberec	0:39,35 Brno	0:31,85 Výmolova
2011	Olomouc	Ostrava	3:18,00 Ostrava	0:57,9 ČB	0:45,49 Liberec	0:45,84 Ječná	0:34,0 ČB
2012	Kyjov	Ostrava	3:27,31 Ostrava	0:56,00 Ječná	0:48,47 Olomouc	0:50,88 Ječná	0:42,46 Kyjov
2013	Praha Holečkova	Ostrava	3:16,7 Ostrava	0:52,83 Ječná	0:49,07 Plzeň	0:54,12 Ostrava	0:39,15 Plzeň
2014	Ostrava	Ostrava	3:23,38 Kyjov	0:57,31 Olomouc	0:45,49 Plzeň	0:45,93 Kyjov	0:37,72 Ostrava
2015	Plzeň	Olomouc	3:26,38 Olomouc	0:57,73 Plzeň	0:50,32 ČB	0:44,86 Olomouc	0:38,00 Brno
2016	České Budějovice	Olomouc	2:54,1 Olomouc	0:56,3 Výmolová	0:48,3 Plzeň	0:40,40 Olomouc	0:36,6 Plzeň
2017	Praha Ječná	Olomouc	3:02,49 Ostrava	0:53,9 Výmolova	0:49,47 Plzeň	0:37,35 Olomouc	0:34,69 Brno

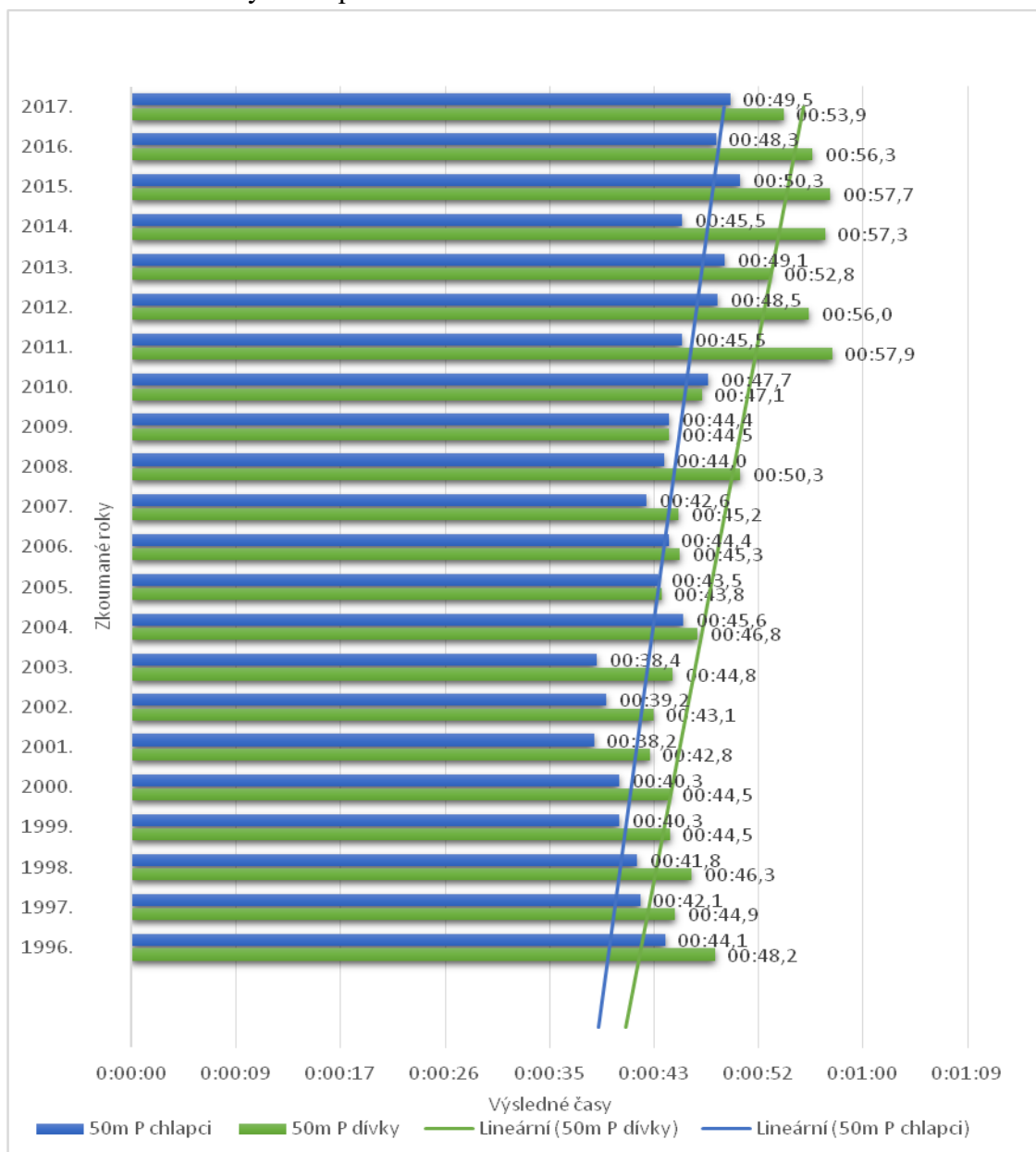
V tabulce jsou uvedeny výsledné časy všech plaveckých disciplín i s údajem, za kterou školu vítěz startoval. Tmavě modře jsou uvedeny platné rekordy her CSH SPŽ. Vzhledem k výjimce, která v letech 1999 až 2004 umožňovala ve štafetách startovat např. 3 chlapců a 1 dívce, jsou žlutě označené štafety, které získaly nejlepší časy v sestavě 2 chlapci a 2 dívky.

7.4. Porovnání časů v jednotlivých disciplínách – znázornění na grafech

Vítězné časy 50 metrů prsa

V grafu 8. jsou doloženy vítězné časy dívek i chlapců v disciplíně 50 metrů prsa za roky 1996–2017.

Graf 8. Vítězné časy 50 m prsa

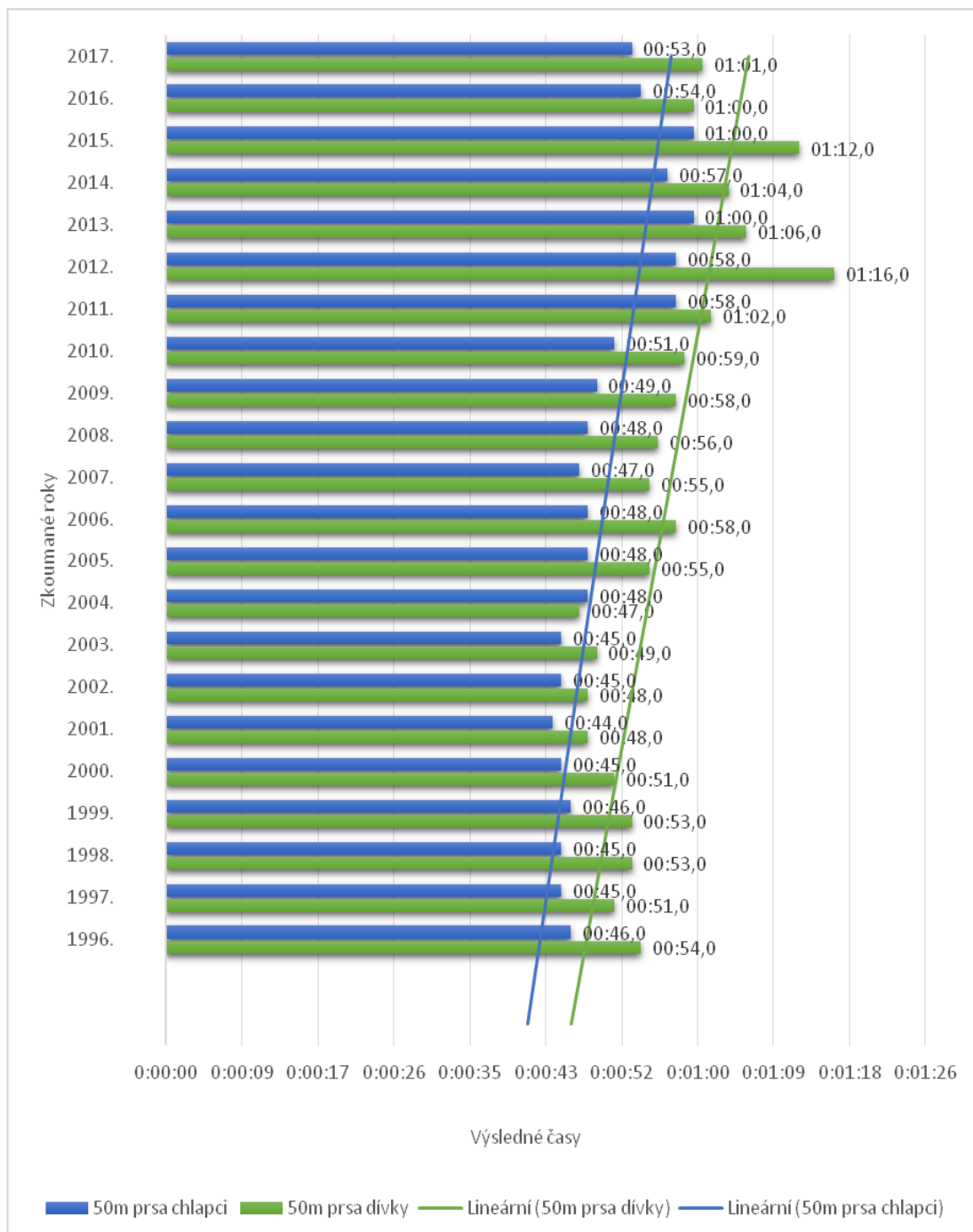

Průměrný vítězný čas činí 0:48,0 u dívek a 0:44,2 u chlapců. Sestupná tendence a velké výkyvy v časech jsou patrná hlavně u dívek.

Průměrné časy 50 metrů prsa

Graf 9. předkládá vývoj průměrných časů dívek a chlapců na 50 m prsa.

Graf 9. Průměrné časy 50 metrů prsa

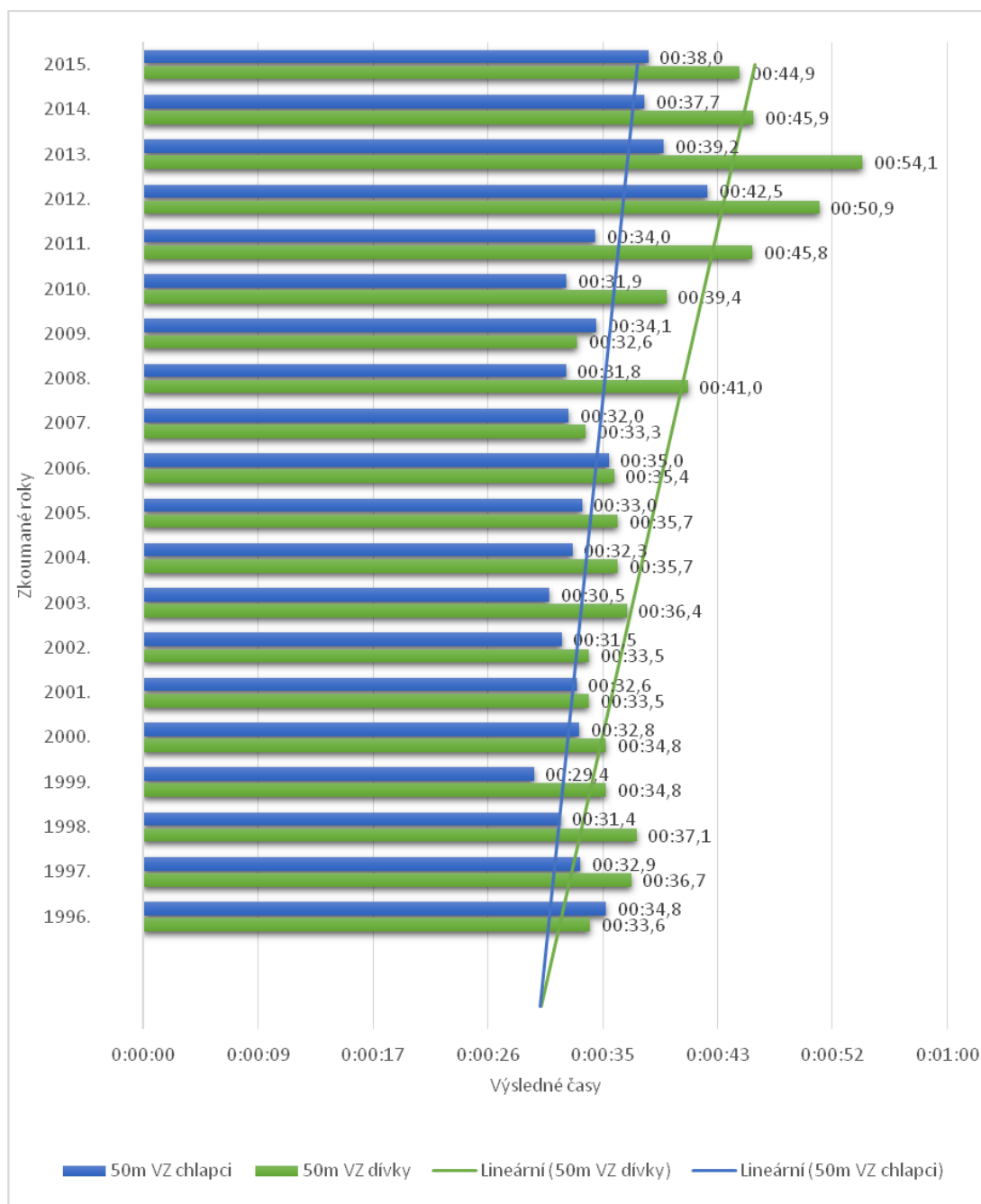

V každém roce bylo použito vždy 10 nejlepších časů. Celkový průměrný čas je u dívek 0:57,0 a u chlapců 0:50,0. Zřejmě jsou hlavně velké výkyvy v časech u dívek v roce 2012 a 2015.

Vítězné časy 50 m VZ

Graf 10 dokumentuje vítězné časy dívek i chlapců na 50 metrů volný způsob za roky 1996–2017.

Graf 10. Vítězné časy 50 m VZ

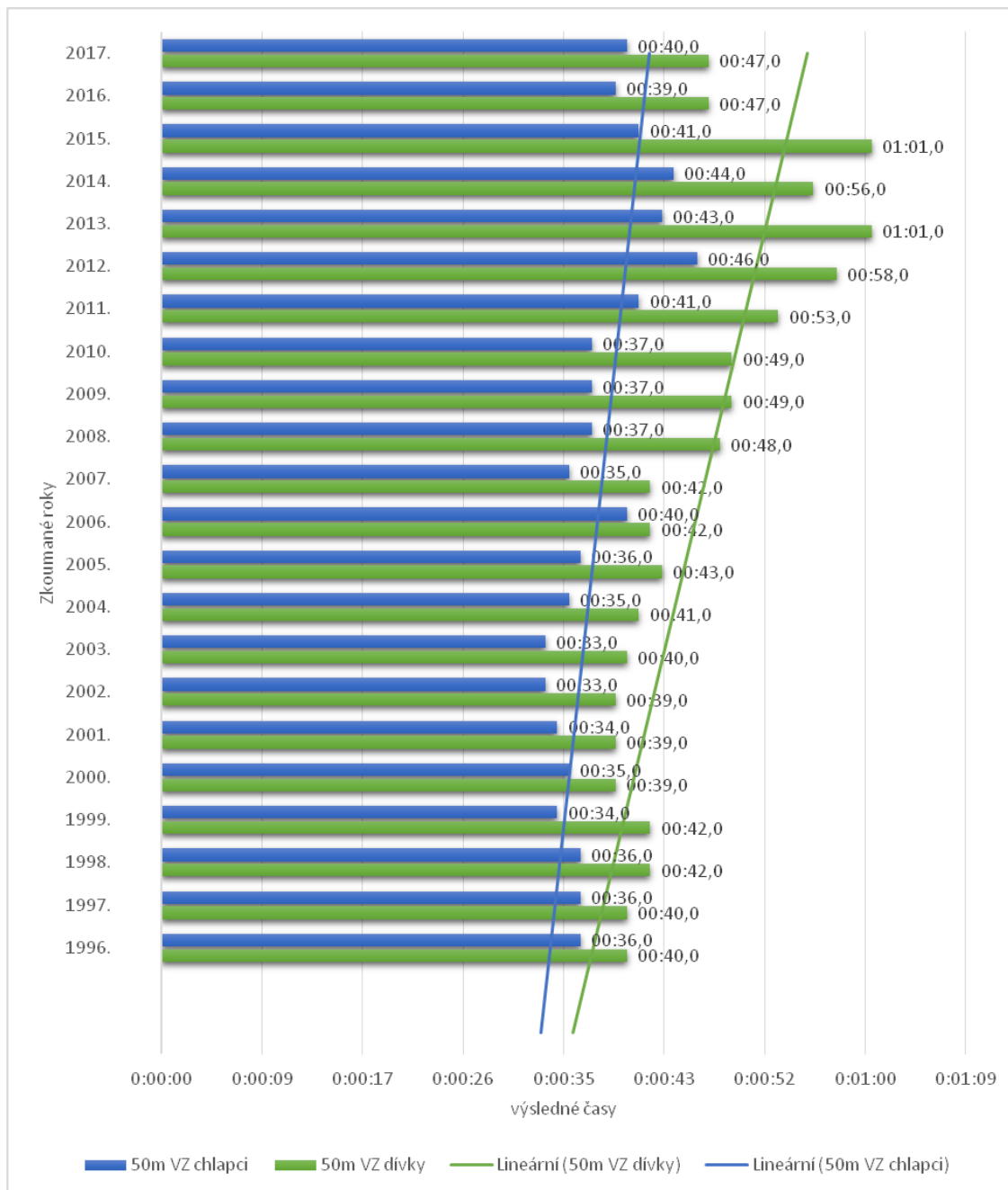

Průměrný vítězný čas je 0:38,8 u dívek a 0:34,0 u chlapců. Můžeme registrovat velký propad výsledných časů, jenž nastal v roce 2012.

Průměrné časy 50 m VZ

Graf 11 zaznamenává průměrné časy dívek a chlapců na 50 m VZ.

Graf 11. Průměrné časy 50 m VZ

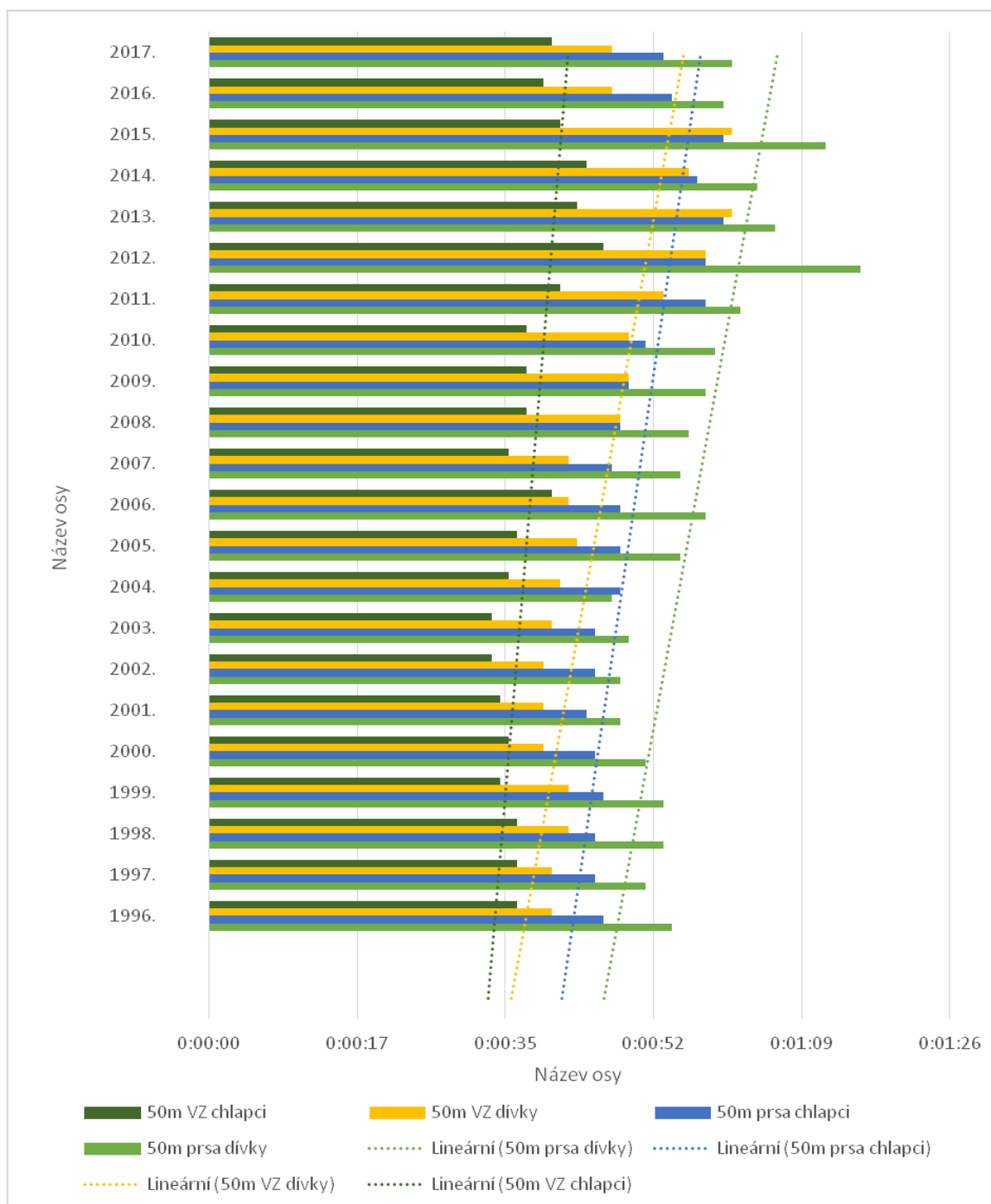

V každém roce bylo zahrnuto vždy 10 nejlepších časů. Průměrný čas je u dívek 0:46,0 a u chlapců 0:38,0. Je deklarováno zhoršení výsledných časů, hlavně u dívek.

Porovnání všech průměrných časů u individuálních disciplín

Graf 12 nabízí srovnání všech průměrných časů ve všech individuálních disciplínách.

Graf 12. Porovnání všech průměrných časů u individuálních disciplín

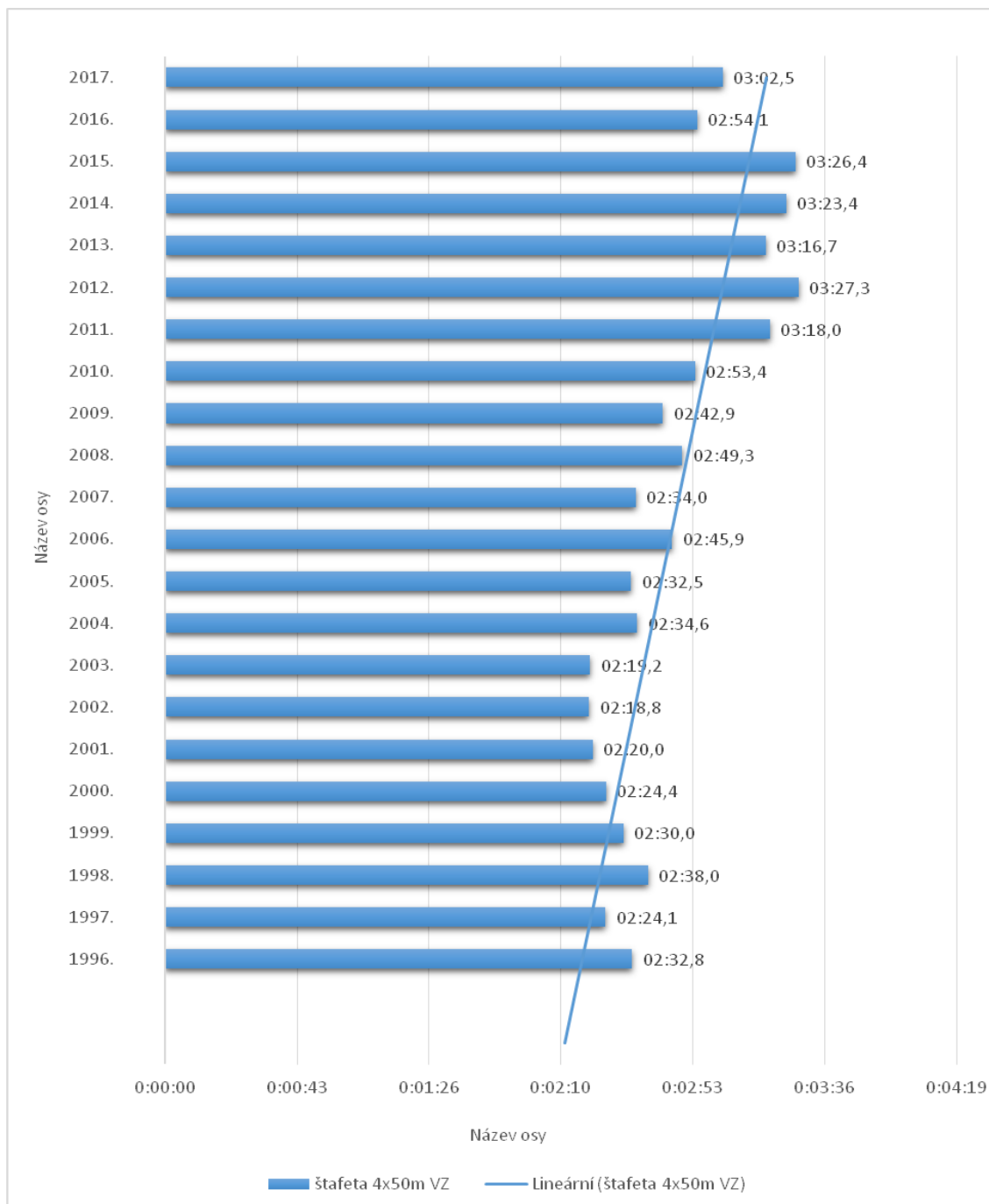

Zde je patrné, že hlavně v disciplínách dívek mají časy hodně sestupnou tendenci.

Vítězné čas štafet na 4x50m

Graf 13 ukazuje srovnání vítězných časů štafet na 50 m VZ za roky 1996–2017.

Graf 13. Vítězný čas štafeta 4x50 m VZ

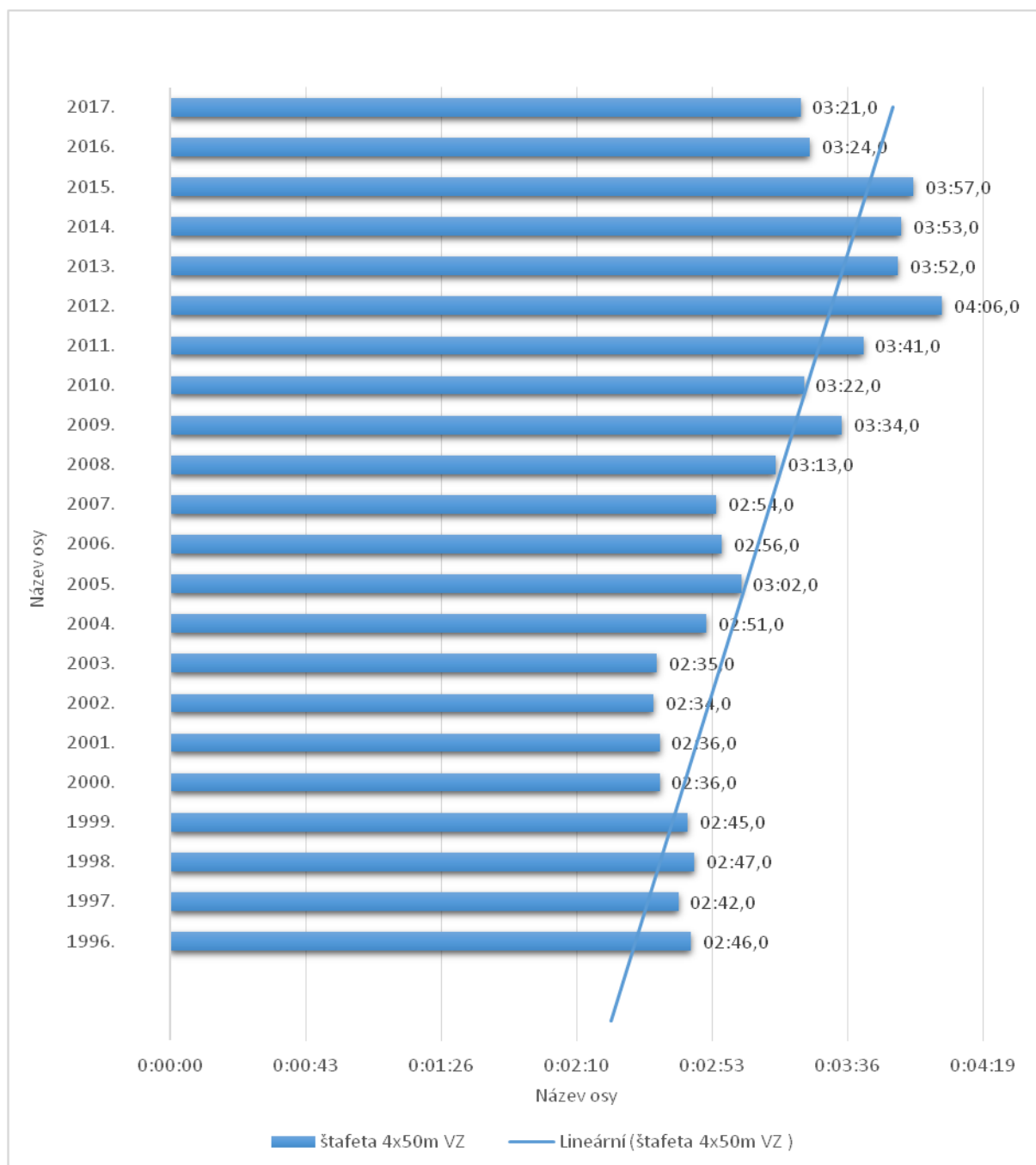

Průměrný vítězný čas je 2:47,40. Sestupná tendence časů je zjevná hlavně v letech 2011 až 2015.

Průměrný čas štafet 4x50 m VZ

Následující graf 14. názorně dokumentuje průměrný čas štafet na 50 m VZ.

Graf 14. Průměrný čas štafeta 4x50 m VZ

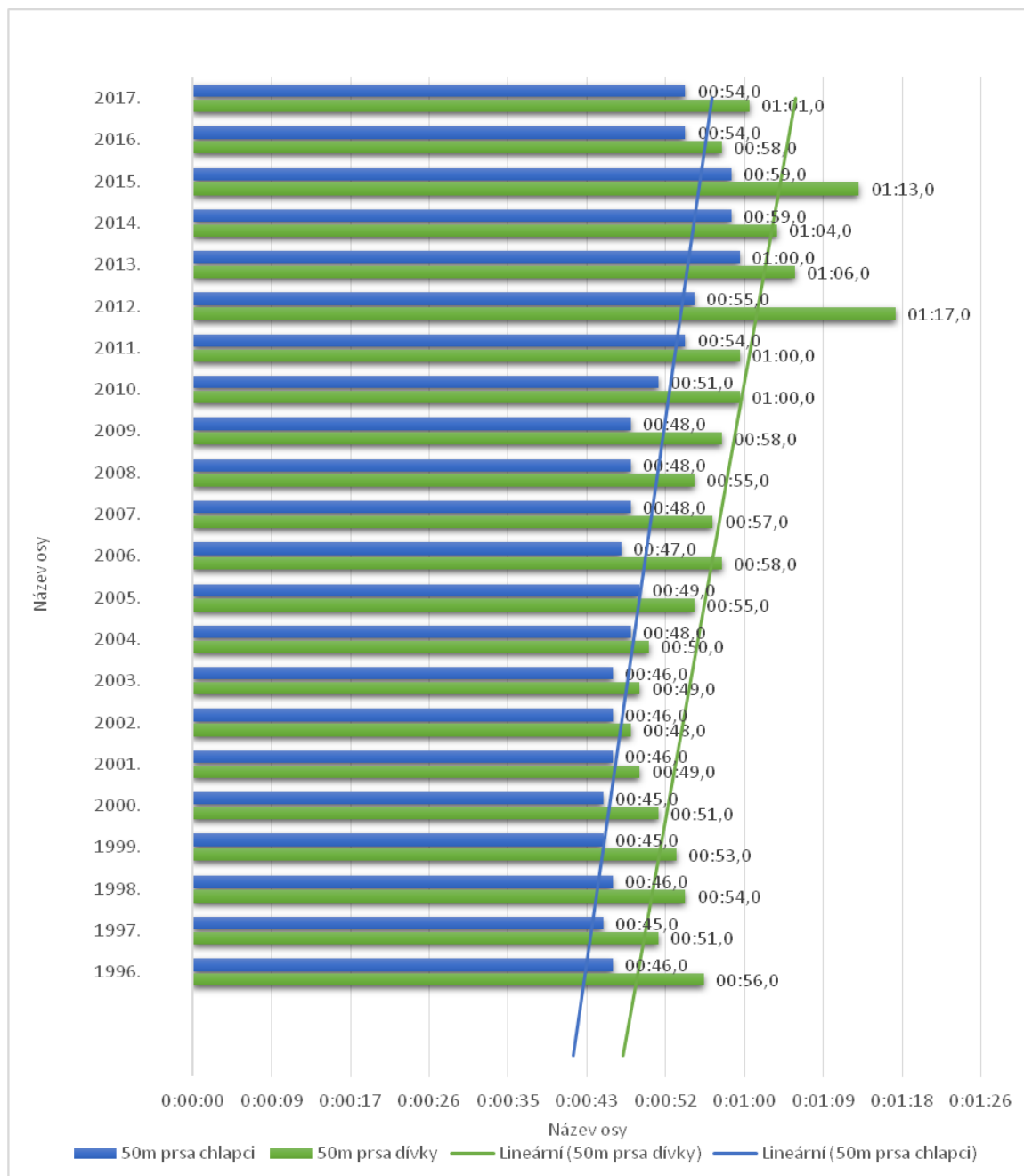

V každém roce bylo zprůměrováno ze závodů vždy 10 nejlepších časů. Celkový průměrný čas je 3:09,00. Z tabulky je patrné, že v období roků 2000 až 2003 jsou časy nejlepší, což může být zapříčiněno tím, že v té době měli možnost dle pravidel CSH SPŽ ve štafetě startovat až 3 chlapci.

Časy plavců na 5. místě 50 m prsa

V následujícím grafu č. 15 byly porovnávány časy všech plavců, chlapců i dívek, kteří se umístili na 5. místě, v disciplíně 50 m prsa.

Graf 15. Časy plavců na 5. místě 50 m prsa

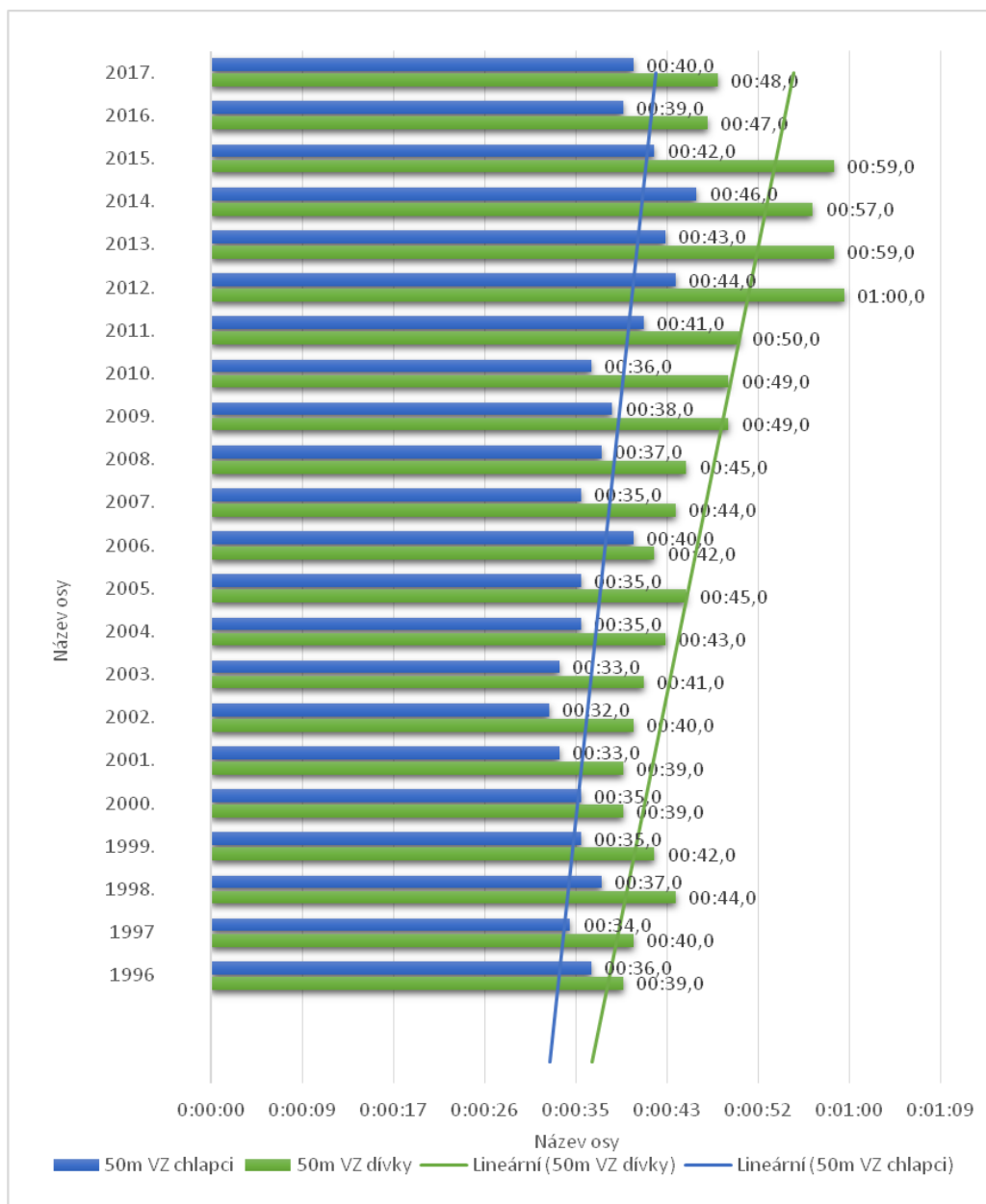

Znatelné jsou hlavně velké odchylky v časech dívek v roce 2012 nebo 2015. Tento úkaz může být zapříčiněn malým počtem dívek na 2. stupni ZŠ SP, a tudíž nízkým počtem startujících dívek na hrách obecně, což se mj. projevilo i na nízkém počtu přihlášených škol na turnaj na CSH SPŽ v basketbalu dívek.

Časy plavců na 5. místě 50 m VZ

Graf č. 16 ukazuje výsledky všech závodníků, jak chlapců, tak dívek, kteří se umístili na 5. místě, v disciplíně 50 m volný způsob.

Graf 16. Časy plavců na 5. místě 50 m VZ

Podle výsledné tabulky je patrné, že hlavně časy dívek mají klesající úroveň. Významný rozdíl je hlavně mezi časy roků 2002 a 2012. Rozdíl mezi danými roky znamená téměř dvojnásobný nárůst času.

Přebory základních škol nesportovních tříd

Pro možnou názornost výkonosti a výsledků žáků se sluchovým postižením na CSH SPŽ jsem doložil výsledky plaveckých závodů dětí z běžných základních škol (ne sportovně založených). Jedná se o Plavecký pohár základních škol ve Valašském Meziříčí, kterého se účastnila i ZŠ a SŠ pro sluchově postižené.

Tabulka 14. Plavecký pohár ZŠ ve Valašském Meziříčí

ŽÁKYNĚ - 50 m VOLNÝ ZPŮSOB			ŽÁCI - 50 m VOLNÝ ZPŮSOB		
škola	čas	pořadí	škola	čas	pořadí
ZŠ Křižná	00:44,7	1	ZŠ Křižná	00:45,9	1
ZŠ Žerotínova	00:46,9	2	ZŠ Žerotínova	00:55,4	2
ZŠ Křižná	00:56,5	3	ZŠ Masarykova	00:57,2	3
ZŠ Šafaříkova	00:56,8	4	ZŠ Šafaříkova	00:58,5	4
ZŠ Vyhlídka	00:56,8	5	ZŠ Salvátor	00:58,6	5
ZŠ Šafaříkova	01:00,1	6	ZŠ Vyhlídka	00:59,6	6
ZŠ Vyhlídka	01:00,7	7	ZŠ Křižná	01:03,5	7
ZŠ Žerotínova	01:03,3	8	ZŠ Šafaříkova	01:03,7	8
ZŠ Salvátor	01:07,0	9	ZŠ Salvátor	01:05,7	9
ZŠ Masarykova	01:12,7	10	ZŠ Vyhlídka	01:06,2	10
ZŠ Salvátor	01:23,9	11	ZŠ a SŠ pro SP.	01:11,4	11
ZŠ Masarykova	01:41,3	12	ZŠ Žerotínova	01:15,3	12
ZŠ a SŠ pro SP	01:45,5	13	ZŠ Masarykova	01:22,7	13
ZŠ a SŠ pro SP	02:01,5	14	ZŠ a SŠ pro SP	01:53,0	14

Z výsledných časů uvedených v tabulce lze dojít k závěru, že výkony a časy sluchově postižených plavců zaostávají za časy plavců z běžných základních škol. Časy žáků ZŠ pro SP na těchto závodech jsou zcela porovnatelné s výkony týž žáků na CSH SPŽ.

Slabší výkony SP žáků mohou být dány tím, že škola má mnohem menší výběr sportovně talentovaných žáků. Na 2 stupni běžné školy je v průměru 100 až 200 žáků, kdežto na základní škole pro SP ve Valašském Meziříčí bylo v té době přibližně 20 žáků.

8 Diskuze

První část diskuze je zaměřena na vyhodnocení získaných dat dotazníku od celkem sedmi základních škol pro sluchově postižené, které se účastnily výzkumu v roce 1995 a porovnání s daty daných škol, z výzkumného šetření v roce 2017. Některé skutečnosti byly okomentovány v kapitole 7 výsledky, zde bych chtěl sumarizovat postřehy z výsledků dotazníku.

- První otázka se zaměřila na údaj – „Počet žáků na škole?“

Počty SP žáků v základních školách pro SP se od roku 1995 výrazně snížily. Tato situace má hned několik různých příčin. Na začátku 21. století to byl vliv integrace, kdy se začalo s větším zařazováním SP žáků do škol běžného typu. Další příčinou klesajícího počtu žáků byl zvyšující se počet dětí se SP, kterým byl implantován kochleární implantát, a následně byla doporučena integrace. V neposlední řadě zde hraje roli i vliv inkluze, která postupně začala ovlivňovat počty žáků na ZŠ pro SP přibližně od roku 2010. Na vzorku 7 škol jde přibližně o 50% pokles žáků SP za posledních 20 let.

- Druhý dotaz zjišťoval: „Existuje na škole povinný plavecký výcvik?“

Z porovnání dat lze zjistit, že se počet škol, které v současnosti mají povinný plavecký výcvik, o jednu školu snížil. Většina škol má povinný plavecký výcvik na prvním stupni rozložený na 3. a 4. ročník.

Situace se změnila od 1. září 2017, kdy mají všechny základní školy v ČR povinný plavecký výcvik, viz kapitola 4.3

- Další dotaz: „Je plavání zařazeno do vyučovacích jednotek TV?“

Z počtu 5 škol v roce 1995 se počet v roce 2017 zmenšil na 4 školy. Při osobních rozhovorech jsem se od respondentů dozvěděl, že úbytek je způsoben hlavně z důvodů už tak nabitého ŠVP a popř. špatnou dostupností plaveckých bazénů.

- Následovala otázka: „Existuje na školách plavecký kroužek?“

Tady je situace obdobná, kdy se počet plaveckých kroužků pořádaných školami snížil o jeden kroužek, a to z počtu 3 v roce 1995 na počet 2 v současnosti. Opět mi respondenti potvrdili, že je to dáno hlavně problémy s dostupností plaveckých bazénů a významnou roli hraje finanční stránka.

Nemalou roli hraje i role osoby – pedagoga, který by byl aktivní a plavecký kroužek by na škole zavedl. Většinou jsou to lidé, kteří sami aktivně sportují, nebo sportovali a mají profesionální plavecké dovednosti.

Dalším krokem k rozšiřování plaveckých kroužků na školách může být situace, kdy se postupně na školách zakládají kromě školních družin i školní kluby, které mohou nabízet plavecké kroužky.

- Otázka č. 5: „Navštěvují někteří žáci plavecké oddíly?“

Na otázku „Navštěvují někteří žáci plavecké oddíly?“ v roce 1995 jsem získal odpověď, že celkově 3 sluchově postižení žáci navštěvovali plavecké oddíly. V dnešní době na žádné dotazované škole není jediný žák, nebo žákyně, který by navštěvoval i nějaký plavecký oddíl. Je to hlavně tím, že na základních školách pro SP zůstali většinou žáci s těžkým SP, popř. kombinovaným postižením, kdy je obtížné najít mezi žáky nějakého vhodného plavce se závodními předpoklady i somatotypem, a současně i s dobrými komunikačními kompetencemi. Příčinu tohoto stavu nalézáme hlavně ve velké inkluzi sluchově postižených žáků.

- Otázka: „Kolik procent žáků uplave 100 metrů?“

U této otázky se opět prokázalo, že výuka plavání má v oblasti kvality plavců klesající úroveň a vzhledem k tomu, že v roce 1995 uváděli respondenti přibližně 37 % žáků, kteří zvládnou uplatvat 100 metrů, kdežto v současnosti se toto číslo snížilo na 23 % žáků.

Uvedené zjištění můžeme registrovat jako problematický stav, ať v rámci kondice žáků, ale především v jejich bezpečnosti.

- Kolik procent žáků jsou neplavci?

Jedinou otázkou, kde šetření prokázalo pozitivní situaci, u které došlo ke zlepšení, je snížení procenta žáků, kteří jsou úplní neplavci. V roce uváděli respondenti přibližně 23 %, kdežto v současnosti je toto číslo 19 %.

Analýza odpověděla celkem jasně, že plavecká výuka na základních školách pro sluchově postižené má dobrou úroveň. Problém vidíme v situaci, že vzhledem ke snižujícímu se počtu SP žáků na školách, už takový počet sportovně nadaných žáků, aby mezi nimi našli i dobří plavci.

V další části diskuze se zabýváme analyzováním a sumarizací výkonů žáků v plaveckých disciplínách v průběhu 21 ročníků CSH SPŽ jsem došel k zajímavým odpovědím na výzkumné otázky.

- Má struktura plaveckých disciplín na CSH SPŽ během 21 let konstantní, nebo variabilní charakter?

Struktura plaveckých disciplín má konstantní charakter. Rozdíl nalézáme v počtech plavců ve štafetovém závodě 4 x 50 metrů volný způsob, v letech 1999–2003 bylo možné místo 2 chlapců + 2 dívek mít ve štafeti 3 chlapce + 1 dívku, nebo 3 dívky + 1 chlapce.

- Nastává ve zkoumaném období nějaká stagnace, zlepšování, nebo zhoršování výsledků nejlepších výkonů?

Ve zkoumaném období nastává kolem roků 1999–2004 zlepšování většiny dosažených časů, v tomto období se plavcům povedlo zaplavat i tři rekordy. Tyto výsledky byly dosaženy mimo jiné i díky tomu, že někteří SP žáci byli členy plaveckých oddílů. Od roku 2005 docházelo ke zhoršování nejlepších výkonů. Jedinou výjimkou byla v roce 2009 plavkyně Sagulová, která také trénovala v plaveckém oddíle.

- Je nějaký významný rozdíl mezi nejlepšími výkony a plavci na třetích místech?

Opět se ukazuje, že v období 1999–2004 byla mezi plavci větší konkurence, kdy úroveň plavců na třetích místech byla daleko vyšší, než je úroveň vítězů v současnosti.

- Nastává ve zkoumaném období nějaká stagnace, zlepšování, nebo zhoršování výsledků průměrných výkonů?

Průměrné výkony velmi podobně kopírují křivku výsledků nejlepších časů, kdy je evidentní, že dochází v letech 2010–2015 k velkému zhoršení průměrných výkonů plavců.

Příčinu stagnace jsem popsal v předchozích kapitolách. Hlavním důvodem je úbytek dětí na základních školách pro sluchově postižené a tím ztížená situace při výběru sportovně nadaných dětí a jejich výběr do plaveckých skupin připravujících se na CSH SPŽ.

- Existuje odlišnost ve zkoumaném období mezi výsledky chlapců a dívek?

Ve zkoumaném období můžeme pozorovat rozdílnost mezi výsledky chlapců a dívek. Plavecké výkony u dívek mají více klesající tendenci s porovnáním u chlapců. Jedna z příčin existuje ve snižujícím se počtu žáků na základních školách pro sluchově postižené, zvláště nižším počtem dívek na 2 stupni základních škol pro sluchově postižené. Což se

projevuje například tím, že se snižuje počet přihlášených škol na CSH SPŽ v basketbalu dívek.

- Jsou trendy vývoje obdobné u všech plaveckých disciplín?

Při komparaci trendů vývoje můžeme konstatovat, že všechny plavecké disciplíny jsou obdobné. Není výrazný rozdíl sestupného vývoje výsledků u plaveckých disciplín konaných na CSH SPŽ.

Tabulka 15. Pořadí škol podle medailových umístění PLAVÁNÍ

<p style="text-align: center;">Pořadí škol podle medailových umístění PLAVÁNÍ 1996–2017</p>				
	škola	zlato	stříbro	bronz
1.	Ostrava	9	3	3
2.	Praha Výmolova	5	4	2
3.	Olomouc	3	5	3
4.	Brno	2	3	2
5.	Praha Ječná	2	4	2
6.	Plzeň	1	2	7
7.	Liberec	0	0	0
8.	Kyjov	0	0	1
9.	České Budějovice	0	1	2

Tabulka pořadí úspěšnosti škol podle medailových umístění ukazuje, které školy se zabývají, nebo zabývaly víc výukou plavání, nebo měly žáky, kteří navštěvovali plavecké oddíly. Výsledky kopírují výsledky jednotlivců, kdy v tabulce vítězných časů jsou na tom školy obdobně.

Je zde vidět rozdíl v úspěšnosti jednotlivých škol na CSH SPŽ a lze z toho vyvodit, které školy se výukou plavání zabývají větší měrou.

Tabulka 16. Počet vícenásobných individuálních prvních míst PLAVÁNÍ

Počet vícenásobných individuálních prvních míst PLAVÁNÍ 1996–2017					
dívký			chlapci		
jméno	škola	počet	jméno	škola	počet
Konderlová	Ostrava	7	Oppitz	Liberec	3
Kvasničková	Ječná	6	Sokola	Brno	3
Sagulová	Ječná	3	Lucký	Plzeň	3
Franková	Ječná	3	Pavelka	Brno	2
Wojnarová	Plzeň	2	Zúdor	Výmolova	2
Žížková	Ostrava	2	Pazdera	Ječná	2
Padrnosová	Brno	2	Brabec	Výmolova	2
Zúdorová	Výmolova	2	Štěpánek	Liberec	2
Látalová	Olomouc	2	Malůš	Plzeň	2

Tabulka počtu vícenásobných vítězů v individuálních disciplínách. Většina vícenásobných vítězů chodila trénovat do plaveckých oddílů, díky kterým mohli být dlouhodobě nejúspěšnějšími plavci. Lze z tabulky vyčíst, že vítězové se rekrutují většinou ze stejných škol, které se plaváním v určitém období vždy víc zabývaly. Nejsou zde započteny i další zlaté medaile ze smíšených štafet, kde by historicky nejúspěšnější plavkyně Eva Konderlová získala ještě další 4 zlaté medaile.

Tabulka 17. Pořadí škol podle medailových umístění CELKOVÉ POŘADÍ

Pořadí škol podle medailových umístění CELKOVÉ POŘADÍ 1996–2017				
	škola	zlato	stříbro	bronz
1.	Ostrava	9	4	2
2.	Olomouc	8	3	2
3.	Plzeň	2	0	3
4.	Praha Ječná	1	6	5
5.	Liberec	1	3	1
6.	Brno	1	1	1
7.	Praha Výmolova	0	3	1
8.	Kyjov	0	1	4
9.	České Budějovice	0	1	0
10.	Valašské Meziříčí	0	0	2
11.	Ivančice	0	0	2

Tabulka celkového umístění škol na CSH SPŽ částečně kopíruje tabulku podle medailových úspěchů škol v plavání. Je vidět, že celkově úspěšné jsou hlavně dvě školy Ostrava a Olomouc, které se výukou plavání zabývají celou sledovanou dobu, kdežto školy jako Brno a Výmolova, které měly výborné plavce v celkovém pořadí jen po určité období, jsou na nižších příčkách v celkovém pořadí.

Četnější trénovanost koreluje s výsledky na CSH SPŽ.

V předložené práci bylo deklarován fakt, že činnost pedagogů v oblasti plaveckého sportu v základních školách pro sluchově postižené je na dobré úrovni, ale přes jejich píli a snažení nedochází k zlepšování výkonů jejich svěřenců. V kapitole “diskuze” je tato skutečnost popsána.

Moje doporučení do praxe má několik různých variant. Jednou z nich je motivovat a přitáhnout sluchově postiženou mládež opět ke sportování, potažmo k plavání. Jako jednu z možností lze doložit na příkladu – lyžování sluchově postižených, tento problém má řešení. SK Skivelo neslyšící Olomouc vsadil na práci s dětmi v co nejmladším věku a na spolupráci s jejich rodiči.

Nabídl jim různá soustředění a závody, které jim zajistí takřka bez finanční spolupráce rodičů. Zajistí jim instruktory, rozhodčí, dopravu a zajistí lyžařské svahy. Je to práce náročná, která ale má nesporné výsledky ve vysokém počtu zájemců. Děti získají lyžařské dovednosti a trenéři jim doporučí zúčastnit se tzv. otevřených závodů. Je to pro děti i rodiče motivace, rodiče jsou schopni se domluvit tak, aby se na “open” závodech setkali a navzájem se podporovali.

Jako nezbytný a velmi důležitý moment je sehnat kontakty na rodiče dětí. Kontaktují všechny základní školy pro sluchově postižené v ČR, dále se snaží spolupracovat s institucemi, které evidují inkudované sluchově postižené děti, rozesílají informační letáky do všech organizací, které se zabývají součinností se sluchově postiženými.

Ale není to jen o lyžování, ale dalším potencionálním adeptům, případně jejich rodičům nabízejí i letní tábor. Na tento pobyt si mohou vzít i vlastní sourozence nebo kamarády. Po takto příjemně stráveném létě, s poznáním nových přátel, se s větší ochotou vrhnou i na zimní radovánky.

Další varianta je větší nabídka plaveckých závodů. Chybí totiž návaznost na plavecké závody žáků na CSH SPŽ. Jako žáci základních škol pro sluchově postižené, kteří mají a dnes již můžeme říci, že kvalitní péči v plaveckém sportu, by stejný akcent kladly střeň školy pro sluchově postižené. Bylo by vhodné, aby organizační výbor CSH SPM navázal spolupráci s ČSNS a se sportovně technickou komisí (STK) plavání

a soutěž v plavání byla zařazena do programu celostátních her sluchově postižené mládeže. Bylo by TEDY vhodné zkusit připravit plavecké závody dorostenců a juniorů. Popřípadě vyzkoušet a obnovit tradici mistrovství ČR v plavání, jak dospělých, tak juniorů a žáků.

Dovoluji si ještě vystoupit s problémem, s nímž se potýká téměř každý sport neslyšících. Jedná se o kvalitu trenérů a jejich ochotu začlenit sluchově postiženého sportovce (v našem případě plavce) do svého plaveckého oddílu. Z praxe je znám fakt, že trenér sluchově postiženého přijme, zpočátku se mu věnuje, ale po krátké době zjistí, že sluchově postižený sportovec potřebuje větší péči, vysvětlování techniky a podobně, což trenéra i jeho svěřence velmi zatěžuje. Limitujícím faktorem rovněž je skutečnost, že ačkoliv sportovec v běžné komunikaci je výborný (třeba nedoslýchavý, který užívá sluchadlo, případně sportovec s kochleárním implantátem), tak v prostředí plaveckého bazénu se konverzační podmínky zásadně změni tím, že sluchově postižený sportovec bez kompenzačních pomůcek vůbec neslyšící a komunikace spočívá pouze v odezírání od trenéra, případně kolegů. Z uvedené situace vyplývá, že integrace (inkluze) sluchově postižených v prostředí plaveckého sportu je značně obtížná a pro samotného sluchově postiženého plavce velmi zatěžující, a to nejen fyzicky, ale i psychicky.

9 Závěr

Kvalita samotné výuky plavání na základních školách pro sluchově postižené se stále zvyšuje. Mohlo by k tomu přispět i zavedení povinného plavání ve dvou ročnících na prvním stupni ZŠ. Základní školy pro sluchově postižené postupně začínají pořádat plavecké kurzy i pro děti mateřských škol. Je to velmi dobrý krok k tomu, aby děti získaly v co nejučtější věku kladný vztah nejen k vodě, ale vůbec k pohybu a sportování. Tato plavecká příprava je ideální, aby se procento jedinců, kteří jsou neplavci, zmenšilo na minimum.

Na druhou stranu závodní plavání sluchově postižených, ač má dlouholetou historii, je na nízké výkonnostní úrovni. Bohužel v dnešní době už neexistuje návaznost mezi výukou plavání na základních školách a tím, aby se plavci dostali na lepší úroveň, mohli se porovnávat mezi sebou na republikové úrovni, a poté se kvalifikovali a prosadili se na evropské, nebo světové úrovni. Je to dané i tím, že na plavecké soutěže v rámci CSH SPŽ na základních školách již nenavazují další plavecké soutěže. Na Celostátních sportovních hrách středních škol se v plavání vůbec nesoutěží.

Taky se už delší dobu nedaří zorganizovat jakékoliv plavecké závody pro SP v průběhu roku. Poslední pokus uspořádat M-ČR byl v Olomouci v roce 2006, a pak už se žádné plavecké závody nekonaly.

Na klesající úroveň nejlepších sluchově postižených plavců, ale i průměrných časů na CSH SPŽ za posledních 22 let, má velký vliv i snižující se počet sluchově postižených žáků na základních školách pro SP. Díky pokroku medicíny a vyšší informovanosti společnosti o možnosti implantace kochleárního implantátu se žáci s těžším sluchovým postižením často dostávají do integrace do škol běžného typu, ztratí nebo vůbec nezískají vazbu na komunitu sluchově postižených a mnohdy ani nemají možnost získat informace o sportu sluchově postižených. Současně ČSNS je konfrontován s velkým problémem získávat talentované mladé sportovce, kteří by byli budoucností sportu sluchově postižených a možnými novými reprezentanty.

V dnešní době získat data o inkludovaných žácích, je velký oříšek. Vzhledem ke stále se zvyšující ochraně osobních dat nemají sportovní oddíly ČSNS možnost, jak tyto mladé sportovce oslovit a nalákat je na různorodé sportovní aktivity, které jim můžou nabídnout.

10 Souhrn

Diplomová práce je zaměřena na plaveckou výuku sluchově postižených žáků. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část.

V teoretické části jsou vymezeny základní pojmy, se kterými v této práci pracuji, nezbytné pro objasnění problematiky sluchového postižení (problematika sluchového postižení, struktura školství pro žáky se sluchovým postižením, otázka integrace a inkluze, tělesná výchova na základních školách pro sluchově postižené, sport sluchově postižených atd.). Dále jsou zde shrnuty nejnovější poznatky a výzkumy týkající se edukace plavání na základních školách pro sluchově postižené.

V praktické části je popsán výzkum, který mapuje úroveň plavání na základních školách pro sluchově postižené v ČR a následně porovnává s úrovní výuky plavání na zahraničních základních školách pro sluchově postižené. V další části je porovnávána úroveň výsledků plavání na Celostátních sportovních hrách sluchově postižených žáků za posledních 25 let.

Hlavním cílem diplomové práce bylo zpracovat a porovnat výsledky plavání z CSH SPŽ mezi roky 1996 až 2017. Dílčím cílem bylo zmapovat aktuální úroveň výuky plavání na školách pro sluchově postižené a porovnat ji s rokem 1995. Srovnání výsledků šetření z těchto let ukazuje, že výuka plavání na základních školách pro SP má vzestupnou tendenci.

12 Summary

The thesis is focusing on specifications of swimming lessons for a hearing-impaired students. The thesis is divided into several parts.

In the theoretical part is defined elementary terms that I am using in this project and are essential for clarification of issues of the hearing impaired (the issues of the hearing impaired, structure of the school systems for students with the hearing impaired, matters with integration and inclusion, physical education at schools for the hearing impaired, sport for hearing impaired etc.) Also there are included the newest information and researches concerning the education of swimming in schools for the hearing impaired.

In the practical part is described research, which is showing the standard of swimming in the primary schools for the hearing impaired in the Czech Republic and afterwards is comparing the level of swimming lessons in foreign primary schools for the hearing impaired. In the next part is being compared the standard of results of swimming in National sport games of the hearing-impaired students for the past 25 years.

The comparison of results of research from year 1996 and from 2017 is showing, that the swimming lessons in primary schools for hearing impaired has increasing trend, but the standard of results of swimming on the National sport games of the hearing impaired students had decreasing trend, which answers the research question marked up at the begging of the research.

The target of the research was to map out the level of swimming lessons at schools for the for the hearing impaired and compared it to results from year 1996. Also, I wanted to process and compare the results of the National sport games of the hearing impaired students between the yeast 1996 and 2017. Both of these targets were achieved.

13 Referenční seznam

- Anatomie sluchového orgánu. (n. b.) Retrieved 25. 1. 2018 from: <http://nemoc-pomoc.cz>.
- Audiogram. (n. b.) Retrieved 24. 1. 2018 from: <https://www.galenica.cz/Audiogram-A5-volne-listy-d2546.htm>.
- Audiogram (n. b.) Regulations (2016) Retrieved 10. 12. 2017 from: <https://www.deaflympics.com/pdf/AudiogramRegulations.pdf>.
- Bilingvální mateřská škola pro sluchově postižené s.r.o. (n. b.) Retrieved 17. 2. 2018 from: <http://www.pipan.cz/cs/o-nas/predskolni-vzdelavani>.
- Český statistický úřad. (2008). *Výsledky šetření o zdravotně postižených osobách v České republice za rok 2007*. Retrieved 2. 6. 2017 from: http://www.nrzp.cz/dokumenty/Vybrane_statisticke_udaje_OZP_2007.pdf.
- Český svaz neslyšících sportovců. (n. b.) Retrieved 6. 12. 2017 from: <https://csns-sport.cz/wp-content/uploads/2015/07/audiogram-icsd-regule-pekklad-cz.pdf>.
- Dvořák, J. (1998). *Logopedický slovník (terminologický a výkladový)*, Žďár nad Sázavou. Logopedické centrum.
- Freeman, R. D., & Carbin, C. F. & Boese, R. J. (1992). *Tvé dítě neslyší?*. Praha: Federace rodičů a přátel sluchově postižených.
- Gavora, P. (2008) *Úvod do pedagogického výskumu*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- Gregory, S. & Knight, P., & McCracken, W. (2001). *Problémy vzdělávání sluchově postižených*. Praha: FF UK.
- Hložek, Z. (1995). *Základy audiologie*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Horáková, R. (2012) *Sluchové postižení: úvod do surdopedie*. Praha: Portál.
- Hudáková, A. (2016) Retrieved 8. 3. 2018 from: <https://www.denik.cz/praha/vzdelavani-sluchove-postizenych-deti-prilis-problemu-ktere-inkluze-neresi-20160225-17oe.html>.
- Hrubý, J. (1999). *Velký ilustrovaný průvodce neslyšících po jejich vlastním osudu - 1. díl*. Praha: Federace rodičů a přátel sluchově postižených.
- Chrástka, M. & Stoffa, J. (2009). *Jak psát příspěvky do monografie*. Mezinárodní vědecko-odborné konference TVV Olomouc: VUP.

- Jungová, V. (2014). *Inkluze a integrace dětí se sluchovým postižením v ZŠ hlavního vzdělávacího proudu – vývoj situace v ČR v posledních cca 30 letech, bakalářská práce*, Praha: Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta.
- Kocurová, M. (2002). *Speciální pedagogika pro pomáhající profese*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Krahulcová, B. (2002) *Komunikace sluchově postižených*. Praha: Karolinum.
- Kratochvíl, J. (2004). *Bulletin ke 30. výročí sportovních her sluchově postiženého žactva*. Brožura, Liberec: Základní škola a Mateřská pro sluchově postižené, Liberec.
- Kratochvíl, J. & Kohout, V. (1995) *Celostátní sportovní hry sluchově postižených žáků*. Brožura, Praha: Základní škola pro sluchově postižené Praha Výmolova.
- Lejska, M. (2003). *Poruchy verbální komunikace a foniatrie*. Brno: Paido.
- Ministerstvo práce a sociálních věcí. (1995) *Vyhláška č. 284/1995 Sb. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění*. Retrieved 12. 6. 2017 from: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1995-284>.
- Ministerstvo práce a sociálních věcí. (2008) *Zákon č. 348 Sb. Zákon o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob* Retrieved 12. 6. 2017 from: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-384>.
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. (2004) *Zákon č. 561/2004 Sb. Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)* Retrieved 12. 6. 2017 from: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-561>.
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. (2016) *Vyhláška č. 27/2016 Sb. Vyhláška o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných* Retrieved 12. 6. 2017 from: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-27>.
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (2004) *Zákon č. 563/2004 Sb. Zákon o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů* Retrieved 12. 6. 2017 from: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-563>.
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (2016) *Metodický pokyn Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k zajištění výuky plavání v základních školách*. Retrieved 15. 4. 2018 from: <http://www.msmt.cz/file/37153?highlightWords=37471%2F2014>.

- Pánek, P. (2009). *Dějiny sportu českých neslyšících*. Praha: Bakalářská práce. Univerzita Karlova. Fakulta filozofická.
- Pathyová, M. (2012). *Výuka plavání u dětí se sluchovým postižením v České republice a její přínos pro rozvoj komunikace*. Praha: Univerzita Jana Ámose Komenského Praha.
- Potměšil, M. (2003) *Čtení k surdopedii*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.
- Potměšil, M. (2014) *Pocity, postoje a obavy pedagogických pracovníků ve vztahu k inkluzivnímu vzdělávání*, Olomouc: Ústav speciálněpedagogických studií, Pedagogická fakulta Univerzity Palackého.
- Propozice plavání na CSH SPŽ (vzor výňatek z propozic CSH v Ostravě v roce 2014) Retrieved 30. 11. 2016 <http://www.deaf-ostrava.cz/40.CSHSPZ-propozice>
- Propozice – kompletní propozice CSH SPŽ v Praze ječné 2017 (n. b.) Retrieved 17. 5. 2017 from: <http://www.jecna27.cz/cz/sportovni-hry/372-propozice>.
- Průcha, J. & Walterová, E. & Mareš, J., (2003) *Pedagogický slovník*. Praha: Portál.
- Raná péče. Retrieved 17. 2. 2018 from: <https://www.detskysluch.cz>
- Slowík, J. (2007). *Speciální pedagogika*. Praha: Grada.
- Souralová, E. (2003) *Integrace sluchově postižených žáků*. In Valenta, M. *Přehled speciální pedagogiky a školská integrace*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Souralová, E. & Langer, J. (2005). *Surdopedie*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Štěpánek, L. (2011). *Plavání zdravotně postižených v historických kontextech*. Rigorózní práce, Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta.
- Vaněk, B. (1995) *Zvláštnosti plavecké výuky sluchově postižených dětí*. Bakalářská práce, Praha Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu.
- Vysuček (2017). *Vzdělávání sluchově postižených dětí: příliš problémů, které inkluze neřeší*. Retrieved 8. 3. 2018 from: <https://www.denik.cz/praha/vzdelavani-sluchove-postizenych-deti-prilis-problemu-ktere-inkluze-neresi-20160225-17oe.html>.
- Velikost ztráty sluchu podle WHO – tabulka. Retrieved 25. 1. 2018 from: <https://www.cochlear.com/cz/home/understand/hearing-and-hl/what-is-hearing-loss-/degrees-of-hl>.

Výsledky plaveckých disciplín na Celostátních sportovních hrách sluchově postižených žáků v Praze Ječné 2017 (n. b.) Retrieved 17. 5. 2017 from: <http://www.jecna27.cz/cz/sportovni-hry/394-kompletni-vysledky>.

Volejníková, M. a kol. (1999) *Sport neslyšících v České republice a bývalém Československu. I. díl. Plzeň: Český svaz neslyšících sportovců. Vlastním nákladem.*

Základní škola pro sluchově postižené a Mateřská škola pro sluchově postižené, Ostrava-Poruba, příspěvková organizace (2013) *Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání žáků se sluchovým postižením* Retrieved 9. 12. 2016 from: <http://www.deaf-ostava.cz/zakladni-skola/svp>.

14 Seznamy

14.1. Seznam zkratk

BMŠ	Bilingvální mateřská škola
CSH SPŽ	Celostátní sportovní hry sluchově postižených žáků
CSH SPM	Celostátní sportovní hry sluchově postižené mládeže
ČSNS	Český svaz neslyšících sportovců
FINA	Mezinárodní plavecká federace
KI	Kochleární implantát
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
SP	sluchově postižený
SPC	Speciálně pedagogické centrum
VZ	volný způsob (plavání)

14.2. Seznam obrázků

Obrázek 1	Anatomie sluchového orgánu (www.nemoc-pomoc.cz)
Obrázek 2	Audiogram (www.galenica.cz)
Obrázek 3	Ukázka startu – plavecké závody CSH SPŽ

14.3. Seznam tabulek

Tabulka 1.	Velikost ztráty sluchu podle WHO (www.kochlear.cz)
Tabulky 2.a, b	Ukázka ŠVP, tělesná výchova, ZŠ pro SP, Ostrava
Tabulka 3.	Struktura organizací a soutěží SP
Tabulky 4.a, b	Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v ČR
Tabulka 5.	Kolik je u vás na škole žáků SP?
Tabulka 6.	Existuje na škole povinný plavecký výcvik?
Tabulka 7.	Plavete v hodinách TV?
Tabulka 8.	Máte na škole plavecký kroužek?
Tabulka 9.	Kolik žáků trénuje plaveckých oddílech?
Tabulka 10.	Kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů?
Tabulka 11.	Kolik % žáků jsou neplavci?
Tabulky 12.a.b	Dotazník plavecká výuka na ZŠ pro SP v zahraničí
Tabulka 13.	Výsledky výuky plavání 4. tříd – Německo
Tabulka 14.	CSH SPŽ – plavání, vítězné časy 1996–2017
Tabulka 15.	Plavecký pohár ZŠ ve Valašském Meziříčí
Tabulka 16.	VC primátora v Trenčíně
Tabulka 17.	Pořadí škol podle medailových umístění PLAVÁNÍ
Tabulka 18.	Pořadí škol podle medailových umístění CELKOVÉ POŘADÍ
Tabulka 19.	Počet vícenásobných individuálních prvních míst PLAVÁNÍ

14.4. Seznam grafů

Graf 1.	Kolik je u vás na škole žáků SP?
Graf 2.	Existuje na škole povinný plavecký výcvik?
Graf 3.	Plavete v hodinách TV?
Graf 4.	Máte na škole plavecký kroužek?
Graf 5.	Kolik žáků trénuje plaveckých oddílech?
Graf 6.	Kolik % žáků zvládne uplavat 100 metrů?
Graf 7.	Kolik % žáků jsou neplavci?
Graf 8.	Vítězné časy 50 m prsa
Graf 9.	Průměrné časy 50 m prsa
Graf 10.	Vítězné časy 50 m VZ
Graf 11.	Průměrné časy 50 m VZ
Graf 12.	Porovnání všech průměrných časů u individuálních disciplín
Graf 13.	Vítězný čas štafeta 4x50 m VZ
Graf 14.	Průměrný čas štafeta 4x50 m VZ
Graf 15.	Časy plavců na 5. místě 50 m prsa
Graf 16.	Časy plavců na 5. místě 50 m VZ

15 Přílohy

15.1. Kompletní propozice CSH SPŽ v Praze Ječné 2017

Volně přístupné na www.jecna27.cz/cz/sportovni-hry

G, SOŠ, ZŠ a MŠ pro sluchově postižené, Ječná 27,
Praha 2, 120 00

P R O P O Z I C E

53. ROČNÍKU

CELOSTÁTNÍCH SPORTOVNÍCH HER SLUCHOVĚ POSTIŽENÝCH ŽÁKŮ

13. - 16. ČERVNA 2017 V PRAZE

www.jecna27.cz

Všeobecná ustanovení

- 1. Pořadatel:** Z pověření Institutu dětí a mládeže MŠMT ČR
Gymnázium, Střední odborná škola, Základní škola a Mateřská škola pro sluchově postižené, Praha 2, Ječná 27
- 2. Datum:** **13. 6. – 16. 6. 2017**
- 3. Místo konání:** Praha
- 4. Řídící pracovníci:**
Ředitelé CSH:	Mgr. Ivana Zouřlková, Lukáš Hošek
Zástupce ředitelů:	PaedDr. Bělková Eva
Atletika:	Mgr. Pouska Jiří
Basketbal:	Mgr. David Ryjáček
Futsal:	Mgr. Zajko Jiří
Plavání:	Mgr. Petroš Zdeněk
Člen OV:	PaedDr. Miroslav Hůla
Člen OV:	Mgr. Jaroslav Čech
- 5. Ubytování:** Ubytování A: Hostel centre, Sokolská 29, 120 00, Praha 2
Ubytování B: Hostel centre, Vodičkova 38, 110 00, Praha 1
Ubytování C: Internát školy, Ječná 27, 120 00, Praha 2
- 6. Stravování:** Školní jídelna, Ječná 27, 120 00, Praha 2
Stravování začíná večeří dne 13. 6. 2017
končí obědem dne 16. 6. 2017 balíčkem na cestu
- 7. Jízdné:** Účastníci si cestu hradí z prostředků vysílající organizace.
- 8. Příjezd účastníků:** Dne **13. 6. 2017 do 16.00 hod** – místo ubytování
- 9. Odjezd účastníků:** Dne 16. 6. 2017 odpoledne **po 16.00 hod**
- 10. Počet účastníků:** Z každé školy max. 19 účastníků (16 + 3 vedoucí, 8 chlapců a 8 dívek). Počet chlapců a dívek nelze upravit směrem nahoru.
- 11. Závazné přihlášky:** Přihlášky zašlou školy e-mailem na adresu: CSH-jecna27@seznam.cz
do **31. 1. 2017** (včetně návratků). Je nutné uvést, kterých sportů se škola zúčastní (atletika, basketbal, futsal, plavání). Uveďte počet chlapců a dívek + vedoucí (M+Ž).
Za každého účastníka SH bude vybírán účastnický poplatek ve výši 500,- Kč.
Celkovou částku škola uhradí **do 31. 1. 2017** – na číslo účtu: **1939909369/0800 u České spořitelny.**
- 12. Soupisky:** Při příjezdu předloží vedoucí výpravy pořadatelům: 2x soupisku o způsobilosti soutěžení v jednotlivých sportech s potvrzením o bezinfekčnosti, 1x soupisku k ubytování. Soupisky musí být potvrzeny ředitelem školy. Prosíme o vyplnění soupisek počítačem!
Soupisky v elektronické podobě zašlete na adresu: CSH-jecna27@seznam.cz
nejpozději do 12. 5. 2017 a potvrzené ředitelem školy předáte při ubytování. Večer už budou přidělována startovní čísla.
- 13. Startující:** Přihlášená družstva škol pro sluchově postižené – ročník **2000 a mladší.**

- 14. Vylosování:** Provede organizační výbor CSH dne 23. 3 2017 v Praze.
15. Porada vedoucích: V den příjezdu na CSH ve 21 hodin v místě ubytování.

Technická ustanovení

Soutěží se v atletice, basketbalu dívek, futsalu chlapců a v plavání.

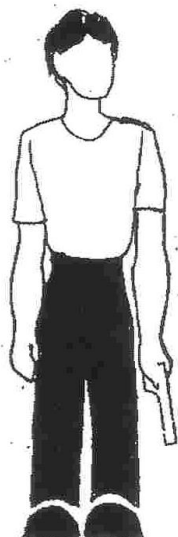
- 1. Předpis:** Soutěží se podle pravidel uvedených sportů, podle soutěžního řádu a směrnic těchto propozic.
- 2. Systém soutěží:** Atletika je soutěží jednotlivců a družstev. V kolektivních sportech se utkávají družstva ve skupinách podle počtu přihlášených. Počty ve skupinách určí organizační výbor před losováním v březnu 2017.
- 3. Podmínky účasti:** Každý závodník musí být žákem školy, za kterou startuje. Příslušnost žáka ke škole bude potvrzena na soupisce, kterou potvrdí ředitel školy. Porušení podmínek bude potrestáno diskvalifikací jednotlivce, družstva, případně celé školy.
- 4. Protesty:** Protesty se podávají nejpozději do 30 min. po skončení jednotlivých soutěží vedoucímu soutěže. Vklad činí 100,- Kč. Pozdější protesty nebudou uznány.
- 5. Hodnocení:** Každá soutěž se hodnotí samostatně. Na závěr se provede přehled o počtu získaných medailí a neoficiální pořadí podle získaných bodů - v každé disciplíně získá škola počet bodů podle celkového počtu **přihlášených škol na SH.**
- 6. Odměny:** První tři závodníci v atletice a plavání dostanou diplom, medaili a věcnou odměnu (dle finančních možností). Členové prvních tří družstev dostanou diplom, medaili a věcnou odměnu (dle finančních možností). První tři družstva v jednotlivých soutěžích dostanou medaile, diplomy a věcné odměny (dle finančních možností).
- 7. Vyhlášení vítězů:** Vyhlášení vítězů a výsledků se uskuteční během sportovních her.
- 8. Připomínky:** Řešení neočekávaných a sporných situací bude plně v pravomoci organizačního výboru.

Atletika

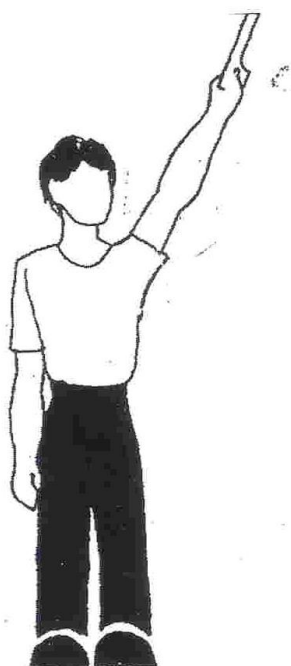
- 1. Startující:** Za každou školu mohou startovat v každé disciplíně dva závodníci. Jednotlivec může startovat maximálně ve třech libovolných disciplínách a ve štafetě.
- 2. Kategorie:** **Dívky:** 60 m, 800 m, skok vysoký, skok daleký, vrh koulí 3 kg
Chlapci: 60 m, 1500 m, skok vysoký, skok daleký, vrh koulí 4 kg
Smíšená štafeta na 4 x 60 m (2dívky + 2 chlapci)
- 3. Disciplíny:** **Běh na 60 m** se uskuteční maximálně v **5** rozbězích. **Do finále postupuje z jednotlivých rozběhů max. 8 závodníků podle časů.** Starty 60 m – první chybný start se vrací, druhý špatný start – diskvalifikace (kterýkoliv závodník, který pokazí druhý start). V případě rovnosti časů rozhoduje umístění v rozběhu. Je-li umístění závodníků stejné, rozhoduje los. O konečném pořadí rozhoduje čas dosažený ve finále. Pořadí ostatních závodníků se určí podle časů dosažených v rozbězích.
V běhu na 800 a 1500 m - počet rozběhů určí organizační výbor podle podmínek pořádající školy a podle počtu účastníků. **Každá škola v soupisce označí pro rozběh A rychlejšího závodníka.**
Smíšenou štafetu na 4 x 60 m tvoří 2 dívky a 2 chlapci. Pořadí jednotlivých běžců si určí vedoucí školy.
Ve skoku dalekém mají všichni závodníci 3 pokusy. Do finále postupuje 8 nejlepších k dalším 3 pokusům.
Ve skoku vysokém dívek je základní výška 95 cm. Zvyšuje se po 5 cm do výšky 135 cm a dále po 3 cm. Podmínkou uznání skoku je odraz jednou nohou.
Ve skoku vysokém chlapců je základní výška 115 cm. Zvyšuje se po 5 cm do výšky 155 cm a dále po 3 cm. Podmínkou uznání skoku je odraz jednou nohou.
Pořadí při shodě - 1. menší počet pokusů na poslední výšce
2. celkový počet neúspěšných pokusů (neplatných)
3. celkový počet pokusů
Ve vrhu koulí mají všichni závodníci 3 pokusy. Do finále, ve kterém mají další 3 pokusy, postupuje 8 závodníků s nejlepším výkonem.
- 4. Ceny:** První tři závodníci z každé kategorie a disciplíny dostanou medaili, diplom a věcnou odměnu. Školy na prvních třech místech dostanou medaili a diplom.
- 5. Hodnocení:** Pořadí závodníků bude bodované tak, že první závodník dostane tolik bodů, kolik závodníků je přihlášených do atletické soutěže. Druhý dostane o bod méně atd. Pokud nebude mít závodník v technických disciplínách žádný platný pokus, získá 1 bod. V pořadí štafet je rozdíl 4 bodů (počet štafet krát 4, př. 7 škol krát 4 = 28, 2. místo 24 ...). Pro porovnání provedeme zvlášť vyhodnocení chlapců a dívek.
- UPOZORNĚNÍ:** Pokud nebude k dispozici elektronické zařízení, pořádající škola zajistí startovací pistoli.

Start atletiky

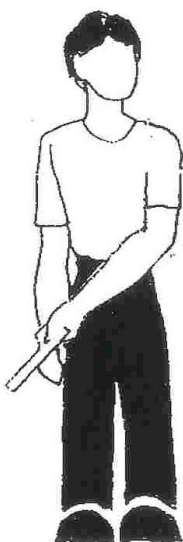
Start - atletika

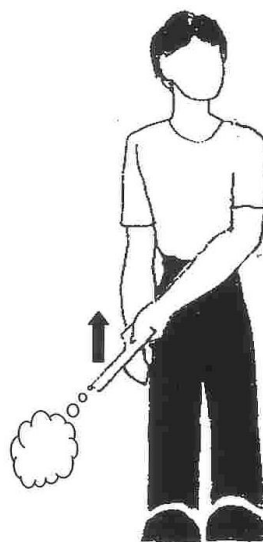
na místa

připravit

pozor

TEĎ
(pohyb ruky nahoru)

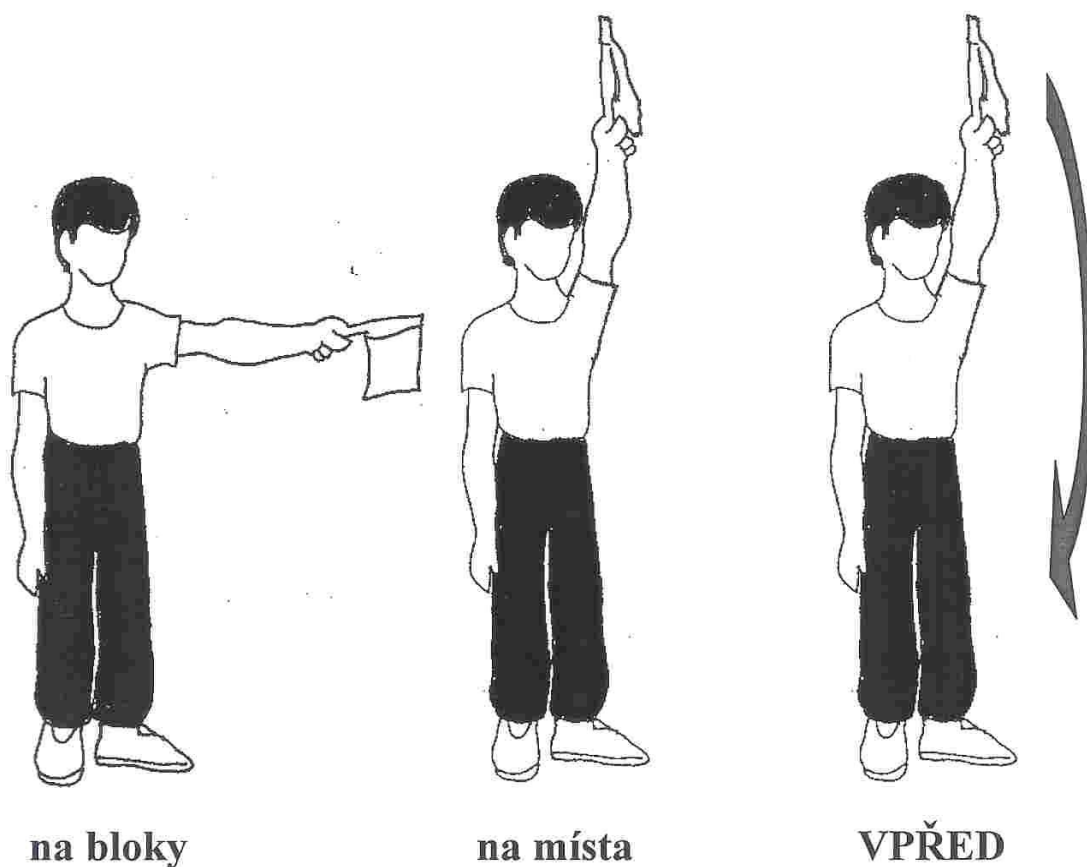
Plavání

- 1. Startující:** Za každou školu mohou startovat v každé disciplíně 2 závodníci. Ve štafetě startují 4 závodníci (2 chlapci + 2 dívky).
- 2. Disciplíny:**
Děvčata:	50 m prsa
50 m volný způsob
Chlapci:	50 m prsa
50 m volný způsob
Směšená štafeta:	4 x 50 m volný způsob
- 3. Organizace závodů:** Soutěží se podle platných pravidel plavání, startuje se skokem. Pořadí se určuje podle dosažených časů. Závodníci musí mít řádný úbor pro plavecké soutěže. Látka úboru nesmí být z průhledného materiálu.
- Start:** Provádí se skokem. Slovní pokyny: „na bloky“, „na místa“, „vpřed“ - jsou doprovázeny pohybem praporku. První chybný start se vrací, druhý špatný start - diskvalifikace (kterýkoliv závodník, který pokazí druhý start).
- Volný způsob:** Dle možností bude využito světelné startovací zařízení. Závodník může plavat jakýmkoliv způsobem a provést řádným způsobem dohmat stěny v cíli.
- Prsa:** Tělo plavce spočívá na prsou, pohyby paží i nohou jsou prováděny současně a ve stejné vodorovné poloze. V cíli se plavec musí dotknout stěny bazénu oběma rukama současně. Závodník musí plavat celou trať **stejným** způsobem (doslovný výpis z Pravidel plavání).
- Štafeta:** Další závodník může odstartovat teprve po dotyku předchozího závodníka stěny bazénu.
- Hodnocení:** Pořadí závodníků bude bodované tak, že první závodník dostane tolik bodů, kolik závodníků je přihlášených do plavecké soutěže. Druhý dostane o bod méně atd. Pokud závodník závod nedokončí, získá 1 bod. V pořadí štafet je rozdíl 4 bodů (počet štafet krát 4, př. 7 škol krát 4 = 28, 2. místo 24...). Pro porovnání provedeme zvlášť vyhodnocení chlapců a dívek.
- 4. Vylosování:** Vylosování provede organizační výbor na základě přihlášek v předvečer závodu, dne 14.6.2017. **Každá škola nahlásí při příjezdu výkony svých závodníků pro nasazení do rozplaveb.**
- 5. Ceny:** První tři závodníci v každé disciplíně a členové štafet dostanou medaili a diplom. Školy na prvních třech místech dostanou medaili a diplom.

Start plavání

bude vysvětleno a předvedeno před soutěží

Start – plavání

Start pomocí praporku, možnost světelného zařízení.

Basketbal

1. Předpis: Soutěží se podle pravidel basketbalu (*příloha č.2*) a podle směrnic tohoto rozpisu. Na soupisce bude **max. 8 dívek**.

Utkání se skládá ze *dvou poločasů po 8 minutách hrubého času*.

2. Organizace soutěže: Hraje každý s každým ve skupinách podle počtu přihlášených družstev. Do skupin se nasazuje podle výsledků z posledního ročníku her. Při třech skupinách se nasazuje 1,2,3. Při dvou skupinách 1,2. Při jedné skupině a počtu 6, 5. se pořadí do tabulky zapíše podle výsledků předchozích sportovních her.

Hrací systémy

Při účasti devíti a více škol se hraje ve třech skupinách systémem každý s každým jednokolově, do semifinále postupují první a druhý ze skupin, ostatní do skupin o konečné celkové pořadí.

Semifinále – postupový klíč – pro 3 základní skupiny A, B, C:

A1 – C2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

B1 – A2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

C1 – B2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

Při počtu přihlášených družstev 7, 8 a dvou tělocvičnách budou zápasy probíhat ve dvou skupinách. Z každé skupiny postupují dvě družstva do finálové skupiny. Semifinále se nehraje.

Při počtu 6 přihlášených družstev a méně se hraje systémem každý s každým.

3. Vylosování: Soutěž vylosuje org. výbor CSH v březnu 2017 na základě došlých přihlášek.

4. Kritéria pro postup a určování pořadí ve finálových skupinách:

- a) při rovnosti klasifikačních bodů dvou družstev rozhoduje výsledek vzájemného utkání
- b) v případě nerozhodného výsledku u 3 a více družstev platí:
 - rozdíl bodů (košů) ze všech utkání ve skupině
 - počet vstřelených bodů (košů) ze všech utkání ve skupině
- c) poslední možností je los o celkovém pořadí

5. Ceny: První tři družstva dostanou medaile, diplomy a věcné ceny. Každý člen těchto družstev dostane medaili a diplom.

Futsal

1. Předpis: Soutěží se podle pravidel futsalu (*příloha č.3*). Na soupisce bude **max. 8 chlapců**. Pokud škola nesoutěží v basketbalu, mohou se futsalu účastnit i dívky a tím doplnit chlapecký tým.

2. Organizace soutěže: Hraje každý s každým ve skupinách podle počtu přihlášených družstev. Do skupin se nasazuje podle výsledků z posledního ročníku her. Při třech skupinách se nasazuje 1,2,3. Při dvou skupinách 1,2. Při jedné skupině a počtu 6,5... se pořadí do tabulky zapíše podle výsledků předchozích sportovních her.

Hrací systémy:

Při účasti devíti a více škol se hraje ve třech skupinách systémem každý s každým jednokolově, do semifinále postupují první a druhý ze skupin, ostatní do skupin o konečné celkové pořadí.

Semifinále – postupový klíč – pro 3 základní skupiny A, B, C:

A1 – C2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

B1 – A2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

C1 – B2 vítěz postupuje do finálové skupiny o 1. – 3. místo, poražení do skupiny o 4. – 6. místo.

Při počtu přihlášených družstev 7, 8 budou zápasy probíhat ve dvou skupinách. Z každé skupiny postupují dvě družstva do finálové skupiny. Semifinále se nehraje.

Při počtu 6 přihlášených družstev a méně se hraje systémem každý s každým.

3. Vylosování: Soutěž vylosuje org. výbor CSH v březnu 2017 na základě došlých přihlášek.

4. Kritéria pro postup a určování pořadí ve finálových skupinách:

Kritéria pro určení pořadí –

1. Počet bodů
2. Při rovnosti bodů
 - a) vzájemné utkání
 - b) celkový brankový rozdíl ze všech utkání
 - c) vyšší počet vstřelených branek
 - d) 5 pokutových kopů (pravidla pokutových kopů viz výřazovací utkání)
 - e) dále pokutové kopy po 1 do rozhodnutí.

3. Při rovnosti bodů (u 3 a více týmů)

- a) celkový brankový rozdíl ze všech utkání
 - b) vyšší počet vstřelených branek
 - c) brankový rozdíl ze vzájemných utkání
 - d) 5 pokutových kopů – proběhne losování, kdo proti komu bude kopat pokutové kopy (1-3, 2-3, 1-2)
- pořadí se určí podle toho, který tým bude mít nejvíce vstřelených pokutových kopů
 - při stejném počtu u 2 týmů se pokračuje v zahrávání po 1 do rozhodnutí
 - při stejném počtu u 3 týmů se pokračuje dle losování po jednom do rozhodnutí.

Vyřazovací utkání:

- při nerozhodném výsledku následuje 5 pokutových kopů
- další pokutové kopy po jednom do rozhodnutí
- 5 pokutových kopů může zahrát kterýkoliv hráč (včetně brankáře a střídajících hráčů). Další pokutové kopy, a to až do rozhodnutí, může zahrát libovolný hráč a to i ten hráč, který pokutový kop již kopal.
- hráč, který obdržel v utkání (i v předchozím) červenou kartu, nesmí pokutový kop zahrát
- brankář se může před zahájením kopů vyměnit, a to i s hráči, kteří byli připraveni na střídání.
- může dojít ke střídání brankáře i v průběhu zahrávání pokutových kopů.

5. Ceny: První tři družstva dostanou medaile, diplomy a věcné ceny. Každý člen těchto družstev dostane medaili a diplom.

15.2. Výsledky plaveckých disciplín na CSH SPŽ v Praze Ječné 2017

Volně přístupné na www.jecna27.cz/cz/sportovni-hry

50 m PRSA KONEČNÉ VÝSLEDKY DÍVKY					
pořadí	rok narození	příjmení a jméno	škola	čas (min.)	body
1	2004	Zúdorová Tamara	Praha Výmolova	0:53,90	22
2	2001	Atanasová Nikol	Olomouc	0:55,90	21
3	2003	Hadová Lucie	Olomouc	0:59,48	20
4	2000	Procházková Alice	Ostrava	1:00,91	19
5	2002	Wiesnerová Laura	Brno	1:01,42	18
6	2001	Uhlíková Kristýna	Praha Ječná	1:02,94	17
7	2002	Svozilová Laura	Praha Výmolova	1:02,96	16
8	2002	Kunetková Aneta	Valašské Meziříčí	1:03,58	15
9	2001	Hartošová Veronika	Ostrava	1:05,23	14
10	2001	Synáčová Lucie	Plzeň	1:07,53	13
11	2003	Skýpalová Stela	Valašské Meziříčí	1:07,78	12
12	2002	Prokopová Lucie	Liberec	1:11,31	11
13	2001	Táborská Petra	Brno	1:13,58	10
14	2004	Giňová Ketrin	Hradec Králové	1:14,06	9
15	2001	Jandíková Michaela	Plzeň	1:14,90	8
16	2001	Emrlová Zlata	Praha Holečkova	1:15,64	7
17	2004	Vyskočilová Eva	Praha Ječná	1:18,28	6
18	2002	Hrouzová Lenka	České Budějovice	1:28,74	5
19	2001	Dunková Kristýna	Praha Holečkova	1:31,78	4
20	2004	Birešová Kateřina	Kyjov	1:46,28	3
21	2004	Ostrá Tereza	Liberec	DSQ	1
22	2002	Lešková Darina	Hradec Králové	DSQ	1

50 m PRSA KONEČNÉ VÝSLEDKY CHLAPCI

pořadí	rok narození	příjmení a jméno	škola	čas	body
1	2002	Blasczyk Filip	Plzeň	0:49,47	23
2	2001	Pavlík Jiří	České Budějovice	0:50,02	22
3	2001	Šebesta Tadeáš	Kyjov	0:52,31	21
4	2001	Čech Radim	Olomouc	0:53,46	20
5	2001	Lištvan David	Brno	0:53,63	19
6	2001	Blažek Filip	Ostrava	0:53,75	18
7	2000	Bajger Jaroslav	Plzeň	0:54,05	17
8	2001	Kryštof Jan	Kyjov	0:54,59	16
9	2002	Bujok Filip	Ostrava	0:54,72	15
10	2002	Houdek Petr	Praha Ječná	0:56,91	14
11	2002	Předota Lukáš	Praha Holečkova	0:58,11	13
12	2001	Sáblík Petr	Praha Ječná	1:00,10	12
13	2001	Ryšavý Michal	Brno	1:00,22	11
14	2003	Hamburg Lukáš	Praha Výmolova	1:00,30	10
15	2001	Nováček Matěj	Praha Holečkova	1:01,22	9
16	2003	Petr Tomáš	Hradec Králové	1:02,65	8
17	2002	Roman Tomáš	Olomouc	1:03,81	7
18	2002	Sedláček Lukáš	Liberec	1:05,66	6
19	2002	Holiš Dominik	Valašské Meziříčí	1:07,61	5
20	2007	Kutílek Samuel	Praha Výmolova	1:09,30	4
21	2003	Berousek Josef	Hradec Králové	1:10,53	3
22	2003	Malina Martin	Liberec	1:10,76	2
23	2001	Mazankievič Denis	Valašské Meziříčí	1:14,06	1

50 m VOLNÝ ZP. KONEČNÉ VÝSLEDKY DÍVKY

pořadí	rok narození	příjmení a jméno	škola	čas (min.)	body
1	2003	Látalová Tereza	Olomouc	0:37,35	20
2	2002	Wiesnerová Laura	Brno	0:43,06	19
3	2002	Čechovská Sandra	Praha Výmolova	0:44,50	18
4	2004	Zúdorová Tamara	Praha Výmolova	0:46,58	17
5	2004	Kimmelová Kateřina	Olomouc	0:47,86	16
6	2001	Hartošová Veronika	Ostrava	0:48,15	15
7	2000	Procházková Alice	Ostrava	0:49,97	14
8	2001	Emrlová Zlata	Praha Holečkova	0:52,58	13
9	2005	Blažková Johana	Kyjov	0:53,14	12
10	2003	Brabencová Adéla	Liberec	0:54,35	11
11	2001	Uhlíková Kristýna	Praha Ječná	0:55,60	10
12	2001	Synáčová Lucie	Plzeň	0:56,25	9
13	2001	Dunková Kristýna	Praha Holečkova	0:56,81	8
14	2002	Kunetková Aneta	Valašské Meziříčí	1:00,30	7
15	2003	Bláhová Markéta	České Budějovice	1:04,69	6
16	2002	Skorupová Marie	Praha Ječná	1:05,66	5
17	2003	Skýpalová Stela	Valašské Meziříčí	1:13,23	4
18	2001	Jandíková Michaela	Plzeň	1:18,53	3
19	2001	Tůmová Tereza	Liberec	1:24,72	2
20	2001	Lapišová Lucie	Kyjov	1:36,63	1

50 m VOLNÝ ZP. KONEČNÉ VÝSLEDKY CHLAPCI

pořadí	rok narození	příjmení a jméno	škola	čas (min.)	body
1	2001	Jajčík Roman	Brno	0:34,69	21
2	2001	Lištvan David	Brno	0:38,81	20
3	2000	Havel Jakub	Olomouc	0:39,26	19
4	2001	Nagy Dominik	Ostrava	0:39,75	18
5	2003	Čapek Adam	Liberec	0:40,03	17
6	2002	Chalupa Jiří	Praha Ječná	0:40,69	16
7	2002	Předota Lukáš	Praha Holečkova	0:41,89	15
8	2000	Lenker Marek	Praha Holečkova	0:42,21	14
9	2002	Blasczyk Filip	Plzeň	0:42,65	13
10	2002	Houdek Petr	Praha Ječná	0:44,28	12
11	2001	Pavlík Jiří	České Budějovice	0:44,62	11
12	2004	Samko Štefan	Praha Výmolova	0:45,05	10
13	2000	Bajger Jaroslav	Plzeň	0:45,34	9
14	2004	Hlavinka Ladislav	Kyjov	0:47,05	8
15	2003	Miklík Václav	Kyjov	0:48,88	7
16	2002	Sabolík Patrik	Olomouc	0:50,42	6
17	2001	Skýpala Filip	Valašské Meziříčí	0:54,28	5
18	2005	Kubík Daniel	České Budějovice	0:55,49	4
19	2002	Holiš Dominik	Valašské Meziříčí	0:55,66	3
20	2002	Bujok Filip	Ostrava	0:56,88	2
21	2003	Staněk Jan	Liberec	0:57,91	1

ŠTAFETA 4 x 50 m - VOLNÝ ZPŮSOB KONEČNÉ VYSLEDKY

pořadí	škola	čas (min.)	body
1	Ostrava	3:02,49	48
2	Olomouc	3:02,53	44
3	Praha Výmolova	3:11,64	40
4	Praha Ječná	3:17,10	36
5	Praha Holečkova	3:19,87	32
6	Plzeň	3:47,25	28
7	Liberec	3:47,44	24
8	Kyjov	3:54,28	20
9	Valašské Meziříčí	4:08,00	16
10	České Budějovice	4:27,58	12
11	Hradec Králové	4:49,30	8
12	Brno	DSQ	4

15.3. Audiogram regulations

http://docplayer.cz

Volný překlad: Mgr. Karmen Kuchárová, Mgr. Ladislav Bystron

Tento volný překlad slouží jen k potřebám ČSNS.

Founded in 1924

International Committee of Sports for the Deaf
Recognized by the International Olympic Committee

OFFICIAL AUDIOGRAM DATA SHEET

528 Trail Avenue
 Frederick, Maryland 21701
 UNITED STATES
 Fax: +1 301 820 2990
 Email: info@iciss.org

***Required Fields** *PLEASE PRINT OR USE TYPEWRITER and send to your National Deaf Sports Federation for review*

***Name:** _____
Family Name (Last Name) Given Name (First Name) Other Names (Middle Name)

***Gender:** Male Female ***Audiometer:** _____

***Date of Birth:** _____
(day / month / year) ***Calibration:** ANSI 1969 ISO 1964
 Other: _____

***Nation:** _____

***Date of Examination:** _____ ***Examiner Name:** _____
(day / month / year)

AUDIOGRAM (*Air Conduction & *Bone Conduction)

FREQUENCY in hertz (Hz)

	125	250	500	1000	2000	4000	8000
--	-----	-----	-----	------	------	------	------

HEARING THRESHOLD LEVEL in decibels (dB)

0							
10							
20							
30							
40							
50							
60							
70							
80							
90							
100							
110							
120							

***IMPEDANCE TYMPANOMETRY**

Ear	Canal Vol.	Peak Comp.	Static Comp.	Pres Peak
RIGHT				
LEFT				

***REFLEXOMETRY**
Slide Equal's Probe Ear

RIGHT	Stim	500	1000	2000	4000
	Ipsi				
	Contra				
LEFT	Stim	500	1000	2000	4000
	Ipsi				
	Contra				

PURE TONE AVERAGE
(500-1000-2000 Hz)

Ear	Air	Bone
RIGHT		
LEFT		

KEY TO SYMBOLS

Ear	Air	Air-masked	Bone	Bone-masked
RIGHT (red)	○	△	<	[
LEFT (blue)	X	□	>]
		No Response	NR	

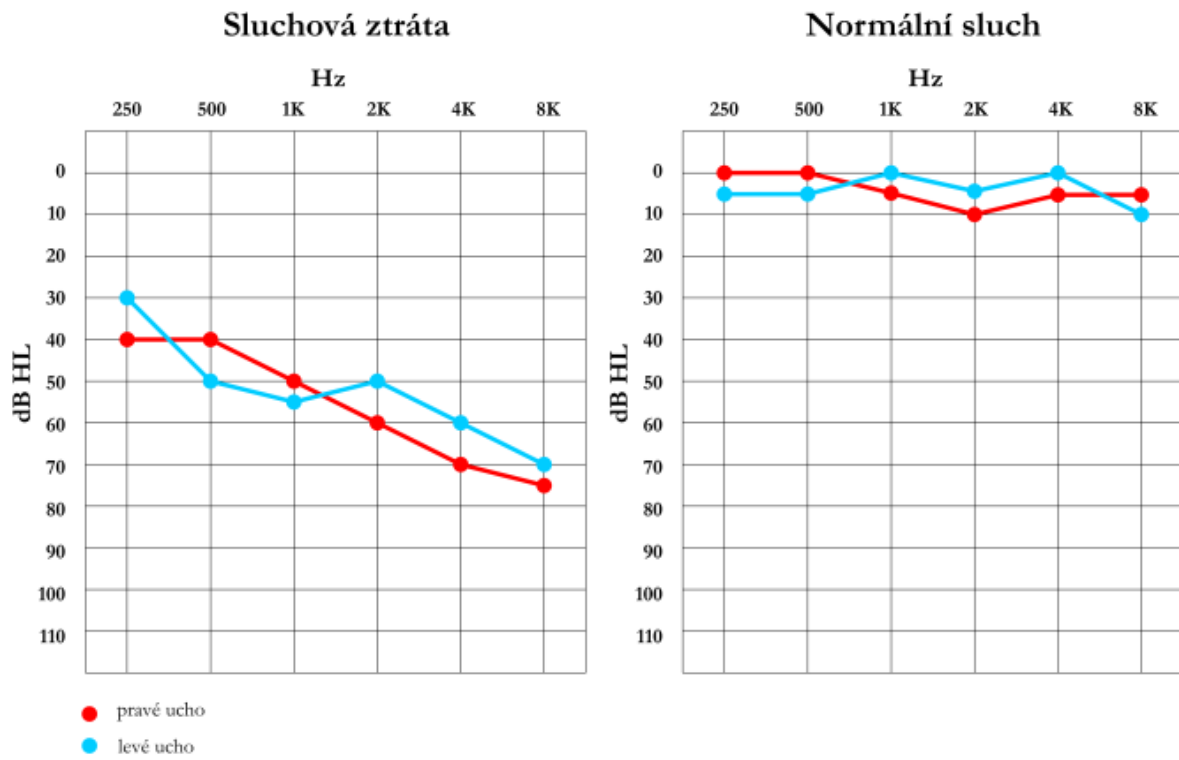
TYPE OF HEARING LOSS
(Check one for each ear with an "X")

Ear	Sensori-neural	Conductive	Mixed	Cochlear Implant
RIGHT				
LEFT				

HOME OFFICE USE ONLY

ID: _____
 Data Entered By: _____
 ICSD Audiologist: _____

15.4. Audiogram

15.5 Porovnání s výkony na plaveckých závodech tělesně postižených dětí

Na porovnání úrovně výkonů s žáky tělesně postiženými jsem použil výsledky plaveckých závodů VC primátora v Trenčíně, kde závodili plavci tělesně (S1-10) a zrakově (S13) postižení.

Tabulka 16. VC primátora v Trenčíně

VC primátora mesta Trenčín zdravotne znevýhodnenej mládeže a M-SR v plávaní mládeže s Downovým syndrónom Trenčín, 6.5.2017						
disciplína 7 06.5.2017 - 11:45		muži, 50m voľný spôsob			Open Výsledky	
bodovanie: IPC 2016						
Por.	Roč.	Klub	Čas	Body	Klas.	
Mladší žiaci						
1.	05	ŠKP - TPŠ - Košice	52.10	80	S10	
	05	Plavecký Klub Nové Zámky	1:03.43	80	S7	
3.	05	ŠKP - TPŠ - Košice	56.22	64	S10	
4.	08	SK Kontakt Ostrava	1:09.02	62	S7	
5.	05	Plavecký klub PKPK Pezinok	58.50	56	S10	
6.	08	Plavecký Klub Nové Zámky	1:28.73	16	S10	
7.	07	Plavecký Klub Nové Zámky	2:14.30	9	S11	
8.	07	ZŠ s MŠ Jána Hollého, Pobeďím	2:51.21	2	S10	
9.	08	TJ Dunaj Štúrovo	1:03.00			
Starší žiaci						
1.	03	Plavecký Klub Nové Zámky	38.72	195	S10	
2.	04	Dubnica nad Váhom	42.07	152	S10	
3.	03	Bratislava	56.24	64	S10	
4.	03	Plavecký Klub Nové Zámky	1:05.82	62	S8	
5.	04	Spojená škola Púchov	1:01.75	48	S10	
6.	03	TJ Real Varga, Malinovo	1:17.35	24	S10	

VC primátora mesta Trenčín zdravotne znevýhodnenej mládeže a M-SR v plávaní mládeže s Downovým syndrónom Trenčín, 6.5.2017						
disciplína 8 06.5.2017 - 12:00		ženy, 50m voľný spôsob			Open Výsledky	
bodovanie: IPC 2016						
Por.	Roč.	Klub	Čas	Body	Klas.	
Mladšie žiačky						
1.	07	Plavecký Klub Nové Zámky	54.44	148	S9	
2.	07	Trenčín	2:06.42	11	S10	
3.	05	Salzburg, Rakúsko	2:48.86	5	S10	
Staršie žiačky						
1.	03	PK TZPŠ DOLPHINS v Bratislava	35.76	464	S13	
2.	04	SK Kontakt Ostrava	56.20	135	S9	
3.	03	SK Kontakt Ostrava	2:00.32	60	S4	

Výsledné časy tělesně a zrakově postižených plavců by byly po přepočtech podobné časům naměřeným na závodech CSH SPŽ.

15.6 Ukázka ŠVP, tělesná výchova, ZŠ pro SP, Ostrava

<i>Výstupy ŠVP</i>	<i>Učivo</i>	<i>Mezipředmětové vztahy, průřezová témata</i>
<p>Žák</p> <ul style="list-style-type: none"> - spojuje pravidelnou každodenní pohybovou činnost se zdravím a využívá nabízené příležitosti - uplatňuje hlavní zásady hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech - usiluje o zlepšení pohybové činnosti jednotlivce nebo činnosti prováděné ve skupině - spolupracuje při jednoduchých týmových pohybových činnostech a soutěžích 	<p>Činnosti ovlivňující zdraví</p> <ul style="list-style-type: none"> - význam pohybu pro zdraví – pohybový režim žáků, délka a intenzita pohybu - zdravotně zaměřené činnosti – správné zvedání zátěže - rozvoj různých forem rychlosti, vytrvalosti, síly, pohyblivosti, koordinace pohybu - hygiena při tělesné výchově – hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí - bezpečnost při pohybových činnostech – bezpečnost v šatnách a umývárkách - první pomoc v podmínkách tělesné výchovy <p>Činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností</p> <ul style="list-style-type: none"> - rytmické a kondiční formy cvičení pro děti – kondiční cvičení s hudbou nebo s rytmickým doprovodem, základy estetického pohybu, vyjádření melodie nebo rytmu pohybem, jednoduché tance - pohybové hry – netradiční pohybové hry a aktivity - plavání – (základní plavecká výuka) – hygiena plavání adaptace na vodní prostředí, základní plavecké dovednosti, jeden plavecký způsob (plavecká technika), prvky sebezáchrany a dopomoci tonoucímu - základy gymnastiky, akrobacie, cvičení na náradí 	<p>MeV- fungování a vliv médií ve společnosti: role médií v každodenním životě jednotlivce, vliv na uspořádání dne, na postoje a chování při sportování</p> <p>EV- vztah člověka k prostředí: prostředí a zdraví (rozmanitost vlivů prostředí na zdraví, možnosti a způsoby ochrany zdraví)</p> <p>VDO- občanská společnost a škola: škola jako model otevřeného partnerství, rozvoj disciplinovanosti a sebekritiky, sebeúcty a sebedůvěry</p> <p>OSV- osobnostní rozvoj: seberegulace a sebeorganizace (cvičení sebekontroly, sebeovládání, vůle)</p> <p>- morální rozvoj: řešení problémů a rozhodovací dovednosti (problémy v seberegulaci)</p> <p>VMEGS- významní evropští sportovci</p> <p>MuV- lidské vztahy: význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti, tolerance, empatie, umět se vžít do role druhého</p> <p>- princip sociálního smíru a solidarity: nekonfliktní život v multikulturní společnosti</p>

<i>Výstupy ŠVP</i>	<i>Učivo</i>	<i>Mezipředmětové vztahy, průřezová témata</i>
<p>Žák</p> <p>- reaguje na základní pokyny a povely k osvojované činnosti a její organizaci</p>	<p>- průpravné úpoly – přetahy a přetlaky</p> <p>- základy atletiky – motivovaný vytrvalý běh, skok do dálky</p> <p>- základy sportovních her – průpravné hry</p> <p>- turistika a pobyt v přírodě – táboření</p> <p>Činnosti podporující pohybové učení</p> <p>- komunikace v tělesné výchově – základní tělocvičné názvosloví osvojovaných činností</p> <p>- organizace při tělesné výchově – základní organizace prostoru a činností ve známém (běžném) prostředí</p> <p>-zásady jednání a chování fair play, olympijské ideály a symboly</p>	<p>ČJ – rozvoj slovní a znakové zásoby</p> <p>M – jednotky délky, měření</p> <p>PV – příprava a úklid náradí a náčiní</p> <p>VV – pohybové vyjádření prožitku, estetika oblékání</p> <p>PRV – ochrana přírody při činnostech venku</p>